

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

1929 - 2004

Samengesteld en geschreven door Dolf van den Bos.

Indeling 75 Teams van Toen

Teams van O.K., Pinokkio en Pinoké in chronologische volgorde afgebeeld op linkerpagina's. Een doorsnede van teams uit het verleden. Helaas niet één uit elk jaar maar wel één voor elk jaar.

1. Pinokkio heren I uit 1933	2	40. Pinoké heren III in België 1981	
2. Pinokkio heren I uit 1938	6	en Parijs 1982	174
3. Pinokkio heren I uit 1939	10	41. Pinoké heren I kampioen 1981	180
4. Mixedtoernooi op Pinoké 1947	14	42. Pinoké heren III kampioen 1982	182
5. Pinoké heren IV uit 1948	16	43. Pinoké dames I op training 1983	184
6. Pinoké dames I uit 1948	18	44. Pinoké heren IV uit 1983	188
7. Pinoké dames II uit 1948	24	45. Pinoké jongens A uit 1985-1986	210
8. Pinoké heren I uit 1949	30	46. Pinoké dames I in Terassa in 1983	212
9. Pinoké dames IV uit 1949	32	47. Pinoké heren veteranen A	
10. Pinoké dames IV uit 1953	36	naar hoofdklasse in 1983	214
11. Pinoké heren I uit 1954	38	48. Pinoké heren X of XI in 1986	216
12. Pinoké heren II uit 1954	42	49. Pinoké heren in de hoofdklasse in 1989	220
13. Pinoké groepsfoto in Hilversum in 1957	44	50. Pinoké heren III van 1989	222
14. De teams van Jens de Hart	48	51. Pinoké heren veteranen C van 1989	224
15. Pinoké meisjes A uit 1958	54	52. Pinoké heren veteranen A van 1989	226
16. Pinoké jongens adspiranten uit 1958	56	53. Pinoké dames II promoveert	
17. Pinoké jongens A1 uit 1960	62	naar hoofdklasse in 1990	228
18. Pinoké dames II uit 1960	64	54. Pinoké heren veteranen A	
19. Pinoké heren IV uit 1961	66	weer naar hoofdklasse in 1993	230
20. Pinoké dames I uit 1961	70	55. Pinoké heren II begint aan zijn trilogie	234
21. Pinoké dames I uit 1962	78	56. Pinoké heren veteranen A landskampioen	236
22. Pinoké meisjes A uit 1963	84	57. Pinoké dames III kampioen in 1996	238
23. Pinoké jongens C1 uit 1965	86	58. Pinoké heren II uit 1997	240
24. Pinoké jongens A1 uit 1965	106	59. Pinoké dames veteranen A	
25. Pinoké heren V van 1965	128	vice landskampioen in 2000	244
26. Pinoké heren II van 1966	132	60. Ouwe hap is nog steeds fief	264
27. Pinoké heren I kampioen in 1966	134	61. Dames XVIII	314
28. Pinoké dames I bekerwinnaar		62. Pinoké dames II 2001	318
en kampioen in 1967	136	63. Pinoké dames I 2001	320
29. Pinoké heren veteranen in 1967	142	64. Pinoké heren I 2001	322
30. Pinoké heren I in 1968	144	65. Jong Oranje met een hoog Pinoké gehalte	324
31. Pinoké dames II kampioen in 1969	146	66. Pinoké heren XX wenst u gelukkig 2002	326
32. Pinoké dames IV van 1970	150	67. Pinoké heren veteranen B in 2001	328
33. Pinoké heren III van 1970	154	68. Pinoké dames II in 2001	330
34. Pinoké heren II van 1976-1977	156	69. Heren XV of heren XIV	332
35. Pinoké dames IX uit 1979	162	70. Pinoké dames VIII kampioen 2003	334
36. Pinoké heren I dubbelkampioen		71. Pinoké dames X kampioen 2003	336
in 1979	164	72. Pinoké dames veteranen A	
37. Pinoké heren II uit 1979	166	westelijk kampioen in 2003	342
38. Pinoké dames I en heren III		73. Pinoké oerveterinnen reunie in 2003	362
winnen de beker in 1980	168	74. Dames veteranen B kampioen in haar klasse	
39. Pinoké dames I op het		in 2003	372
Steekneuzentoernooi 1980	172	75. Pinoké heren I seizoen 2003-2004	378

HET EERSTE ELFTAL VAN PINOKKIO.

Speciaal-opname Hockey Sport.

*Achterste rij van links naar rechts: Wilner, Nuwer, Riedijk, Filedt Kok, v. d. Veen.
Midden: Gerrits, Cornelissen, Deggeler. Voorste rij: Visser, Couzy, v. Hooven.*

1. - 1933, Pinokkio bestaat bijna twee jaar.

Uit de HockeySport van 7 december 1933.

De eerste teamfoto die we hebben teruggevonden van een team van onze club. Van O.K. is helaas geen enkele teamfoto teruggevonden van een team dat competitie speelde.

De achterste linie zit vooraan. De middenlinie in het midden en de vijfmans voorhoede staat achteraan. Otto Cornelissen was oprichter en de eerste voorzitter van Pinokkio en Piet Filedt Kok was ook zeer actief hoewel hij nooit in het bestuur heeft gezeten. In hoofdstuk 14, op bladzijde 361, leest u meer over Piefka (zijn bijnaam) die ook erelid was van Pinokkio.

2. - 1938, maart Pinokkio.

(Bron HockeySport)

Pinokkio terug in de promotie-klasse.

*Van links naar rechts staande: Polak, Oostergetel, Merkelbach (aanvoerder)
Dalmeijer, J. Wiedijk, W. Wiedijk, van Hoeven, Visser, Kroger; gehurkt:
Peper, Brandes.*

3. - 1939, 16 februari Pinokkio.

(Bron HockeySport)

PINOKKIO I Het eerste elftal van de Lorensche Amsterdammers, voorste rij van links naar rechts: W. Wiedijk, Burick, Brandes, Couzy, Koopman; achterste rij: Visser, van den Bosch, Merkelbach, J. Wiedijk, van Haven en Peper.

6. - 1948, de eerste foto van een Damesteam van Pinoké.

PINOKÉ I KAMPION WEST I.C.

Van links naar rechts sitende: A. Erdman, E. Corffeur, Van der Grif, J. Jurissen, voorzitter, J. Vind-Baarsma, N. van Zuilphen; staande: J. van Soest, G. Waring, C. Kramer, L. van der Kraft, T. Miskowky-Breun, W. Corffeur.

(Bron: HockeySport 20 maart 1948).

HockeySport had nog wel eens de neiging om foto's wat onzorgvuldig aan te snijden. Maar wij vonden in de koffer van Frans van der Lee gelukkig de originele foto.

Jo Jurissen keepte in het Nederlands elftal maar speelde bij Pinoké gewoon in het veld. Deze foto is wederom gered omdat hij op een prikbord heeft gezeten. De punaise gaatjes zitten nog in de hoeken.

8. - 1949, 10 maart Heren I kampioen.

(Bron HockeySport)

Pinoké (Amsterdam) kampioen der promotie-klasse C

Van links naar rechts staande schiedrucker Olland, R. Cavolini, G. van der Wijk, C. Dake, F. Kramer, D. van der Wijk, E. ten Brink en N. Witsen; geknielt H. Kramer, J. Wiedijk, K. Brdman, W. Wiedijk, L. Aardenburg, E. Wilschut en F. Winters.

Pinoké kampioen

Op bladzijde 518 in dit nummer plaatsen we een foto van Pinoké. Eindelijk heeft een Amsterdamse club het tot het kampioenschap gebracht. Geen wonder dat er vreugde heerste bij deze Amsterdammers.

Men schrijft ons uit het kamp der Pinoké'ers:

Het is noch in de historie van Pinoké noch in die van Pinokkio en O.K., eerder voor gekomen, dat het eerste herenelftal het kampioenschap van de promotie-klasse wist te behalen. Nu, in het vierde jaar sedert de oprichting van Pinoké, is het zo ver. De laatste competitie-wedstrijd tegen Strawberries moest slechts gelijk gespeeld, maar mocht niet verloren worden. Onder geweldige spanning bleef de stand tot 10 minuten voor het einde 0-0, maar toen wist Pinoké de balans te haren gunste te doen doorslaan.

Gedurende de eerste drie seizoenen werd met wisselend succes aan de competitie deelgenomen. Het huidige seizoen werd minder goed ingezet, en uit de eerste vijf wedstrijden werden slechts 5 punten verzameld. De eindrush werd echter bijtijds begonnen en de laatste 7 wedstrijden leverden 13 punten op.

Pinoké ziet met verlangen uit naar de komende promotie-degradatie-competitie, waarin zij zal trachten een zo goed mogelijk figuur te slaan en haar afdeling op waardige wijze te vertegenwoordigen.

11. - 1954 Heren I Kampioen.

(Bron: HockeySport)

Pinoké kampioen promotie-klasse D

Van links naar rechts staande W. Weidijk, G. B. Meyer, C. Duke, A. du Ppon, L. Aardenburg, C. Erdman en R. Cavallini (aanvoerder); gehurkt P. Reynders, J. Wilmink, F. Kramer en W. Hefting.

Fred Kramer heeft al die tijd zijn diploma bewaard. ↑

Joep Wilmink had nog een originele afdruk van de foto die toen is gemaakt bij een kouw van 8 graden onder nul. Zelfs dat wist Joep zich nog te herinneren.

Opvallend detail is dat de eerste van de twee jeugdkleedkamers er al stond. De eerste werd gebouwd in 1953 en de tweede in 1955.

3.4. De oorlog eischt zijn tol.

De eerste en enige keer dat er in de Steekneus van Pinokkio een foto staat, is al ruim in de oorlog, hoewel je de oorlog aan bijgaande

prent niet echt afleest. In de Steekneus kom je, uit overduidelijke overwegingen, geen enkele keer een vermelding van de bezetting tegen.

„DE STEEKNEUS”

CLUBBLAD DER AMSTERDAMSCHER HOCKEY CLUB
„PINOKKIO”

REDACTIE:

Jan Heringa
Hans van Bommel
Herman Aeyelts

Nic. Maastraat 47

ADMINISTRATIE:

Ernst Burink
Herveestraat 39

UITGEVER:
Dick Schmidt & Co.

7e Jaargang No. 25

Donderdag 3 April 1941

Foto Keyzer

In Bilthoven werd op 23 Maart een geweldige strijd gestreden tusschen S.C.H.C. en Pinokkio. Voor de wedstrijd nam een fotograaf deze uiterst gewone, haast intieme kiek van de sympathieke sportjongens op het lemmerrijke veld. Hoewel het al eenige tijd geleden is, dat dit alles geschiedde, denken wij, dat U deze plaat toch wel interessant zult vinden.

Wat kluwens van spieren doervlechten dien romp!
Hoe stampen die poeten door 't schuimende slijk!
Die knoken zijn zuilen van koper gelijk.
Dit schreef ten Kate over de mastodon. Maar kom
nu eens bij Pinokkio kijken!

21. - 1962 Dames I kampioen.

Staannd v.l.n.r. Pim da Silva, Adri Knijn, coach Clim Meijer, Hank van der Klei, Nienke Hensen, Els Arens en Femke Meijer. Beneden v.l.n.r.: Kiet da Silva, Henny Hendrikse, Nita van Rossum, Marjan Icke en Maud Sterringa.

Op onderstaande foto ontvangt coach Clim Meyer een fles wijn en Els Arens (rechts met wit shirt onder een donkere trui) weet wel wat hij met die fles gaat doen. Op de foto staat ook nog keepster Nita van Rossum, met de toenmaals zeer populaire wollen Pinoké das.

Heren 3 uit 1982.

Staan v.l.n.r.: Jan Hein Allema, Juun van Burk en Bonno Mijnlief. Zittend v.l.n.r.: Dolf van den Bos, Sander Struyk, Jan Schüller en Hans Kuipers. Voorste rij v.l.n.r.: Paul Groeneveld, Stef Jurrema, Ido Stuit en Peter Bennis. Liggend: Marc Bovenlander.

1987: Heren 1 voor de eerste keer naar de hoofdklasse.

Staan achteraan: aanvoerder Thijs Clement. Achterste rij v.l.n.r.: Eddie van der Zee, Dankert Westbroek, Godert Vinkesteyn, Martin Bennis en Sander Kiës. Voorste rij v.l.n.r. : Geert Wilmink, Evert Vixseboxse, Hans Kok, Timo Hoogeboom, Nol Phijffer en Diederik Klop. Helaas moest coach Pieter Offerman vroegtijdig vertrekken i.v.m. een bruiloft in Joegoslavië. Ook manager Hans Beerendonk en spelers Rogier Beerendonk en Pieter Kodde ontbreken op deze foto. Zie ook pagina 213.

Heren 1 begin jaren 90.

Boven v.l.n.r.: Tom Kaars Sijpestijn, Herbert van Wering, Bouke van Lotheringen, Niels de Lange, Marco van Os, Haico Toxopeus, Danny Bree en Hans Peters. Zittend v.l.n.r.: Govert van Doesburg, Jeroen Ottevanger, Murk Spits, Rogier Beerendonk, Frank Bakker en Hans Reuver. Voorste rij v.l.n.r.: Mathijs Kees, Gijs Vijn, Bart van der Meer, Ferco Spits, Martien Scheffers en Aart Rupert.

Dames 1 bijna Nederlands kampioen in 1977.

Staannd v.l.n.r.: Macky Pierik, Oek Deken, Henriëtte Heij, Els Lelijveld-Arens en Nel Klein-Bog (scheidsrechter van toen). Zittend v.l.n.r.: Chantal van der Horst, Ellen Asselbergs, Marlieke Oltmans, Monique van 't Hek en Francine de Booi (scheidsrechter). Vooraan: links Marjan Icke en rechts Jetske Verbij van Hoeckel. Zie ook bladzijde 193.

Dames 1 in het begin van de 80-er jaren.

Achterste rij v.l.n.r.: Sylvia Oltmans, Erica van Eeghen, Fleur Gieben, Eveline de Jong, Marjolein Niessert en Corina Vredembregt.
Middelste rij v.l.n.r.: Francine Mol-Hulsbeck, Vera Poelmann-Wolffs, Mies Smelt, Ties Ament, Joyce Nieuwenhuys-Semmelinck en Marjolein Praaning.
Voorste rij v.l.n.r.: Annet Bennis, Astrid Brummer, Adelheid van Pampus, Mariëlle Jurrema en Gigi Calkoen.

Meisjes B1 tweede van Nederland in 2001.

Staan v.l.n.r.: Daphne van Dijk, Mara Sandberg, coach Wilbert Hartman, Carola Stenvers en Nienke Erkelens. Zittend v.l.n.r.: Tamar Meijer, Filipa van Raalte, Ava Glazenburg en Eveline van Daal.
Voorste rij v.l.n.r.: Gitta van Willigenburg, Karlijn Jansen en Kyra May van Hoof.
Zie ook bladzijde 279.

Teamgenoten van André de Goederen.

Staan v.l.n.r.: Sikko van Daal, Betty Schols, Charles Bosch, Herman Schols, Samuel Reinders Folmer, Hein Lier, Moritz Tof, Yvonne de Goederen, Anneke & Huib Ozinga, Karel Teunisse, Kees & Irene Smit, Carla Teunisse, Inge Lier en Anke van Maanen. Middelste rij v.l.n.r.: Ineke Ruiter, Edward James, André de Goederen, Robert Ruiter en Jan van Maanen. Voorste rij v.l.n.r.: Diet en Frits Kessel, Frans van der Lee, Uda Bosch, Anja en Hans Siebelink.

Vintage.

Achterste rij v.l.n.r.: Frank van Oorschot, Rein de Waal, Eric van der List, Mariëlle Bodewes, Jaap van Willigenburg, Marjan Icke en Marguerite Steketee. Middelste rij v.l.n.r.: Ineke Lommerse, Arbo den Burger, Ray de Vries, Margreet Bleeker-Hemmes, Frans van Panthaleon van Eck, Jacqueline Bakker en Yvonne Sonius. Voorste rij v.l.n.r.: Machteld Hoppenbrouwers-Stegeman, Marijke Broekhuizen, Afien Nap, Ruth Holtus en Marloes van der Hulst.

30 jaar teamgenoten van Fransje Bijnen.

Staannd v.l.n.r.: Corelle van den Bos-Bos, Hanneke Bloemendal, Monique Lageweg, Karin Meurs en Nanna van Ginhoven (met dochter). Zittend v.l.n.r.: Anneke Vixseboxse, Tanja Bos, Hanneke Smelt-Bey, Fransje Bijnen, Charlotte Blauwhoff-Groutars, Annemarie Dijkzeul-Schwantje en Marije Jurriëns. Vooraan zittend: Patty Clement-Beentjes.

Rijpe talenten door de jaren heen.

Staannd v.l.n.r.: Erica van Eeghen, Eveline de Jong, Marielle Jurrema, Mies Smelt, Ingrid Samson, keepster Sylvia Oltmans, Corina Vredembregt en Marjolein Niessert. Geknielnd v.l.n.r.: Marjolein van Praaning, Annet Bennis en Fleur Gieben.

Jongens A1 aan het eind van de vorige eeuw.

Staan v.l.n.r.: Dirk de Graaf, Dirk Jan Stenvers, Raoul Oei, Maarten Stenvers, op de schouders Sjoerd de Weert, Jotte Mulder, Olmer Meijer, en Christiaan Visser. Geknield v.l.n.r.: Bartel Berkhout, Daan Dessing, Pieter Alexander, Jeffrey Parson, Damian Hope en Joost van Raalte.

Heren II en III begin jaren 80; de discipelen van Diek Mos.

Staan v.l.n.r.: Juun van Burk, Frank van Oorschot, Erik Jan de Vos, Bonno Mijnlief, Eric van der List, Steven Smit, Menno Cohen, scheidsrechter Frans van der Lee en Cees Smit. Middelste rij v.l.n.r.: Jan Hein Allema, Dolf van den Bos, Sander Struyk, Jan Schüller, Hans Kuipers, Edwin Smelt en scheidsrechter Max Koops. Voorste rij v.l.n.r.: Hessel Groendijk (sorry van de hand, daarom de extra foto), Jeroen van Heugten, Taco Jurrema, Stef Jurrema, Ido Stuit en Peter Bennis.

Jongens D1 uit 1998.

Kijk voor de namen op bladzijde 293.

Jongens A1 uit 2004.

Staan v.l.n.r.: Pelle Wiggelendam, David Six, Sander Kraan, Willem Smelt, Jaap van de Broek, Teun Backer en Benjamin Namane.

Zittend v.l.n.r.: Dider Meijer, Louis Swart, Joost van Mechelen, Samuel Prins en Roel van Lohuizen.

Dames 1 voor de eerste keer naar de hoofdklasse in 1989.

Staan v.l.n.r.: Arno Ramakers (trainer/coach), Tessa Walta, Judith van Tijn, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerder), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager). Geknield v.l.n.r.: Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, Ingrid Breedveld, Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof. De foto is gemaakt in april 1989. Pascale Toutenhoofd ontbreekt. Zie ook bladzijde 251.

Onderstaand een remake van de foto van 1989...met enkele gemaskerde stand inn's.

Staan v.l.n.r.: Arno Ramakers (trainer/coach), stand in voor Judith van Tijn, Tessa Walta, stand in voor Judith Kuenen, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerder), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager).

Zittend v.l.n.r.: Pascale Toutenhoofd (dit keer gelukkig wel op de foto), Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, stand in voor Ingrid Breedveld, stand in voor Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof.

Heren 1 uit de jaren 60.

*Staan v.l.n.r.: Carel Theunissen, Peter de Reuver, Mackie van Gelder, Henk Rikse en Huib van der Heyde.
Midden v.l.n.r.: Luc Levie, Sikko van Daal, Nico Kat, Harry Roepers, Robbie Gerritse en Herman Schols.
Voor v.l.n.r.: Charles Bosch, Cees Smit, Jan Reinier van der Heyde, Fred Kramer en Jan Groothuis.*

27. - 1966, 8 mei Heren I promoveert naar de overgangsklasse.

Deze kleurenfoto werd gemaakt na de tweede gewonnen promotiewedstrijd tegen H.B.S. U ziet staand v.l.n.r.: keeper Nico Kat, linksback Fons Grasveld, linksbuiten Guus Wigmans, rechtsbinnen Huib van der Heyde, trainer Martin Beumer, coach Ton Weijers en spil Frits Gaus.

Gehurkt v.l.n.r.: linkshalf Rolf Quanjer, rechtsbuiten Sikko van Daal, rechtshalf en aanvoerder Harry Roepers, linksbinnen Rob Gerritse, midvoor Jan Reinier van der Heyde en voor hem met mitella de gewonde rechtsbinnen Edward Gerritse. Op de foto ontbreekt Henk Rikse die wel meespeelde maar al naar het clubhuis toe was. Onderstaand een actiefoto uit die wedstrijd waarop u Huib van der Heyde in actie ziet.

28. - 1967 Dames I wint de beker.

Dit jaar was dames 1 zeer succesvol. Om te beginnen werd de beker gewonnen. Bovenstaande foto werd gemaakt op Randwijk na de finale. Staand v.l.n.r. Adri Breuker, Femke Meijer, coach Fek Gipon, Margreet Pauw, Henny Hendrikse, Joan Bernelot Moens, Isabeau Reinders Folmer en voorzitter Andre de Goederen. Zittend v.l.n.r. Christa van der Heiden, Marjan Icke, Jet Hey, Carli Bolte en Annemarie Icke. Op de foto ontbreekt Els Arens. Dit team werd ook kampioen en daarvan hebben we onderstaande kleurenfoto.

Staand v.l.n.r.: Christa van der Heiden (later Koops), Oek ten Brink, Margreet Pauw, coach Fek Gipon, Henny Hendrikse, voorzitter Andre de Goederen, Isabeau Reinders Folmer, Adri Breuker, Martin Beumer (looptrainer), Femke Meijer en Els Arens. Zittend v.l.n.r.: Carli Bolte, Marjan Icke, Annemarie Icke en Joan Bernelot Moens.

30. - 1968 en 1969 Heren I en de vergrijzende verjonging.

Dit team werd gecoached door oud doelman Wim van Rossum die links van de ploeg op zijn stick geleund staat.
Staand v.l.n.r.: ?, Frans Fonteijn, Sikko van Daal, Paul Lunter, Paul Verhoef, Guus Wigmans, Frits Gaus en Nico Kat.
Gekniel v.l.n.r.: Honan Meijer, Huib van der Heyde, Henk Rikse, Jan Reinier van der Heyde en Rolf Quanjer.

36. - 1979 Heren I dubbelkampioen.

• Kampioen

Op de foto hieraan het heren-zaal hockeyteam van Pinoké dat kampioen werd in de eerste klasse Noord-Holland. Kampioen, dat betekende promotie naar de (gezamenlijke) westelijke eerste klasse, waaruit Amsterdam degradeerde. Wat dan weer inhoudt dat Pinoké volgend jaar de enige Amsterdamse club zal zijn welke in die eerste klasse uitkomt. Ze willen dat bij Pinoké best weten. Vandaar op deze plaats de kennismaking met trainer-coach Lex Mulder, Frans Pieters, Edwin Smelt, Wil Veen, Jan Schüller, Peter Bennis en Pieter Meurs. Zittend van links af: Martin Bennis, Roel Oltmans, Joost Wiggelendam, de mascotte Pinokkie, Flip Goudsmit en Esso Noordhof.

• Op herhaling

Het is nog maar een tiental nummers geleden dat we het herenteam van Pinoké konden portretteren als zaal hockeykampioen in de eerste klasse, een titel die recht op promotie gaf naar de gezamenlijke westelijke eerste klasse, als opvolger van het gedegradeerde Amsterdam. De meeste spelers van Pinoké staan deze week in Hockeysport op herhaling want Pinoké

werd ook op het veld kampioen in de tweede klasse, zonder nederlagen en met niet meer dan drie verliespunten. Deze keer posterden zich voor het familiealbum (v.l.n.r.) Eduard Schölvinc, trainer-coach Lex Mulder, Roeland Oltmans, Flip Goudsmit, navoerder Jan Groothuis, Martin Bennis, Joost van Wiggelendam, Sander Struijk en Taco Jurrema. Voor hen: Bert Mol, Esso Noordhof, Stephan Key, Frans Pieters en Robert Nolen.

38. - 1980 Dames I en Heren III winnen de beker.

(HockeySport 23 mei 1980).

Marlieke Oltmans, aanvoester en keeper van Pinoké, krijgt de Charles de Bock-bokaal uitgereikt door mevrouw de Bock, de echtgenote van wijlen Charley de Bock.

Een plaatje dubbel-op, de dames van Pinoké I en de mannen van Pinoké III die de J. D. Tresling-beker wonnen na een 2—1 zege op Apeldoorn IV. (Foto's Hockeysport)

39. - 1980 Dames I op het Steekneuzentoernooi.

Staannd v.l.n.r.: Annelet Langeveld, Michèle Smelt, Evelien van Rijswijk,
Linda Pool, Fransje Bijnen en Annemarie Schwantje.

Geknielnd v.l.n.r.: Marlieke Oltmans, Ellen Asselbergs, Helma van Daalen,
Annemarie Icke en Macky Pierik.

41. - 1981 Heren I wordt kampioen.

Pinoké werd kampioen van de eerste klasse D en verwierf een plaats in de overgangsklasse. Staand v.l.n.r.: Maarten ten Doeschate, Esso Noordhoff, Martin Bennis, Frank v. d. Berg, Flip Goudsmit, Berry Bertels (coach), Pieter Kuyper (manager).
 Zittend v.l.n.r.: Mark Wilmink, Henk van Veen, Roel van Klaveren, Bart van Rossum, Frank Jansen, Rob Feenstra.
 Ontbreken: Erik-Jan de Vos, Roelant Oltmans, Joost v. d. Heyden en Robert Nolen.

43. - 1983 Dames I op een trainingsavond.

Bovenstaand v.l.n.r.: trainer/coach Jan van Beek, Ief Hiel, Vera Poelmann, Macky Pierik, Fransje Bijnen, Joyce Semmelink, Corelle Bos, Hanneke Bloemendal, Carine van der Sande, Petra Hardick en Helma van Daal.

Voorste rij v.l.n.r.: gebukt Nana van Ginhoven, Sjoukje Zijlstra, Marjan Inkelaar, Xandra Helmonds, Karlijn Steinweg en Annemarie Icke. Op de foto ontbreekt Judith Kuenen.

9. Momenten om nooit te vergeten.

Ieder Pinoké lid heeft zo zijn favoriete clubmomenten die hij/zij altijd zal koesteren. We selecteerden een aantal momenten en vroegen ooggetuigen om ze nog een keer te beschrijven.

1. **Promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974.** bladzijde 190
Sinterklaasrijm en dieptepsychologie. Door Jan Goothuis.
2. **Dames 1 op een haartje na Nederlands Kampioen in 1977.** bladzijde 193
Door Marlieke Oltmans.
3. **Heren 1 speelt een beslissingswedstrijd tegen Gooische in 1978.** bladzijde 195
door Roelant Oltmans
4. **De eerste play-back show met de Doppie Dots.** bladzijde 201
5. **Geïmproviseerde shirtveiling levert een kapitaal op.** bladzijde 202
6. **De traditionele Mosselmaaltijd.** bladzijde 204
Een uitstervende traditie.
7. **Een droom van een strafbal. Meisjes B1 landskampioen in 1995.** bladzijde 205
Een gesprek met *Nathalie Peleg*.
8. **Sixes, Sinterklaas, familietoernooien, play-back show en D- en C-kampen.** bladzijde 207
9. **De oudgedienden van 1978.** bladzijde 209

9.1. Promotie Dames I naar de westelijke 1e klasse in 1974.

*Wat er aan vooraf ging.
Uit de HockeySport van 26 april 1974.*

DEZE WEEK tweede klasse dames

2e klasse dames West - B

Pinoké kampioen

21-4. Pinoké—SCHC 4—0. Ook hier werd pas in de laatste wedstrijd beslist wie zich kampioen mocht noemen. Van harte Pinoké! Met Zandvoort zal nu moeten worden gespeeld om één plaats in de 1e klasse.

In een nerveuze eerste helft kroop Pinoké eenmaal door het zeer kleine oog van die venijnige naald, toen een Stichtse bal op de doellijn nog net van richting kon worden veranderd. Anders, . . . ? Annemarie Icke maakte het eerste doelpunt met „het puntje” vanuit een goedgerichte voorzet, 1—0 bij rust. In de tweede helft speelde Pinoké rustiger en dus ook beter. Els Lelyveld benutte een straffully, 2—0. Nanny v. d. Elst kreeg een voorzet van rechts en maakte er, na een keepers-rebound, 3—0 van. Annemarie Icke voltooide het doelpuntenkwartet, 4—0. Aan deze levendige wedstrijd, met een voor Pinoké overdadig aandoende uitslag, kwam een einde zonder dat SCHC tot het welverdiende tegenpunt had kunnen komen. Zondag 28 april wordt de wedstrijd Pinoké—Zandvoort gespeeld!

7-4. Hilversum—Pinoké 0—1. De langzame lome Hilversumse start, op het zeer moeilijk te bespelen veld, hield een eerste thuisnederlaag tegen het fanatiek spelend Pinoké in. Een wegwerkfout van de Hilversumse verdediging gaf Pinoké de kans het enige doelpunt van de wedstrijd te scoren.

Promotie 1ste klasse dames

28-4. Pinoké—Zandvoort 0—0

Onder voortreffelijke leiding van de scheidsrechters Crocheret en Park ving deze veelbetekenende wedstrijd aan met Zandvoort zekerder en sterker in haar optreden dan de mijnermate nerveuze gastvrouwen. Na een kwartier spelen kreeg Pinoké steer vat op het spel. Wel kreeg de keepster van de thuis spelende club enige niet al te gevaarlijke schoten van Zandvoort te verwerken. De stemming in het veld was uitstekend.

En heel uit het doel om promotie naar de eerste klasse dames tussen Pinoké en Zandvoort, 0—0 (2)

Na rust gaf Pinoké de Zandvoortse schutters geen gelegenheid hun kanonnen in stelling te brengen, maar ook aan Pinoké lekte het niet tot scherp schieten te komen. En zo eindigde deze wedstrijd die om een duidelijk makende zondag had gevraagd met een voor beide partijen hoopvolle uitgangstelling, t.w. 0—0. A.s. zondag zal in Zandvoort wel de beslissing vallen. Het aankomende zal nader bekend worden gemaakt.

L.J.C.S.

Hierboven uit de HockeySport van 3 mei 1974.

Hieronder uit de HockeySport van 10 mei 1974.

Promotie eerste klasse dames

Zandvoort dwingt Pinoké beslissing af

Binnen het Zandvoortse race-circuit bleek er sprake te zijn van drie doelmakende partijen t.w. het droge springrige veld als de laatste en gevaarlijkste, Pinoké als de beste technische en tactische en Zandvoort als de nerveuze en de laatste vijf minuten als de gelukkigste partij!

De goed leidende scheidsrechters v. d. Wei en v. d. Bos riepen groepsomstandigheden tevens op tot een beslissing over een plaats in de 1e klasse. Zover is het befaamde nog niet gekomen, omdat de wedstrijd tegen de ontwikkeling is toch nog in een gelijkspel eindigde, 1—1.

Het springrige veld, waarvan het droogterreint sinds 1967 schuldig is, was de vijand van iedere goede spelpositie. Geen goed bedoelde bal was met enige zekerheid onder controle te brengen, een wanhoop vermakende aanwezigheid. Het deskundige en enthousiast meelovende publiek - p.m. 300 in getal - was ervan overtuigd dat de gelukkigste en mogelijk niet de sterkste zou winnen.

„hi-ha-bonderbrood” bleek ook al geen warme hap op te leveren, totdat drie minuten voor rust Anne-Marie Tecke oververraagd en sterk doordrukkend met „het veld” in haar voordeel, onafwendbaar scoorde, 0—1. Bij Pinoké intenaard dodeloos vreugde.

Na de rust, met de gepeperde spreek-injecties van de coaches, werd er met meer rust en overleg een spelpatroon opgebouwd. In deze fase van de strijd viel het zeer zettige onverderfden van line van Zandvoort op. De boeklagen, ook al door het slachte veld van mindere kwaliteit, brachten geen gunstige verandering in het totale spelbeeld t.w. Met nog zes minuten te spelen dacht iedereen dat Pinoké de 1e klasse zou mogen binnengaan. Een minuut later werd deze, voor Pinoké hoopvolle illusie, weer verstoord toen Ineke Lach de Biers de gelijkmaker - ook met gebruikmaking van de „spring-in-het-velde” - scoorde, 1—1. Een twee tegenvaller voor Pinoké, dat beslist meer had verdiend en een gelijk voor Zandvoort dat nu wel een op een goed veld in de noodzakelijk geworden beslissingwedstrijd - op Klein Zwitserland misschien - haar atmosferische reputatie wil bewijzen. Coach Muller van Zandvoort heeft in de verwarmde tribune beide teams met bloemen getroost.

L.J.C.S.

Sinterklaasrijm & dieptepsychologie

De promotie van Dames 1 naar de westelijke 1e klasse in 1974. Door Jan Groothuis.

Terug naar 1974, voor voetballers het jaar van het onverwerkte trauma, voor Pinoké het jaar van het grote succes. De beslissingswedstrijd van Dames 1 tegen Zandvoort, voor een plaats in de westelijke 1e klasse, het hoogst haalbare van toen. Een mooie zondag op het gras van het Haagse HHIJC, nu bekend als Klein Zwitserland. Het werd de dag van het legioen.

Eerder die week. Clubhuis, bar en tap tot laat open, het traditionele beeld na de training van heren 1. Het gesprek: hoe helpen we dames 1 aan de promotie? We besloten om het doel de middelen te laten heiligen en de messen te slijpen. Niks neutraal terrein en onpartijdig publiek, hoezo gastvrije ontvangst in Den Haag samen met Zandvoort? HHIJC moest van ons worden, een bijveld van het Amsterdamse Bos, een dependance van onze clubhut, een thuiswedstrijd voor de meiden. Onvoorwaardelijke mentale steun zou er komen, in de vorm van een verbale orgie, vanaf de eerste minuut, zonder onderbrekingen. Zandvoort moest terug naar zee, hoe dan ook.

Dus? Snel een paar teksten bedenken, op A4-tjes zetten, een paar honderd kopieën maken en voor de wedstrijd uitdelen. Simpel rijm op Sinterklaas niveau, makkelijk op te pakken en mee te kreten. Dieptepsychologische spreekwoorden, schreven ze later in de HockeySport. Tja, zo lust mijn psychiater nog wel een deel onverwerkte jeugd. En van een strak draaiboek was helemaal geen sprake. Het was een spontane actie voor ons dames 1, in diezelfde HockeySport beschreven als een atletische gevormde ploeg. Ik kan me niet herinneren dat wij dat ooit zo bekeken hebben. Het was in onze ogen gewoon een lekker stel hockeyvrouwen onder leiding van trainer-coach Chris Jones, de man die in de winter anekdotisch een vleeskleurige - dus zwarte - maillot droeg en in zijn vrije tijd als drummer slechts een tijgervel. In die tijd een topjongen, prettig gestoord en zeer gedreven. Dat gold die bewuste zondagmiddag ook voor alle aanwezige steekneuzen. Iedereen behoorde tot de P-side, tot de harde kern, en vertoonde een eerste onschuldige vorm van

hockey hooliganisme.

Jeugdleden en oud-leden, spelende leden en niet-spelende leden, donateurs en wanbetalers, vrienden en vriendinnen, echtgenoten en minnaressen, ze kwamen allemaal uit de kast. Zeventig minuten lang galmde het door de residentie, schorre kelen, ritmisch handgeklap, stereotomie avant la lettre: aan de ene kant van het veld werd ingezet, van de andere kant werd ingevallen. Het Amsterdamse Bos was verplaatst, Den Haag was generaal gezien in

alle staten. De teksten van het legioen? Daar moet je vandaag de dag niet meer mee aankomen. Het ging over kampioenen en zoenen, gelardeerd met oerwoudkreten als "Pinoké - aaah, ai- ai - ai- ai !!!!" En meer van dat soort onzin. Je wint er niet de PC Hooftprijs mee voor een totaal literair oeuvre, maar wel een hockeypot. En Zandvoort? Niet gehoord, nooit meer iets van gehoord.

Met Marlieke Oltmans heb ik nog geprobeerd iets meer van die zondagmiddag terug te halen, ergens langs de lijn terwijl we naar onze kinderen keken tijdens districtswedstrijden. Een beetje als oude mensen en de dingen die voorbij gaan. Er stond me niet zo gek veel meer van bij, zelfs de uitslag was weggezakt:

2-1, 3-1? Het lange geheugen blijkt een fabel. Oude foto's brengen herinneringen boven, gezichten krijgen namen, Dirk en Christa staan ineens weer naast je. Gouden meiden, gouden

tijden. Dertig jaar geleden, nog zonder variolux. Veel dichterbij komt het niet. Zo'n dag wordt nooit meer helemaal scherp.

Jan Groothuis

Pinoké volgens draaiboek naar de eerste klasse

Geheel verdiend, en in triomf, mocht Pinoké de hoogste klasse betreden. Een duidelijke en terechte overwinning (3—1) op het sterke Zandvoort, in een beslissingswedstrijd behaald, maakte dit mogelijk.

In de twee voorafgaande wedstrijden wees de score er nog niet op dat de triomftocht naar de 1e klasse door Pinoké zou mogen worden gemaakt (t.w. 0—0 en 1—1) doch de aandachtige toeschouwer voorzag bij iedere wedstrijd dat Pinoké het recht op die promotie t.z.t. zou doen gelden. Dit gebeurde dan afgelopen zondag op de uitstekende grasmat van de kersverse hoofdklasser HHJC dat zeer gastvrij zijn veld voor de wedstrijd der kampioenen had vrijgegeven.

De goed leidende scheidsrechters Cramer en Lansink riepen, onder een stralende zon, de twee goed voorbereide elftallen binnen de lijnen. Geheel volgens een uitstekend opgezet regie-draaiboek werden de Pinokédames met handgeklap door hun achterban begroet. Na het beginsignaal zette deze achterban, tot aan de laatste minuut, onafgebroken een zeer suggestieve aanmoedigingskretologie in werking.

De atletisch beter gevormde Pinoké-ploeg zette direct een reeks van goed opgezette aanvallen op. Na tien minuten werd een

strafhoekslag tegen Zandvoort gegeven. Deze werd in eerste instantie niet benut, doch na standvastig doorzetten ontstond toch het eerste Pinoké-doelpunt, van de stick van Pauline Heyligers, 1—0.

Tien minuten later zorgde Mieke Levert Levert van andvoort voor groots vuurwerk voor de toen zeker wel verdiende gelijkmaker door, met de haar geëigende stijl van doorduwen, de bal hoog in de touwen achter de voortreffelijke goalie te jagen, 1—1. Het mooiste doelpunt van de wedstrijd ontstond vijf minuten voor rust en werd uit een lange hoekslag ontwikkeld. Dit prachtige doelpunt, door Anne-Marie Icke gemaakt, was onhoudbaar voor de eveneens goed-keepende Henny Jansen, 2—1.

Hierboven, staat v.l.n.r.: Christa van der Heiden, Ine van Zadelhoff, Pauline Heijligers, Ellen Asselbergs, coach Chris Jones, Jetske van Hoeckel, Marjan Icke en Jet Heij.

Geknield v.l.n.r.: Annemarie (Dirk) Icke, Marlieke Oltmans, Nannie van der Elst en Els Lelijveld-Arends. Adri Breuker ontbreekt.

Pinoké-dames overwinnen de drempelvrees en promoveren

hockey

door JAN BOSKELIÖH

AMSTELVEEN — Drie wedstrijden hebben de dames van Pinoké onder leiding van Zandvoort succesvol te spelen, dat zij aanpak maakten op een plaats in de eerste klasse. In de drie wedstrijden was Pinoké steeds sterk onder leiding van trainer/coach Chris Jones, maar in de thuiswedstrijd heeft men het vooral in de eerste helft verknaagd. Door overaanpakstrategie stond men stijf van de aanpak. Langzaam maar ging het beter, kreeg men meer zelfvertrouwen en raakte men er toe overtuigd dat er gewonnen kon worden. Chris Jones, was sinds 24 februari in dienst bij Pinoké stelt duidelijk, dat de eerste aanpak tijdens de wedstrijd beslissende derde wedstrijd op het Haagse Klein-Zitterland. Het staat belang is geweest.

Pinoké-dames in de laatste jaren al tegen de eerste klasse aan te kijken. Een jaar geleden promoveerde men van de derde naar de tweede klasse. Een van de dames uit die tijd maken nu steeds deel uit van het eerste, onder een nieuwe naam, die Heiden. Bijna alle die tweede klasse kwam met het succes. Deze seizoen zijn Chris van der Linden in het eerste met Chris Jones als hij zegt: "We hebben een mooi draagvlak. De huidige aanpak heeft men goede kansen liggen."

Trainer Chris Jones bezig aan zijn mental-talk voor de wedstrijd tegen Zandvoort in Den Haag. Op de foto v.l.n.r.: Pauline Heiligen, Marijke Oltmans (zitten op de rug), Nancy van der Elst, Els Lelieveld, Ineke van Hestel, Margje Icke, Ellen Asselberg, Chris Jones en Christa van der Heiden. Niet zichtbaar: Adria Broek, Annemarie Icke, Ine van Zadelhoff en Jelt Hey.

De eerste wedstrijd was tegen Heiden. De tweede wedstrijd was tegen Zandvoort. De derde wedstrijd was tegen Zandvoort. De eerste wedstrijd was tegen Heiden. De tweede wedstrijd was tegen Zandvoort. De derde wedstrijd was tegen Zandvoort.

Moet kunnen

De grootste kracht is dat ik de bereidwilligheid van de dames heb. Het is niet alleen van de training. Het is ook een gevoel, maar het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was niet anders. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag.

Versterking

De jaar was Jones verbeterd. Volgens Jones verbeterd hij alleen de aanpak, niet alleen van de dames van Pinoké maar ook van de Heiden. Een team met voldoende van het belang verbeterd worden. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag.

Chris Jones met de toekomst van Pinoké en haar dames heeft ingezet. Een van de taken van het optimaal. Er bestaat nu een alternatieve mogelijkheid om eerste klasse te spelen. Volgens Jones dat alleen bij Amstel. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag. Het was na de wedstrijd, vrijdag na zaterdag.

9.2. Dames op een haartje na Nederlands Kampioen in 1977.

door Marlieke Oltmans.

Hemelvaartdag 1977.

Op deze dag kwam het kampioenschap van Nederland, bij de Dames, wel tot een heel vreemd einde. Hoe zat het ook alweer. Het was in de tijd dat er nog geen landelijke hoofdklasse bestond. De competitie werd afgewerkt in 4 districten, Noord, Oost, Zuid en West. Aan het eind van de reguliere competitie maakten de nummers 1 en 2 van alle districten vervolgens in een halve competitie uit wie zich kampioen van Nederland mocht noemen. Dat jaar waren dat voor Noord : Groningen Studenten en GHBS. Oost : Upward en Union Zuid : Were Di en HTCC West : Amsterdam en Pinoké

Met nog 2 wedstrijden te gaan was de stand aan kop

Pinoké	5 gespeeld	9 punten
Were Di	5 gespeeld	8 punten
HTCC	5 gespeeld	7 punten
Amsterdam	5 gespeeld	5 punten

De enige teamfoto die we terugvonden van dat jaar werd in Terassa gemaakt. Staand v.l.n.r.: mental coach Frans van der Lee, Ine van Zadelhoff, Linda Pool, Gerda Bos, Hanneke Neuboom, Roos Kuiper en Chantal van der Horst. Gekniel v.l.n.r.: Pauline Tekenbroek, Annemarie Icke, Ellen Asselbergs, Marlieke Oltmans, Annelet Langeveld en Macky Pierik.

Met de wedstrijden Were Di – Pinoke en HTCC – Amsterdam voor de boeg konden we het kampioenschap bijna veilig stellen. Maar helaas verloren beide teams uit het westen, zodat de stand met nog 1 wedstrijd te gaan er als volgt uitzag:

Were Di	6 gespeeld	10 punten	13 – 6
Pinoke	6 gespeeld	9 punten	9 – 4
HTCC	6 gespeeld	9 punten	11 – 6

Amsterdam deed niet meer mee.

Eigenlijk was er op dat moment niemand die twijfelde aan het kampioenschap van Were Di. Zij waren in de winning mood en moesten tegen Amsterdam voor wie er niets meer te halen viel. En Pinoké en HTCC moesten onderling uitmaken wie de punten ging pakken. Het was duidelijk dat we het heel zwaar zouden krijgen.

En dan de wedstrijd zelf. Onder leiding van Marianne Kooijman en Nel Klein-Bog werd het een hele spannende. HTCC kwam uit een strafcorner op voorsprong, maar gelukkig wist Annelet Bloemers de stand gelijk te trekken. Inmiddels was het ook op Pinoké bekend geworden dat in het naburige Wagener Stadion Amsterdam een voorsprong genomen had. Winnen was dus voldoende.

Dus gingen we op jacht naar de 2 – 1. Een paar minuten voor tijd zag het er naar uit dat het ging lukken. Binnengekomen in de cirkel werd de bal, na een overtreding van een van de HTCC verdedigers, alsnog in het doel geslagen. Een luid gejuich alom. Tot we beseften dat de scheidsrechter vergeten was voordeel te geven, en iets te vroeg gefloten had.

Geen doelpunt, maar een strafcorner.....

Geen winst, maar een gelijkspel.....

Geen landskampioen, maar tweede.

Maar voordat we daar achter waren ging er nog wel even een poosje overheen.

Alle 3 de teams hadden evenveel punten, dus moest het doelsaldo uitkomst bieden. Een eenvoudige rekensom bood geen oplossing, want ook het doelsaldo van alle drie de teams bleek gelijk te zijn: + 5.

Het bondsreglement bracht tenslotte uitkomst; het onderlinge resultaat gaf de doorslag.

En omdat 2 van de 3 wedstrijden gelijk eindigden (er werd immers een halve competitie gespeeld) en Were Di van Pinoké won, werden zij uiteindelijk landskampioen.

De complete stand uit de HockeySport:

Were Di	7	4	2	1	10	13—8
Pinoké	7	4	2	1	10	10—5
HTCC	7	3	4	0	10	12—7
Amsterdam	7	3	1	3	7	10—4
Upward	7	3	1	3	7	9—6
Gr. Studs	7	2	2	3	6	5—11
Union	7	0	4	2	4	4—12
GHBS	7	0	2	5	2	2—11

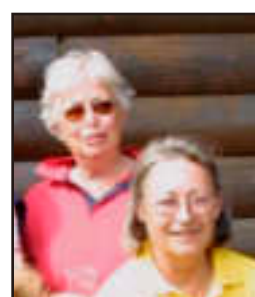
Were Di kampioen van Nederland na afweging van de onderlinge resultaten tussen Were Di, HTCC en Pinoké, te weten Were Di—HTCC 3—3, Pinoké—HTCC 1—1 en Were Di—Pinoké 1—0.

Nooit in de geschiedenis van Pinoké is een eerste team zo dicht bij het landskampioenschap geweest. En dus werd er die avond gewoon

Marlieke Oltmans grijpt in voordat Toos Bax kan toeslaan. Amsterdam-Pinoké 4—2. (Foto Ger Dijkstra)

gefeest. Zoals dat zoals dat nog steeds Pinoké eigen is. O ja, nog ongeveer één keer per jaar kom ik Nel Klein-Bog op Gooische tegen. En nog steeds na al die jaren begint ze over die ene verkeerde beslissing. Wij hebben het haar allang vergeven.

Marlieke Oltmans

Nel Klein-Bog (links) was ook aanwezig tijdens Teams van Toen 2004. Rechts: Francine de Booij die Pinoké vroeger ook vaak vloot.

9.3. Het seizoen van het beroemde zijnet incident.

In het seizoen 1977-78 werd Heren I getraind en gecoached door Lex Mulder. Een aimabele bebaarde tuinkabouters. Willem Meurer (de vader van Daan die momenteel in Heren 1 speelt) was van Gooische overgekomen omdat hij er goede hoop op had met Pinoké kampioen te kunnen worden. Andere prominente namen uit dat team waren dat seizoen:

Loopwonder Flip Goudsmit,
Leopold (speedy gonzalez) Messchaert,
Joost Wiggelendam (raakte nooit de bal kwijt)
Sander (one hand) Struyk,
Good old Jan Groothuis,
Taco (eigen kweek) Jurrema,
Martin (pieldoos) Bennis,
Roelant (toen zag je het al) Oltmans,
Keeper Stefan Keij,
Superspits Eppo Noordhoff,
(Jan) Juun van Burk,
Jan (quattrick) Schüller,
Hans (shuffle) Savalle,
Eduard (gesperde spijker) Schölvink,
Allard (krullenbol) van Kranendonk.
Het werd een bewogen seizoen.

4 september 1977:

Pinoké - Soest 6 - 1
Gooische - Amersfoort 4 - 1

11 september:

Amersfoort - Pinoké 1 - 1
Apeldoorn - Gooische 0 - 3

18 september:

Pinoké - Gooische 4 - 2

25 september:

Apeldoorn - Pinoké 0 - 1
Gooische - Alliance 4 - 0

2 oktober:

Alliance - Pinoké 0 - 4
Myra - Gooische 0 - 2

9 oktober:

Pinoké - Myra 4 - 2
Gooische - Kraaien 2 - 0

Stand:

1. Pinoké: 6 - 11
2. Gooische 6 - 10

DONDERDAG 22 SEPTEMBER 1977 - AMSTELANDPERS 1

Gevreesde Gooische naar 4-2 nederlaag gespeeld

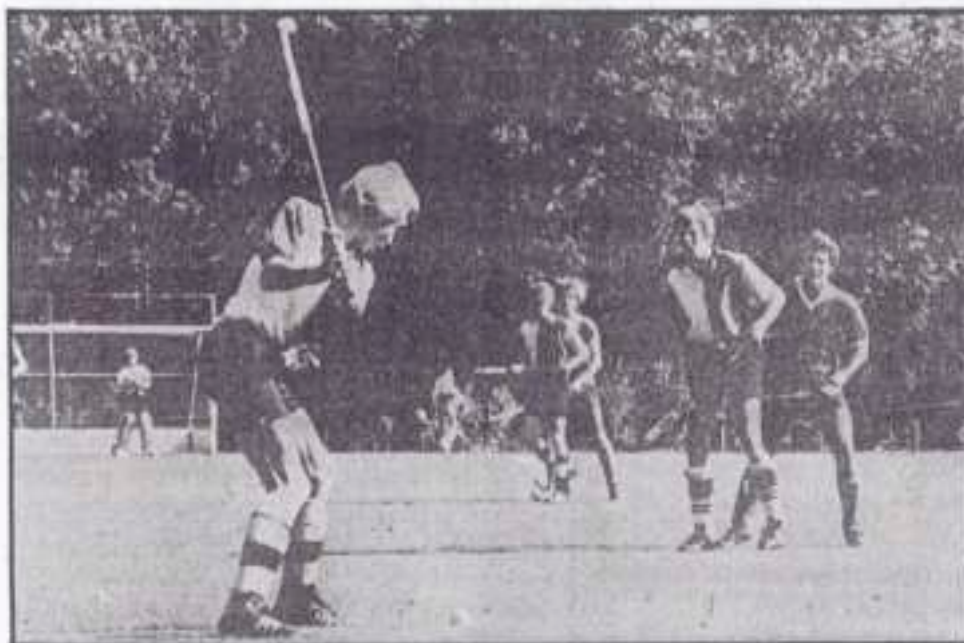
Wervelend kwartier van Pinoké

hockey

AMSTELVEEN — In verband met het vier-landentoernooi in Limburg an der Lahn en het Europa Cup toernooi voor de jeugd, stond de competitie bij de heren zondag in de hoofd- en eerste klassen stil. Pinoké en Myra kwamen in de tweede klas tot ruime overwinningen op Gooische en Soest. Weer een klasse lager deelde VVV de punten met Haarlem.

● Pinoké-Gooische 4-2

Aan één kwartier wervelend hockey had Pinoké genoeg om het gevreesde Gooische op ruime afstand te zetten 4-1. Flip Goudsmit twaf een loopvermogen maakte eerst gelijk uit een cornerbound, waarna Roelant Oltmans (strafschot) weer Goudsmit (cornerbound) en Joost Wiggelendam het karwij met afmaakte. Dat Gooische in de laatste minuut nog tegen scoorde kon het wat behoudender gaan spelen Pinoké toen niet meer deen. Van de uiterst ronzzelinge eerste helft was alleen het openen van de score door de bezoeker van belang. Deze goal kwam schitter mede door een defen-sieve blunder tot stand. „Pas in de tweede helft kregen we het middenveld met Schölvink, Savalle en Wiggelendam) stevig in handen, waar-

door de lange klappen van Gooische vroegtijdig konden worden opgevangen." aldus Eppo Noordhoff. „Daarbij paste Gooische zich voor 100 procent aan ons spel aan om ons eigen spelletje te spelen was dan ook minder moeilijk dan verwacht." Ex-Gooische speler Willem Meurer, die voor het eerst tegen zijn oude ploeg speelde mocht ook uiterst tevreden zijn, hij zag immers 2 van zijn gevaarlijke corners indirect versluisd worden.

● Een vrije slag van de aanpuzer van Gooische in het duel tegen Pinoké. Rechts op de door Erwin Verheijen gemaakte foto staat Leo Savalle.

16 oktober:

Kraaien – Pinoké 1 – 1
 Gooische – Shinty 3 – 1

23 oktober:

Pinoké – Shinty 5 – 0
 Voordaan – Gooische 1 – 7

30 oktober:

Pinoké – Voordaan 1 – 0
 Gooische – Soest 5 – 0

Stand:

1. Gooische 9 – 16
 2. Pinoké 9 – 16

Verlies Gooische tegen Pinoké

Gooische-Pinoké 3-1. Het eerste kwartier van de wedstrijd gaven de gastheren het spel uit handen, en dat werd ze, naar later zou blijken, fataal. De Amsterdamse bezoekers namen na tien minuten spelen uit een onoverzichtelijke situatie na een lange corner via een frontmeigoal de leiding en gaven deze niet meer uit handen. Gooische stelde van alles in het werk om in ieder geval weer op gelijke

hoogte te komen, maar zelfs hun belangrijkste wapen, de strafcorner v. Rutger Boterebrood, kon het gewenste resultaat niet bewerkstelligen. Zeven strafcorners kregen de Bussumers tegen Pinoké twee. In de tweede helft bewaarde Gooische-doelman Ernst Bos de Bussumers voor een nog grotere achterstand, door een strafslag te keren.

6 november:

Soest – Pinoké 0 – 7
 Amersfoort – Gooische 1 – 2

13 november:

Gooische – Apeldoorn 4 – 1

27 november:

Gooische – Pinoké 0 – 1

26 februari 1978:

Alliance – Gooische 0 – 5

5 maart:

Pinoké – Alliance 5 – 0
 Gooische – Myra 4 – 1

12 maart:

Myra – Pinoké 1 – 2
 Kraaien – Gooische 1 – 3

Stand:

1. Gooische 15 – 26
 2. Pinoké 13 – 24

DONDERDAG 23 MAART 1978 - AMSTELLANDPERS 1

Pinoké niet te stuiten

hockey

AMSTELVEEN — De hoofd-klasse ligt vanwege het wk gebeuren in Argentinië stil. In de eerste klasse werd Hurley evenwel rode lantaarndrager door tweemaal dit weekinde te verliezen. HIC verspeelde zijn kansen op het kampioenschap, want er werd met 0-1 van koploper MEP verloren, terwijl de dag daarvoor met dezelfde cijfers van PUSH werd gewonnen. Randwijk kwam tegen Wageningen niet verder dan een gelijk spel, veel meer zat er overigens ook niet in. In de tweede klasse lijkt Pinoké aan het langste einde te trekken; met Amersfoort werd korte metten gemaakt, 4-0.

PINOKE — AMERSFOORT 4-0. De zegetocht van Pinoké gaat onverminderd voort. Nu was Amersfoort het kind van de rekening; de Amstelveners hebben het thans geheel in eigen hand om volgend seizoen als vierde eerste klasser uit Amsterdam-Amstelveen de competitie te starten. Na tien minuten maakte Willem Meurer een begin met de zege door een strafcorner te benutten, twee minuten later maakte Easo Noordhof er via een strafbal 2-0 van. Hoewel het veldspel niet naar wens liep werden de geboden kansen toch verzilverd, want de tweede stufoerner van Willem Meurer betekende 3-0. Na rust controleerde Pinoké de zaken en was het Flip Goudsmit die na goed doorzetten de vierde goal liet aantekenen.

Tweede klasse B (doeren)
 Voordaan-Alliance 1-4, Myra-Soest 2-0, Pinoké-Amersfoort 4-0, Apeldoorn-Shinty 1-4.

Pinoké	14-26	Amersfoort	14-13
Gooische	15-26	Myra	13-8
Kraaien	14-17	Soest	12-8
Voordaan	14-17	Shinty	12-2
Apeldoorn	14-14	Alliance	14-2

Pinoké verslikt zich in Kraaien

AMSTELVEEN — Terwijl Amsterdam zijn laatste week „rust“ gebruikte om wat zins op te doen via een wedstrijd tegen Victoria (1-2 verlies), werkte Harley zich wat uit de degradatiekeer door drie van de vier punten thuis te houden. HJC consolideerde de goede vorm van de laatste weken en wist dat nu ook eens in gratis uit te drukken. Pinoké versliktte zich pijnlijk in Kraaien door met 3-1 te verliezen.

Pinoké-Kraaien 1-3
Dit verlies van Pinoké was althans verwacht. De situatie is nu zo dat Pinoké twee jaar achter staat op Gooische met één wedstrijd meer te spelen drie tegen twee. Mochten de laatste drie wedstrijden maar er een beslissingswedstrijd worden gespeeld. Pinoké begon wedstrijd goed, moest het de spel vrij laat achter te komen doordat Kraaien de eerste de een studeerder schotbaar gingen. Nog voor rust kon Willem Meurer via één schot wapen de ene studeerder schotbaar gingen. De tweede helft was anders, voor Pinoké, maar een derde strafschop kon te gelijkertijd. De tweede helft was anders, voor Pinoké, maar een derde strafschop kon te gelijkertijd. Kraaien scoorttegen had een weigertel één strafschop gingen er, nogmaals scoortte, waarna Pinoké de koelbloedigheid verloor die in twee minuten verloor is. Met te gekke hockey profieert het de gelijkmaker te worden, maar de laatste minuten tekenen aan de verkeer kant van de goal naar het doel.

DREDE KLASSE B (over)
Spelers/Doel 23. Althans-Meij 24. Van-
den-Broek/Doel 25. Pinoké-Kraaien 26. Althans

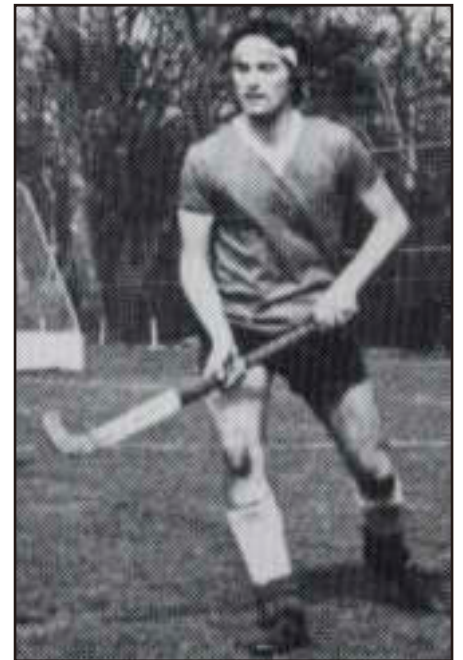
Speler	Doel	Althans
Althans	23	24
Pinoké	25	26
Kraaien	27	28
Van- den-Broek	29	30
Althans	31	32

Er moest uiteindelijk een beslissingswedstrijd worden gespeeld op Laren op 30 april. Een heel supporterslegioen trok op Koninginnedag naar Laren. Marlieke Oltmans werd in een ziekenhuisbed naast het veld gezet. Zij had bij de training van het Nederlands elftal een zware blessure opgelopen maar wilde deze wedstrijd van haar broer voor geen goud missen. Onderweg hing een grote sliert met Pinoké dassen -u weet wel van die wollen dassen die onze moeders hadden gebreid- uit de supportersbus. De sliert wikkeld zich om een lantaarnpaal en de bus moest dus regelmatig even stoppen om de sliert weer los te halen. Bert de Lange was voor 's middags besteld. We hadden al twee keer van Gooische gewonnen en dit keer moest het ook lukken. Wat kon er mis gaan? We vroegen Roelant Oltmans om zijn verslag van de wedstrijd te doen. Nu ruim 25 jaar later.

Beslissingswedstrijd Pinoké – Gooische door Roelant Oltmans

Ondanks twee afgetekende overwinningen op deze tegenstander in de reguliere competitie bleek dit niet voldoende te zijn om het kampioenschap te kunnen vieren. Onnodig puntverlies tegen Kraaien en Amersfoort leidde ertoe dat het kampioenschap via een beslissingswedstrijd veiliggesteld moest worden. Om te beginnen was er onenigheid over het terrein waarop deze beslissingswedstrijd gespeeld zou worden. Aangezien wij de technisch betere ploeg hadden, wilden wij in ieder geval op een goed veld spelen. Onze eerste optie was Bloemendaal, maar daar ging Gooische niet mee akkoord. Hun alternatief was Laren wat ook over een zeer goed veld beschikte. Onze coach ging akkoord, maar had

er waarschijnlijk geen rekening mee gehouden dat de neutrale bondsscheidsrechters door het district waar de wedstrijd gespeeld werd zouden worden aangewezen. Achteraf zal hij daar nog wel eens over nagedacht hebben, zeker na het lezen van het boek van Pieter Winsemius: *Speel nooit een uitwedstrijd!*

Buiten dit onderschatte ongemak werden wij in de week voorafgaande aan deze wedstrijd plotseling geconfronteerd met een professionele aanpak, de sportmasseur deed zijn intrede en plotseling waren er vele spelers die behandeld moesten worden. In hoeverre dit de normale voorbereiding heeft verstoord zullen wij nooit weten maar feit is wel dat wij van het begin af aan niet echt in de wedstrijd gezeten hebben! Desondanks werd er wel gestreden maar sprake van technisch goed verzorgd Pinoké-hockey was er zeker niet. Gooische domineerde, creëde meer kansen en had uiteindelijk ook het geluk aan haar zijde toen een corner-rebound het zijnet ingeslagen werd en tot ieders verbazing gepromoveerd werd tot doelpunt. Vanaf dat moment waren wij duidelijk aangeslagen en liep Gooische uit naar 3-0 voordat Willem Meurer, inderdaad de vader van Daan, via een rechtstreekse lange corner (nog met de hand

gestopt) iets terug kon doen. Voldoende was het niet en Pinoké's toenmalige dream team moest nog een jaar op promotie wachten.

Na deze deceptie nog niet geheel verwerkt te hebben, ben ik 's avonds met Esso Noordhoff, Flip Goudsmit en naar ik meen Eduard Schölvinc naar Gooische gegaan om daar hun promotiefeest als sportieve verliezers mee te maken. Lang zijn wij er niet gebleven want uit niets bleek dat de club gerekend had op deze promotie.

Vandaar, nog steeds in trainingspak, nog even langs Pinoké. Daar is het die avond nog heel lang gezellig gebleven en het was voor ons duidelijk dat het jaar daarop het kampioenschap afgedwongen moest worden, wat uiteindelijk met grote overmacht is gelukt.

Roelant Oltmans

Er is nog veel nagepraat over die wedstrijd maar het seizoen daarop was de teamgeest zo mogelijk nog groter en werd die geest omgezet in resultaat (vervolg op bladzijde 200).

In 1986 wel met een prijs op de schouders van de spelers van Bloemendaal

2e klasse B						
Gooische	19	17	0	2	34	62-14
Pinoké	19	15	2	2	32	62-16
Kraaien	18	10	4	4	24	29-13
Apeldoorn	18	6	6	6	18	29-29
Voordaan	18	7	4	7	18	22-28
Myra	18	8	2	8	18	23-24
Amersfoort	18	5	7	6	17	16-23
Soest	18	2	6	10	10	14-44
Shinty	18	2	3	13	7	15-43
Alliance	18	0	4	14	4	5-43

DUBIEUZE BESLISSING ARBITERS

Gooische promoveert naar eerste klasse

(Van onze hockeymedewerker)

LAREN - Gooische en Pinoké, beide met een gelijk aantal punten aan de kop van de ranglijst in de tweede klasse B geëindigd, speelde gisteren op de door Jaap Krijnen uitstekend geoogende grasmat van de Larense MHC een beslissingsduel. Winst betekende naast het kampioenschap tevens automatische promotie naar de eerste klasse, zodat er grote belangen op het spel stonden. Na een 0-0 ruststand besliste Gooische, dat over de gehele wedstrijd genomen, toch de iets betere ploeg was, de strijd met 3-1 in zijn voordeel. Het scheidsrechtersduo speelde hierbij een uiterst dubieuze rol.

Na een uiterst nerveuze start was het Gooische die de zenietuwen 1 eerst de baas was en in de beginfase van de eerste speelperiode een licht offensief opbouwde. Pinoké hield goed stand, werkte zich langzaam maar onder de druk uit en trok in de tweede fase van de eerste helft het initiatief enigszins naar zich toe, zodat de rust met een te rechte 0-0 inging.

Zeven minuten na de hervatting kreeg Gooische na een aanval over rechts enkele fikse kansen, maar liet deze onbenut. Na dertien minuten sloeg voor Pinoké het noodlot toe en nam de scheidsrechter een beslissing, waardoor de uiteindelijk nederlaag voor de Pinokéers altijd wel een wrang bijmaakje zal blijven houden. Een door Rutger Boterenbrood ingeslagen corner werd in eerste instantie door de Amsterdamsse goalie gestopt. De rebound werd door Fred Stroomberg weer op het doel afgevuurd, maar belandde, zoals vriend en vijand achter en naast het Pinoké-doel kon zien, in het linker zijnet. De bal carambolleerde echter weer terug in het veld, zodat het leek alsof er daadwerkelijk een treffer tot stand gekomen was. Gooische juichte en de scheidsrechter

kende hem toe. Ook na protesten van Pinoké zijde en raadpleging daarop van collega fluitist Boy van Beckum, die echter op veel te grote afstand stond om de situatie nauwkeurig waargenomen te kunnen hebben.

Pinoké was door deze gang van zaken duidelijk aangeslagen en Gooische buiten dit goed uit. Vijf minuten later kon G. F. Reke in de Pinoké-cirkel alleen nog maar ten koste van een strafpush gestopt worden. Rutger Boterenbrood had met het nemen ervan geen problemen en scoorde het eerste doelpunt van het duel: 2-0. Maar nog was de

zege niet zeker, want met nog een kwartier te gaan kwam Pinoké, dat de mentale weer enigszins te boven leek, via een lange corner op 2-1. De slotfase werd nu nog weer even spannend, maar Pinoké haalde door toen nog twee wissels toe te passen zelf het zo juist hervonden ritme weer uit het team.

Met nog een paar minuten te spelen maakte Rutger Boterenbrood aan alle twijfels een einde door op de hem vertrouwde wijze uit een strafcorner voor 3-1 te zorgen en zijn team definitief naar de eerste klasse te schieten. Voor Pinoké bleef slechts de teleurstelling.

Gooische promoveert naar eerste klasse

Door in hun afdeling gelijk te eindigen was tussen Gooische en Pinoké een beslissingswedstrijd nodig om uit te maken welk team zich kampioen mocht noemen. Met als hoofdprijs: automatische promotie naar de 1e klasse.

Gooische, dat de beide competitieduels tegen Pinoké reeds verloren had, startte met een 10 minuten-duzend offensief. Echt gevaar kwam er niet uit.

Pinoké worstelde zich onder de druk van Gooische vandaan en toonde zijn visitekaartje in de vorm van een prima genomen korte corner van Willem Meurer. De bal werd echter vakkundig door Rutger Boterenbrood op de stick afgestopt.

Het spel goldde heen en weer en de winnaar kondigde zich nog niet aan. Een solo van G. F. Reke tot diep in de Pinoké-cirkel bracht de bal bij Robert Lifman die echter naast schoot. In de tweede speelhelft was het wederom Gooische dat het initiatief tot aanvallen nam. Enkele doelpunt kansen deden zich voor, zonder resultaat. Maar in de 7e minuut benutte Fred Stroomberg een rebound uit een korte corner. Het willems-nietes over het feit of de bal in het zijnet was geschoten leidde tot de vingerswijzing naar het midden. 1-0 voor Gooische. Pinoké leek aangeslagen en korte tijd later werd G. F. Reke onreglementair in de cirkel afgestopt. Rutger Boterenbrood benutte de strafbal (2-0).

direct terug! Willem Meurer bracht met een prachtige korte corner de spanning volledig terug (2-1).

Het Pinoké-slutoffensief leidde tot Gooische opruimacties en uit één van deze tegenstanden kwam de korte corner tot stand waarop iedere Gooische aanhanger zat te hopen. Het knalharde schot op de achterplank van Rutger Boterenbrood vlak voor het einde had hetzelfde geluid als de openknallende champagne flessen. Gooische won met 3-1 en dit team zal de plaats overnemen van het uit de 1e klasse gedegradeerde Kameleon. Pinoké had uiteraard moene met het verwerken van de teleurstelling, maar Gooische kreeg wat het verdende. Mijn felicitaties aan het gehele team, aan coach Arjen Luyckx en aan Koen Kraanberg en Hans Wolff.

Erik Bronkhorst

Erik Bronkhorst schreef een verslag in de HockeySport (rechts) maar had duidelijk niet de moeite genomen om zich te informeren wat er nou werkelijk gebeurd was.

De eerstvolgende HockeySport (no. 38) zal verschijnen op vrijdag 19 mei a.s.

Kopij voor dat nummer moet uiterlijk ter redactie zijn op dinsdag 16 mei (1e post). Adresseren aan HockeySport, Postbus 455.

geen basisplaats meer. In 1991 is deze wedstrijd nogmaals gespeeld ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het clubhuis van Pinoké. Een hele leuke graswedstrijd die wederom door Gooische werd gewonnen. Zij wonnen daarmee de Coupe du Filet Lateral. Inderdaad de zijnet cup. Ook tijdens de

Vreemd genoeg is er geen teamfoto gevonden van dat seizoen 1977/78. Verliezers willen liever niet op de foto. Heren I werd een jaar later wel dubbel kampioen met veel spelers van de zijnet-wedstrijd. Eerst in de zaal en later ook op het veld. Toen werd er wel een teamfoto gemaakt.

Bert de Lange zette in 1978 het clubhuis van Pinoké tot laat op stelten. Zo'n dramatisch verlopen seizoen scheidt wel een band binnen een elftal want de heren van dat team zien elkaar nog regelmatig. Onderstaande foto werd gemaakt op de 50-ste verjaardag van Jan Groothuis op 20 april 1996 in Ouderkerk.

Staand v.l.n.r.: Eppo Noordhoff, Jan Groothuis, Roelant Oltmans, Flip Goudsmit, Leopold Messchaert en Eduard Schölvink. Geknielt v.l.n.r. Joost Wiggelendam, Bert Mol, Frans van der Lee, Willem Meurer en Sander Struyk. Bert kwam pas een jaar later bij Pinoké hockeyen. Frans van der Lee had in 1978 al

Teams van Toen dag in 2004 zou die wedstrijd tegen Gooische weer gespeeld worden. Maar bij nader inzien durfde Gooische niet meer.

Overigens heeft een foto van die fatale wedstrijd tegen Kraaien nog lange tijd als omslag van de Steekneus gefungeerd. Roelant Oltmans (rechts) en Taco Jurrema zijn voor kenners duidelijk herkenbaar.

10.1. Pinoké Heren I in de Hoofdklasse.

Hoe bereikte heren 1 voor het eerst het walhalla van het vaderlandse hockey? In 1987 slaagden de heren Pinoké er voor het eerst in om te promoveren naar de hoofdklasse. We spraken met trainer coach Pieter Offerman die aan de basis van het succes stond. *“Vroeger was ik keeper in het eerste van Concordia in Roermond, een club waar ex*

Pinoké heren I spelers Joost Wiggelendam en Leopold Messchaert ook oorspronkelijk vandaan komen. Ik heb toen ik opnieuw ging studeren besloten om te stoppen met hockey en me te richten op training en coaching. Ik begon in 1980 bij Laren waar ik twee jaar het tweede team coachte. Ik was toen 28 jaar en

moest leiding geven aan zeer ervaren spelers waaronder ook Bert Bunnik. Na twee jaar stapte ik over naar Kampong waar ik twee keer met het tweede kampioen van Nederland werd en assisteerde bij het eerste dat de Europa Cup won”.

“In het seizoen 1986/87 stapte ik over naar Pinoké dat al een keer of vier achter elkaar bij de eerste vier in de overgangklasse was geëindigd. Ik had toen ik nog keeper bij Concordia was regelmatig mee mogen trainen met het eerste van Pinoké en de sfeer was me heel goed bevallen. Bovendien scheelde het voor mij dat ik voor de training niet meer elke keer op en neer moest naar Roermond”.

Pieter was de opvolger van John Akkerman en werd aangenomen door voorzitter Rob van de Pol die aangenaam verrast was door Pieter's ambitie “promoveren naar de hoofdklasse”. Pinoké had net een half seizoen een kunst-

grasveld liggen en weinig mensen in de club stonden erbij stil dat zo iets mogelijk was. Maar die sympathieke zuiderling moest het maar eens gaan proberen. Hij had natuurlijk al enige tijd bij Kampong in de keuken gekeken, bij Hans Jorritsma die inmiddels coach van het Nederlands elftal was geworden. Pieter maakte geen geheim van zijn ambities.

Pinoké had een Nederlandse primeur met de gepushte corner van Erikjan Hinnen. Hij had zich daar in vastgebeten en wisselde slaan en pushen af. Wat grote wanhoop teweeg bracht bij de keepers die toentertijd meestal gingen liggen. Want liggen was het toen geldende beste wapen om te voorkomen dat een corner op de plank geslagen kon worden. Het drietal dat de corner nam was perfect op elkaar ingespeeld. Aangever Sander Kiës, stickstopper Bert van Haagen en Erikjan als afmaker. Erikjan trainde als een international en zou dat later ook worden.

Tijdens het seizoen werd o.a. een zwaar-bevochten 0-1 uitoverwinning in Den Bosch geboekt (doelpunt van Eddie van der Zee). Daar werd door een aantal teamgenoten en een supporter tot diep in de nacht gebruik gemaakt van de gastvrijheid van de stad. Uiteindelijk werd Laren op doelsaldo verslagen

46. - 1983 Dames I naar Terrassa.

Pinoké heeft altijd een speciale band gehad met Terrassa in Barcelona. Dames 1 ging daar in 1977 al naartoe en zo ook in 1983. De Spanjaarden hadden altijd iets speciaals. Zo kregen alle deelnemers een setje van vijf lucifermapjes met hun eigen pasfoto aan de ene kant en hun team op de ander zijde. Veel speelsters hebben die mapjes bewaard zoals hier het mapje van Vera Poelmann.

Vera Poelmann

door de laatste wedstrijd thuis tegen Nijmegen te winnen. Onderstaand een foto van de bank met zittend v.l.n.r. manager Hans Beerendonk, Pieter Kodde en Pieter (inmiddels zonder snor). Op de rug zien we Dankert Westbroek. Achter de bank staat in het bruine colbertje voorzitter Rob van de Pol.

De eindstand aan kop was:

1. Pinoké	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 34 (voor 73 tegen 39)
2. Laren	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 31 (voor 75 tegen 44)
3. Den Bosch	22 gespeeld; 31 punten; doelsaldo 9 (voor 56 tegen 47)

De Kampioensfoto waarop Eddie van der Zee door omstandigheden ontbreekt. Hij maakte in het kampioensjaar wel veel belangrijke velddoelpunten.

Op de foto staat v.l.n.r.: cheerleader Marijke van Gent (tegenwoordig mevrouw Hinnen), coach Pieter Offerman, Martin Bennis, aanvoerder Thijs Clement, Erikjan Hinnen, Frank Schermer, Hans Kok, manager Hans Beerendonk en Hans Reuver.
Geknield v.l.n.r.: Dankert Westbroek, Rogier Beerendonk, Godert Vinckesteijn, Bert van Haagen, Pieter Kodde, Timo Hoogeboom, Sander Kiës en liggend Geert Wilmink. Inzetje: Eddie van der Zee.

Vriendinnen en veel speelsters van Dames 1 hadden besloten om qua ondersteuning niets aan duidelijkheid te wensen over te laten.

Natuurlijk volgde de gebruikelijke balkonscenes. En het kampioensdiploma dat u naast de foto van Pieter Offerman ziet staan.

Het eerste Pinoké seizoen in de hoofdklasse (87-88) begon met de primeur van een shirtsponsor, de NCM. En voor het eerst werd ook een statieportret gemaakt aan het begin van het seizoen. Deze foto stond in het hart van Hockey Magazine.

U ziet er lag nog gras voor het clubhuis. Van Leiden was Diederik Klop gekomen en van HCKZ Job Kummer (wiens naam op nevenstaande poster werd overgeslagen; hij zit rechts van

Rogier Beerendonk). Hans de Koning kwam van MHC HOCO. In de eerste drie wedstrijden

haalde Pinoké direct 6 punten. Een ongebruikelijk goede start voor een debutant. Pinoké handhaafde zich uiteindelijk op de negende plaats met 16 punten. Maar de corner van Erikjan had al naam gemaakt. Pinoké scoorde totaal 36 treffers en kreeg 57 treffers tegen. Breda en Goische degradeerden en HCKZ stond nog onder Pinoké.

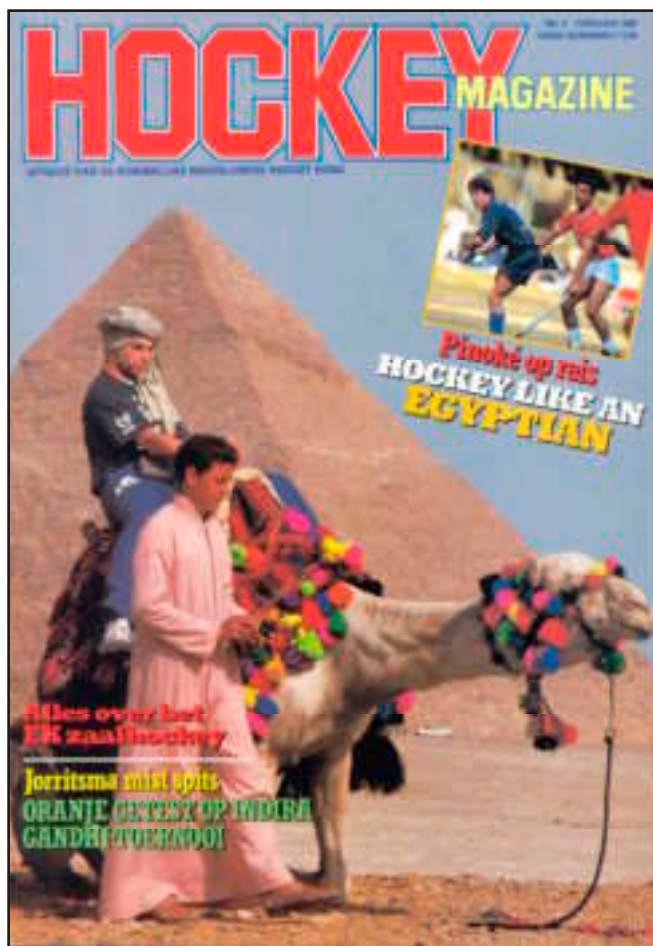
Na één seizoen shirtsponsoring vetrok shirtsponsor NCM naar buurman Amsterdam maar Rafinex (een dochter van de NCM) nam het vaandel over. Staand tweede van links is namens de sponsor Robin Olland, zoon van oud lid Charles Olland (zie bladzijde 142) en zelf ook oud Pinokélid.

En wederom was Pinoké centerfold in de hockeysport. Er kwamen versterkingen vanuit Laren in de vorm van de gebroeders Citroen en Fulco van Kooperen. Jeroen Ottenvanger kwam uit het zuiden en Evert Vixseboxse kwam van Hudito. Jeroen Rabbe kwam van Hurley. Flip van Dalen was ook nieuw. Christophe Linke nam de rol van reservekeeper over van Geert Wilmlink en aanvoerder Thijs Clement stopte en droeg de aanvoedersband over aan Timo Hoogeboom. Nieuw was oud eerste elftal speler Robert Nolen die de managerscepter over nam van Hans Beerendonk.

Het ging de eerste helft van het tweede seizoen van Pinoké in de hoofdklasse echter helemaal niet goed. Uit de 12 wedstrijden tot de winterstop werden slechts 5 punten gehaald. Pinoké stond er penibel voor. Pieter Offerman ging regelmatig naar internationale toernooien voor landenploegen en was daar een keer met een Egyptische scheidsrechter aan de praat geraakt. Die vertelde dat in Egypte in de Europese winter een prima temperatuur heerste en hij nodigde Pieter uit om op eigen kosten een keer te komen. Zoals nog steeds gebruikelijk is namen de spelers het heft in eigen handen. Er werd met veel enthousiasme door o.a. Fulco en Andy een aantal sponsors geworven. Naast Rafinex, Talens en de luchtvaartmaatschappij ZAS. Om voor de sponsors extra publiciteit te genereren werden journalist John van Vliet en fotograaf Jeroen van Bergen van Hockey Magazine uitgenodigd om mee te gaan. Dat leverde uitgebreide aandacht op in Hockey Magazine. Patrick Citroen op een kameel. Er werd ook een boekje gemaakt om Pinoké aan Egypte te presenteren.

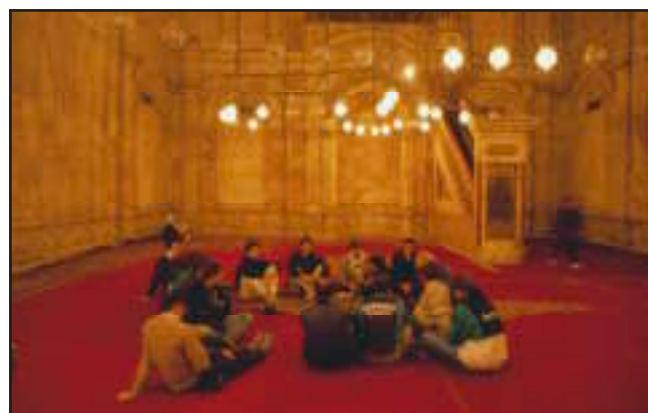
Het recreatieve culturele aspect speelde een belangrijke rol maar Pieter Offerman stond er op dat er ook stevig getraind werd. Niet dat piramides in Egypte evenveel voorkomen als molens in Nederland maar wie kan zich een duidelijker bewijs voorstellen dat heren 1 in Egypte heeft getraind dan onderstaande foto.

En omdat een hockeyer geen enkel risico neemt om zijn sticks kwijt te raken werden ook de sticks meegenomen in de woestijn hoewel daar in de wijde omtrek geen millimeter bespeelbaar stukje grond te bekennen was.

De teambespreking werd gehouden in een redelijk ruim bemeten bestuurskamer.

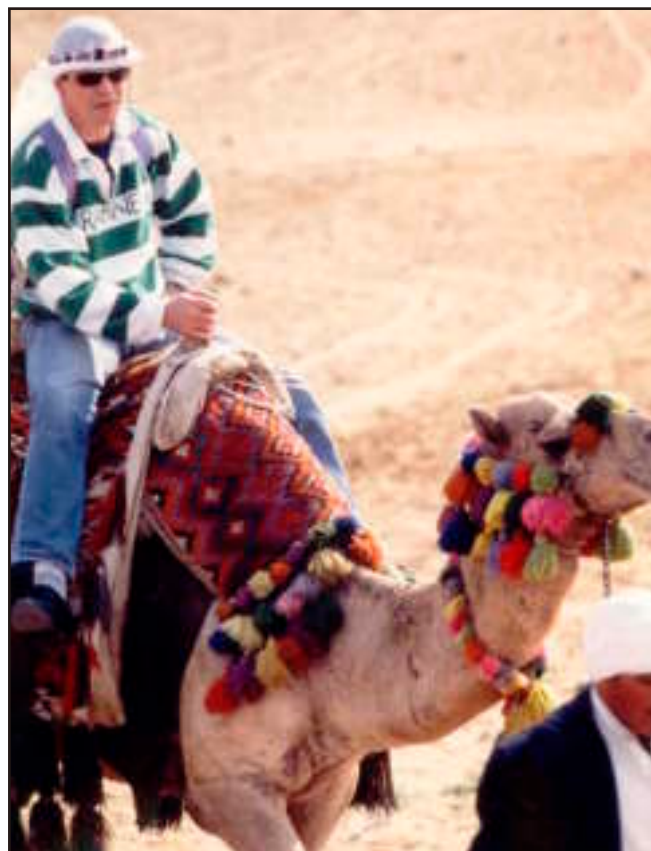
Op de velden stonden doelen met van die blikken planken die zo'n heerlijke knal geven als je er een bal in slaat. Hans Reuver moest oordopjes in doen bij het inslaan. Want in de wedstrijden hoefde hij niet veel goals te incasseren.

En diegene onder ons die Asterix hebben gelezen herkennen onderstaand beeld van toeristen die een authentieke souvenir "Made in China" mee naar huis willen nemen.

Sommige wedstrijden waren niet per auto bereikbaar. Maar dan werd het lokaal gebruikelijke openbaar vervoer niet geschuwd.

De magie van de piramides had uitwerking. Uit de 10 wedstrijden na de winterstop werden 14 van de maximaal mogelijk 20 punten gehaald en Pinoké handhaafde zich voor het tweede jaar. Met 19 punten kwam men op de 10e plaats met de doelcijfers (35-44). Forward en Geel Zwart degradeerden. De magie van de piramides reikte verder want Hans Jorritsma besepte dat hij niet langer om Erikjan Hinnen heen kon. Erikjan werd na keepster Jo Jurissen (1945), Hetty van Hilten (1954), Tilly de Boer (1954) en Marlieke Oltmans (1978) de eerste mannelijke Pinoké international. Onderstaand een foto uit de Hockey Magazine van 2 juni 1989.

Wiel van der Grinten (1945) met Hans Jorritsma na afloop van het wereldkampioenschap van Pinoké.

49. - 1989, het eerste hoofdklassejaar van Heren I.

Staannd v.l.n.r.: manager Robert Nolen, Erikjan Hinnen, Raymond Phijffer, Bert van Haagen, Sander Kies, Mark Leenen, Jeroen Ottenvanger, Patrick Citroen, Godert Vinkesteijn en trainer coach Pieter Offerman.

Zittend v.l.n.r.: Evert Vixeboxse, Timo Hoogeboom, Job Kummer, Fulco van Kooperen, Hans Reuver, Frank Bakker en Andrew Citroen.

Het strafcornerkanon heeft weer gescoord. V.l.n.r. stopper Bert van Haagen, kanon Erikjan Hinnen en Patrick Citroen. Op de achtergrond rechts Fulco van Kooperen. En helemaal achteraan komt volgens ons Job Kummer aanhollen om te delen in de feestvreugde. Deze foto werd gemaakt tijdens de thuiswedstrijd tegen Bloemendaal.

Laatbloeier Hinnen zorgt voor primeur

HOCKEY

Pinoké - HGC 3-0 (1-0)
door ROBERT MISSET

AMSTELVEEN - Op 18-jarige leeftijd werd hij nog als een talent bestempeld, maar Erik-Jan Hinnen verdween vervolgens bij Hurley in de anonimiteit. Eif jaar later maakte hij bij Pinoké zijn debuut in de hoofdklasse en gisteren stond de kalende strafcorner-specialist aan de grond genaagd, toen bondscoach Hans Jorritsma op hem afstevende. De gemiddelde leeftijd van het na-

tionale team zal door zijn komst drastisch omhoog gaan, maar de regisseur van Oranje kon de lofzangen op de inmiddels 31-jarige libero niet langer negeren.

Achter het doel van HGC-keeper Bart Looije kon Jorritsma constateren dat er tegen de vuurkracht uit de stick van Hinnen momenteel geen kruis gewassen is. Drie keer mocht het 'bejaarde' orakel van Pinoké tegen HGC aanleggen en nadat Hinnen de eerste poging had benut om de reactie van Looije te meten, werd de 'bijl' in het tweede bedrijf gescherpt voor een direct schot en een onhoudbare push.

Terwijl Pinoké zijn verrassende trilogie tegen de koplopers in een roes van applaus en kratten bier voltooide, had de bondscoach aan een paar minuten voldoende om Hinnen aan Oranje toe te voegen.

Hinnen, verbouwereerd: "Nu moet ik eigenlijk stoppen met hockey. Ik werd welkenlang gedold door mensen, die me vroegen of Jorritsma al had gebeld. Zijn uitnodiging is een hele oer en ik koester absoluut niet de pretentie om een basisplaats te veroveren. Volgens mij had Patrick Faber te hoge verwachtingen toen hij als alternatief voor

Bovelandier bij de selectie werd gehaald. De strafcorner is erg belangrijk voor het Nederlands team, maar vergeet niet dat ik in Bert van Haagen een fantastische stick-stopper heb. De bal ligt altijd stil en bovendien blijven de keepers gewoon staan."

De bescheiden groothandelaar in wijn, likeur en koffie heeft de geneugten des levens altijd innig omhelsd en beschouwt zijn uitverkiezing vooral als erkenning voor de club. "Een internationaal verhoogt het imago van Pinoké. Nu komen er wellicht betere spelers naar ons toe en dat versterkt de continuïteit van de club. Ik heb nu eenmaal niet het eeuwige leven."

Hinnen scoorde vorig seizoen al twintig keer uit de strafcorner en heeft nu na zestien duels al hetzelfde aantal treffers achter zijn naam staan. Had de bondscoach zijn nieuwe pupil echter voor de winterstop in actie gezien tegen Amsterdam, dan had Hinnen vermoedelijk het advies gekregen om zijn loopbaan bij de veteranen voort te zetten.

Hinnen, lachend: "Dat was dramatisch, maar ik ben sterker geworden in één-tegen-één duels. Dat was vroeger mijn zwakke punt." De falende aanval van HGC - met een volstrekt onzichtbare Robbert Delissen en een nukkige Gjs Weterings, die zich als een verwend kind op zijn medespelers en de arbitrage afreageerde - kon Hinnen in elk geval niet verontrusten. Toch mag de revival van Pinoké na de winterstop niet alleen aan Hinnen worden toegeschreven. De trip naar Egypte krijgt zo langzamerhand een magische status, want coach Pieter Offerman zag zijn spelers vervolgens boven zichzelf uitstijgen.

Openbaring

Fulco van Kooperen was gisteren als middenvelder een openbaring, rechtsreps Patrick Citroen had een voortreffelijke ouverture, aanvoerder Tino Hoogenboom dwong zijn gereformeerde opponent Marc Delissen een 'onbeslist' af en de modale rechtersbeugelverdediger Hans Kok kleefde zich hinderlijk en succesvol vast aan Gjs Weterings. Toch had Pinoké geen voorstelling van bijzondere kwaliteit nodig om zijn fraase drieluik met een 3-0 zege te bekronen en dat was HGC zijn troefkaart om te trekken. Door vroeg te stoken ont-

Het artikel op bladzijde 221 is niet volledig en we willen u uit het ontbrekende gedeelte onderstaande quote niet onthouden. Het zegt veel over de uitstraling die Pinoké toen al had en die onze club zo uniek maakt.

watch te wapenen. De beste staanplaats - VIP's laten zich bij Pinoké niet zien - is bovendien vlak naast de dug-outs, waar de honden zich ook graag uitleven. Het past bij de charme van een club zonder pretenties, die zijn eerste international met een staande ovatie huldigde. Zoals de ontboezeming van Hinnen symbool stond voor de verbazing bij de club zelf over zijn nieuwe status. "Het is geen sprookje, maar realiteit. Toch heb ik het gevoel dat ik droom en straks gewoon in mijn bed ontwaak. Hinnen in Oranje, geloof jij het?"

SCOREVERLOOP: 8. P. Citroen 1-0, 47. Hinnen 2-0 (sc), 66. Hinnen 3-0 (sc).
Scheidsrechters: Kraft van Ermel en Van de Rest. **Toeschouwers:** 400.
PINOKE: Reuver; Kok, A. Citroen, Hinnen, Van Haagen; Van Kooperen. Hoogebom Vinkesteyn; P. Citroen (62. Kummer), Vixseboxse, Kiës (64. Van Dalen).
HGC: Looije; Kaptein, Plat, Neuberg. **Grot:** Sjaerius, M. Delissen, Van Loenhout; Veen (57. Dassen), R. Delissen, W. van't Hof.

Dames I wordt met overmacht kampioen in de overgangsklasse B. Het seizoen 89-90 was Pieters

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSER

Klein (overzicht) jaartal van Pinoké in dit in 2 seizoenen. Scherpe de versterking de laatste jaren, vooral Pinoké in dit in 2 seizoenen. Scherpe de versterking de laatste jaren, vooral Pinoké in dit in 2 seizoenen. Scherpe de versterking de laatste jaren, vooral Pinoké in dit in 2 seizoenen.

HOOFDKLASSE

Pinoké vaart weer wel bij winterstop

Pinoké-Bloemendaal 3-2 (0-1)
 Tom van Amerongen 0-1, Evert Vixseboxse 1-1, Floris Jan Bovelanders (sc) 1-2, Andrew Citroen 2-2, Evert Vixseboxse 3-2. Arb: Van 't Hek-Van Putten.

vierde en laatste seizoen bij Pinoké. Voor de club was dit een memorabel seizoen omdat voor het eerst zowel Dames als heren 1 in de Hoofdklasse uitkwamen. In de Hoofdklasse special van Hockey Magazine stond het ook zo prachtig dat een hele pagina door twee teamfoto's van Pinoké werd gevuld.

Bij de heren waren de nieuwelingen Raymond Pijffer en Marc Leenen van Nijmegen. Tevens was oud Pinoké jeugdtalent Frank Bakker teruggekeerd van HIC.

HOCKEY MAGAZINE

MAKING GELUKKIG DE OFFICIËLE NIEUWELINGEN VAN DE ERDE

ACTUEEL

HEREN HOOFDKLASSE

Pinoké vaart weer wel bij winterstop

Bijna traditioneel komt Pinoké na de winterstop goed uit de startblokken met een zege thuis tegen Bloemendaal.

Pinoké-Bloemendaal 3-2 (0-1)
 Tom van Amerongen 0-1, Evert Vixseboxse 1-1, Floris Jan Bovelanders (sc) 1-2, Andrew Citroen 2-2, Evert Vixseboxse 3-2. Arb: Van 't Hek-Van Putten.

heren 1 handhaafde zich wederom met een tiende plaats met veertien punten (21-38). Nieuwkomers Schaerweyde en Hattem (beiden 11 punten) degradeerden direct weer naar de overgangsklasse. Dames I moest haar debuut bekopen met degradatie. Twaalf punten waren niet genoeg en samen met DKS mochten de dames het in seizoen 90-91 weer gaan proberen in de overgangsklasse.

Pieter Offerman vertrok na vier seizoenen als trainer coach naar Bloemendaal dat hij direct kampioen maakte. Hij zou het daar nog zes seizoenen uithouden. Hij werd bij Pinoké opgevolgd door Rolf Hogestein. In het seizoen 90-91 degradeerden de heren van Pinoké op doelsaldo. De eindstand na de laatste wedstrijd tegen SCHC was:

10 SCHC	22	14	27-44
11 Pinoké	22	14	25-50
12 Forward	22	6	18-67

In het seizoen 91-92 wordt Pinoké onder Bert Bunnik kampioen in de overgangsklasse en promoveert na één jaar weer naar de hoofdklasse. Frank Bakker speelt een belangrijke rol in die promotie. Hij heeft bijzondere krachten opgedaan in Italië.

'Italiaan' stuurt Pinoké terug naar hoofdklasse

Pinoké-speler Frank Bakker (links) met Davy. De foto toont spelers van Pinoké die worden geïnterviewd door mannen als Marco van Basten en Frank Rijkaard.

HEREN OVERGANGSKLASSE A

Pinoké heer en meester

Onder het toezend oog van bondscoach Hans Jontama liet Pinoké er in de laatste thuiswedstrijd geen twijfel over bestaan wie het kampioenschap in A toekomt. Geel Zwart bleef tot aan het eindsignaal hoekeren, bood weerstand naar vermogen, maar was niet opgewassen tegen de aanvalsgolven van de thuisploeg, 5-1. Vooral voor de rust was het krachterschil groot en gefukkig voor de vele toeschouwers was de ban snel gebroken. Erik Jan Hinzen scoorde al na vier minuten en ook in het resterende deel van de eerste helft was Pinoké absoluut soeverein. De 3-0 bij rust werd in de tweede helft uitgebouwd naar 4-0, alvorens Geel Zwart een welverdiende tegentreffer kon scoren. Ook bij de publiekswissel van Erik Jan Hinzen werd niet moeilijk gedaan. De gasten uit Veghel verlieden alle medewerking toen de wedstrijd voor vijf minuten werd stilgelegd. Met Pinoké mocht zeventien minuten voor het einde onder groot applaus naar de kant, in de wetenschap zijn laatste thuiswedstrijd te hebben gespeeld. Na dit intermezzo maakte Frank Bakker een klein kwartier voor tijd de marge nog een doelpunt groter. Na de wedstrijd was het uiteraard groot feest en niet in het

minut voor trainer/coach Bert Bunnik. Voor de vierde keer in zijn niet geringe trainersloopbaan promoveerde hij met een team uit de overgangsklasse naar de hoofdklasse. Onderin is nu ook definitief het doek gevallen voor Warande. Het won weliswaar in de laatste thuiswedstrijd met 3-1 van MOP, maar doordat Leonidas finit uithaalde bij het al gedegradeerde Union, 0-5, werd de kloof onoverbrugbaar. In de eerste helft vielen er geen doelpunten. Nadat MOP na rust op 0-1 kwam, leefde Warande nog een keer op. Uit de vier strafcorners die het na de pauze kreeg, werd drie keer gescoord. Ook Union en Leonidas

kwamen in de eerste helft niet tot scoren. De thuisploeg was met een min of meer verzuurd jongens-A team de betere ploeg voor rust, maar moest in de tweede helft boeten voor het falen in de afwerking. Leonidas speelde het slim, kwam via twee strafcorners op 0-2, consolideerde en liep een beetje geflatterd uit naar 0-5. Push won met dezelfde cijfers van Schaerweijde en dat was gezien het verdedigende concept, wel met elf punten uit zes duels, een opzienbarende uitslag. Met een zeer jong team, waarin ook Maarten Hul nu een langdurige rugblessure weer kan meespelen, werd van begin af aan de aanval gezocht en die speelwijze slaagde voor honderd procent. Schaerweijde kreeg vijf velddoelpunten om de oren, waarvan Rob-

UITSLAGEN TO 5

Push-Schaerweijde 5-0 (3-0)

Robert Nijh 1-0, Maarten Hul 2-0, Robbert Niho 3-0, Karel Boss 4-0, Robbert Nijh 5-0. Arb.: Fieders/Uijse.

Union-Leonidas 0-5 (0-0)

Martijn Hulman (sc) 0-1 en (sc) 0-2, Job Steenhof 0-3, Martijn Bresser (sc) 0-4, Jan van de Waard 0-5. Arb.: Van Putten/Van Gemert.

Pinoké-Geel Zwart 5-1 (3-0)

Erik Jan Hinzen 1-0, Sander Kies 2-0, Jeroen Oostvanger 3-0, Martijn Schellekens 4-0, Nels Nierhuus (sc) 4-1, Frank Bakker 5-1. Arb.: Elders/vd Veer.

Laren-Edo 0-1 (0-1)

Tim Wiggers 0-1. Arb.: Vrijg/Witmerberg.

Hudito-Gron. Studs 1-3 (1-1)

Ralf Bouwman 1-0, 1-1, Robert Jan Kuisen (sc) 1-2, Bas Kastlijn 1-3. Arb.: Schellekens/Vriens.

Warande-MOP 3-1 (0-0)

0-1, Joost den Bieman (sc) 1-1 en (sc) 2-1, Spied van de Boezen (sc) 3-1. Arb.: Puzen/Hagmans.

STAND

1. Pinoké	21-34	(62-21)
2. Schaerweijde	21-28	(43-32)
3. Ede	21-27	(41-28)
4. Laren	21-26	(52-32)
5. Push	21-25	(42-24)
6. MOP	21-23	(30-34)
7. Gron. Studs	21-20	(31-33)
8. Hudito	21-19	(32-35)
9. Leonidas	21-16	(28-42)
10. Geel Zwart	21-15	(38-45)
11. Warande	21-12	(19-51)
12. Union	21-7	(16-60)

De selectie bij de rentree in de Hoofdklasse.

Van Gooische komt Danny Bree over. Heren I handhaaft zich in 92-93 onder Bert Bunnik met een tiende plaats. Hoewel Pinoké in het begin zelfs even een sensatie lijkt te worden. Maar het is niet de eerste keer dat de media overdrijven.

Het seizoen daarna komen onder anderen Cees Jan Bordes (van Amsterdam) en Bart van der Meer (van Bloemendaal) naar Pinoké.

Pinoké neemt rol Amsterdam over

Pinoké neemt rol Amsterdam over

De overname van de selectie van de hoofdklasse hockeyvereniging De Amsterdamsche Hockeyvereniging (AHV) door de vereniging van de hoofdklasse hockeyvereniging De Amsterdamsche Hockeyvereniging (AHV) is een feit. De vereniging van de hoofdklasse hockeyvereniging De Amsterdamsche Hockeyvereniging (AHV) is een feit. De vereniging van de hoofdklasse hockeyvereniging De Amsterdamsche Hockeyvereniging (AHV) is een feit.

Het jaar daarop (93-94) voegen Marc van der Plas van Hattem en Marco van Os zich bij de

Bart van der Meer deed van zich spreken. Onderstaand een bericht uit de Hockey Magazine van 11 november 1995. En Danny Bree werd geselecteerd voor Oranje.

Vier debutanten heren-kerngroep

AMSTERDAM — Rucifast Oranjas heeft de 26-koppige kerngroep bekend gemaakt waarmee hij begint aan de voorbereiding op het olympisch kwalificatietoernooi in Barcelona (19 t/m 28 januari).

De groep reist op 13 december af naar Las Palmas voor een trainingsoefening tot 20 december. Zaterdag Tuit de Nooier, hij heeft verplichtingen op schied Rigtel van der Wal (Amsterdam), Danny Bree (Pinoké), Diederik van West (Bloemendaal) en de Nooier, Gans Vogels (HGC) maken hun debuut in de nationale selectie, die begin januari wordt teruggebracht naar andere spelers.

Kerngroep Oranje: Van West, J...

... De Nooier, Van Wijk (Bloemendaal), Jansen (De Borch), Van Meer, Delfinen, Veer, Vogels (HGC), Ethelbeeren, Van den Heuvel, Van der Wal, Brinkman, Erwin Piers (Amsterdam), Van Pelt, Smeetsma (HDM), Ralf Piers, Pootenaar, Croos, Wambouk, Borna (HCKZ), Van Heerwijk (Oranje Zwart), Giersa, Delfme (Tilburg), Klier, Gebroek (Kamping), Bree (Pinoké).

Danny Bree

... De Nooier, Van Wijk (Bloemendaal), Jansen (De Borch), Van Meer, Delfinen, Veer, Vogels (HGC), Ethelbeeren, Van den Heuvel, Van der Wal, Brinkman, Erwin Piers (Amsterdam), Van Pelt, Smeetsma (HDM), Ralf Piers, Pootenaar, Croos, Wambouk, Borna (HCKZ), Van Heerwijk (Oranje Zwart), Giersa, Delfme (Tilburg), Klier, Gebroek (Kamping), Bree (Pinoké).

selectie. De competitie wordt zelfs afgesloten met een zevende plaats (16 punten). Het volgende seizoen komen Maarten Hoedemaker (van Gooische) en Menno Booi (Oranje Zwart) erbij. 94-95 wordt een 8e plaats gehaald met wederom 16 punten.

Van der Meer trekt Pinoké uit het dal

AMSTERDAM — Bart van der Meer was voorbereid om het HC Bloemendaal te gaan maken. De sporter bleef kwam op voortvorige leeftijd naar van Terriette uit Willem op sporten zich in dit jaar 1994 in de selectie van de hoofdklasse.

... De Nooier, Van Wijk (Bloemendaal), Jansen (De Borch), Van Meer, Delfinen, Veer, Vogels (HGC), Ethelbeeren, Van den Heuvel, Van der Wal, Brinkman, Erwin Piers (Amsterdam), Van Pelt, Smeetsma (HDM), Ralf Piers, Pootenaar, Croos, Wambouk, Borna (HCKZ), Van Heerwijk (Oranje Zwart), Giersa, Delfme (Tilburg), Klier, Gebroek (Kamping), Bree (Pinoké).

Danny Bree

... De Nooier, Van Wijk (Bloemendaal), Jansen (De Borch), Van Meer, Delfinen, Veer, Vogels (HGC), Ethelbeeren, Van den Heuvel, Van der Wal, Brinkman, Erwin Piers (Amsterdam), Van Pelt, Smeetsma (HDM), Ralf Piers, Pootenaar, Croos, Wambouk, Borna (HCKZ), Van Heerwijk (Oranje Zwart), Giersa, Delfme (Tilburg), Klier, Gebroek (Kamping), Bree (Pinoké).

PINOKÉ VERLIEST TERREIN

Amsterdammers spelen moeizaam dubbelweekend

door EGBERT JAN RIETHOF

AMSTELVEEN — Pinoké? Dat ligt achter Amsterdam. Wegwijzers erheen? Zijn er niet, of ze zijn ondoorgrondelijk. Steek een stadion door, ga een bruggetje over, dan zie je een Zwitsers chalet. Dat is het vernieuwde clubhuis, op 26 november te openen. De mensen zijn er gezellig. Ook ambitieus, want gezelligheid loopt beter als je succes hebt. Maar, eerlijk gezegd, de slagschaduw van het Wagener stadion reikt ver. 'Het linkerrijtje, daar zullen we niet gauw komen,' aldus coach Bert Bunnik opgewekt, na de moeizame 2-1 zege op staartploeg Victoria, afgelopen zaterdag.

Bart van der Meer, een spits die bij Bloemendaal nauwelijks aan stadionsmaatschappij. Na vier jaar studeren ze af en weg zijn ze. Pinoké

speelt momenteel bij ons niet één speler die hier in de jeugd is opgeleid. Dat we nu al vrij lang meedraaien in de hoofdklasse heeft toch een duidelijk effect. Van de vier belangrijkste jeugdteams, jongens en meisjes A1 en B1, spelen er drie interdistrict. De on-

Bij Pinoké snakken ze naar water. Bert Bunnik: 'De echte, de specifieke ontwikkelingen in het hockey spelen zich op watervelden af. De laatste keer dat wij op water wonnen, is twee jaar geleden.'

Maar de ploeg blijft enthousiast knokken en krijgt daar in de pers ook de erkenning voor. In december 1995 schrijft Hockey Magazine:

Pinoké reikt naar middenmoot

De ervaren Kampung-international Leo Klein Gebbink (links) en de keersverre an...sjeklaan Danny Bree (Pinoké) duelleren om de bal in het mistige Amsterdamsche Bos. Pinoké en Kampung scheiden de dijken afgelopen zondag een stevig robberijtje voor. Pinoké won het duel in de kelder van de NCM-Competitie met 1-0 door een prachtige goal van Bart van der Meer en vond voldoende voorzichtig aansluiting bij de middenmoot. Kampung zal na de winterstop alle zeilen meeven bijzetten om de gevaarzone te ontvluchten (foto Jos Knoote).

Pinoké stoere middenmoter

BERT BUNNIK: 'GEEN OPLEVING. GEEN TOEVAL'

WETTERINGEN — Het was een goed begin van de partij van Pinoké, maar het was vooral de 21e eeuw die de ploeg de middelen gaf om te winnen. Het was een goed begin van de partij van Pinoké, maar het was vooral de 21e eeuw die de ploeg de middelen gaf om te winnen. Het was een goed begin van de partij van Pinoké, maar het was vooral de 21e eeuw die de ploeg de middelen gaf om te winnen.

Het seizoen 1995/96 wordt met een zesde plaats in de eindstand, het meest succesvolle tot dan toe. De 21 punten werden begeleid met een bijna positief doelsaldo (38-42). Maar het daarop volgende seizoen is het allersuccesvolste van een Pinoké herenteam tot dusverre. Joppe Hovius komt over van EMHC. Bert Bunnik behaalt in zijn zesde en laatste seizoen bij Pinoké een voordien voor onmogelijk gehouden resultaat: een 5e plaats. Helaas hebben we van deze ploeg geen acceptabele teamfoto terug kunnen vinden. Maar de knipsels spreken boekdelen.

Statistieken NCM-Competitie heren

PINOKÉ VESTIGT RECORD

AMSTERDAM — Het seizoen '95/'96 heeft bij de mannen in de NCM-Competitie in totaal 523 goals opgeleverd. Dat waren er 27 minder dan in de voorgaande jaargang. Het gemiddelde kwam daarmee op 3,96 per wedstrijd. Bram Lomans onttroonde Taco van den Honert als topschutter. De speler van HGC sleepte dit seizoen uit strafcorners maar liefst 26 maal raak. Van den Honert scoorde in het seizoen '94/'95 42 doelpunten. Deze jaargang bleef de teller bij de international van Amsterdam steken op 20 goals.

Pinoké dendert door

AMSTERDAM — Kampioen-verdediger Maurice Piers wordt niet hal en al onderuit gegooid door Pinoké-aanvalster Marten Eikelboom. Pinoké bereikte afgelopen week de hoogste klautering in de historie door Kamping in het Amsterdams Bos dankzij een goal van Danny Beve met 3-0 te verstaan. De nieuwe nummer vijf uit de Rabobank Competitie heeft met nog zes goals voor de boeg vier punten achterstand op nummer vier Bloemendaal. De nummer één uit de play-offs is de titelhouder van de landstitel (foto Ray Lantz).

Grillig Amsterdam bezorgt Pinoké laatste strohalm

door STEVEN KOODMAN

AMSTERDAM — Bij Amsterdam kan het nog altijd vriezen en dooien in één wedstrijd. In een bijzonder aardige Amsterdamse derby kreeg het voor zijn laatste kans spelende Pinoké in de eerste 35 minuten alle hoeken van het Wagener stadion te zien, maar na de thee liep de aanvankelijk zo soepel functionerende machine van de lijstaanvoerder op onverklaarbare wijze vast. De Steekneuzen profiteerden dankbaar, knokten zich knap en kundig terug in de wedstrijd om na zeventig minuten af te sluiten op een verflend gelijkspel: 3-3.

Terwijl Taco van den Honert treurt viert Pinoké feest na de gelijkmaker van Pepijn Post. Inzet; Marten Eikelboom, goed voor een zilveren hatrick, bezoekt de goal van keeper Tom Kaars Nijpestijn (foto's Jeroen van Bergen).

Pinoké wordt vijfde. Er waren toen nog geen play offs. Maar gedeeld 4e met Bloemendaal is natuurlijk een ongekend resultaat.

1. Amsterdam	22	36	100-38
2. Den Bosch	22	33	67-38
3. HGC	22	31	99-48
4. Bloemendaal	22	28	81-55
5. Pinoké	22	28	55-54

Voor de eerste keer dus een positief doelsaldo in de hoofdklasse. Om het niveau van de hoofdklasse bij te blijven benen zou Pinoké een waterveld moeten aanleggen. Maar dat is niet op korte termijn te realiseren. Op 28 februari 1997 kopte de Hockey Magazine reeds over de waterveld behoefte van Pinoké. Zie onderstaand artikel en ook bladzijde 169.

Zandondergrond fnuikt ambities heren I PINOKÉ SNAKT NAAR WATER

door STEVEN KOODMAN

AMSTERDAM — De Amsterdamse hockeyclub Pinoké is kortzichtig op zoek naar financiële middelen voor de aanleg van een water-kunstgrasveld. Volgens de Topsportcommissie van de Steekneuzen is het verkrijgen van het zogeheten waterveld 'een absolute must'. Gevreesd wordt dat de selectie van het eerste herenteam, dat uitkomt in de Rabobank Competitie, leegloopt indien de Amsterdammers op een zandondergrond blijven acteren. In het Amsterdamse Bos wordt zelfs een gang naar het nabijgelegen Wagener-stadion overwogen.

Een aantal spelers van heren I beraadt zich inmiddels over de toekomst indien er volgend jaar niet op water wordt gespeeld. Onder de spelers van de huidige nummer zeven van de ranglijst bevinden zich international Danny Beve en de voormalige Jong Oranje-spelers Roderick Nierman, Menno Boel en Bart van der Meer. Beide nationale teams spelen hun officiële doels op watervelden.

Als compromis wordt na veel vijven en zessen besloten om bij de eigenaar van het stadion (de KNHB) toestemming te vragen om heren 1 zijn thuiswedstrijden in het Wagener stadion te gaan spelen. Uiteindelijk geeft de bond ook toestemming om in het stadion van de buren te gaan spelen. Amsterdam was niet blij. Maar international Danny Bree was voor Pinoké behouden. Egon Jesse neemt de scepter over van Bert Bunnik.

Bart van der Meer laat nog regelmatig van zich spreken.

En het spelen in het stadion bevalt niet goed getuige onderstaand stuk uit oktober 1997.

PINOKÉ KRIJGT Z'N ZIN

AMSTERDAM — Pinoké heeft van de KNHB groen licht gekregen voor het volgend seizoen in het nabijgelegen Wagener stadion de eerste thuiswedstrijden van het eerste team aan af te werken. De nummer vijf van de Rabobank Competitie, die zelf over twee maanden beschikt, had bij de hockeybond een vastrecht ingediend om in het stadion te spelen, onder daar een waterveld ligt. Dat seizoen wordt bij huzaren Amsterdam, die vroege bond die van de hockeybond op de agenda dan is van de KNHB, op grote bezwaren. Pinoké moet nog met Amsterdam onderhandelen of de club in het stadion ook de trainingen kan afwerken. Door de beslissing van de KNHB valt een vertrek van Pinoké-international Danny Bree van de baan.

De dames van Pinoké promoveren naar de Hoofdklasse. Het Amsterdamse Bos telt op dat moment dus zes hoofdklasse teams. Een nooit eerder voorgekomen unicum. Pinoké publiek voelt zich niet echt thuis in het Wagener stadion en de pers vertaalt de aversie van Amsterdam in een sappige krantenkop.

MAANDAG 1 SEPTEMBER 1997

Trouw

Gisteren is bij de mannen de hoofdklasse hockey van start gegaan. Over drie weken volgen de vrouwen. Het belangrijkste strijdtonoel is het Amsterdamse bos. Na de promotie van Hurley (mannen) en Pinoké (vrouwen) zijn in de groene long van de hoofdstad liefst zes elftallen op het hoogste niveau actief. Drie verenigingen, drie culturen. Er was wat strijd over een waterveld, er is een trainer die bijna twee heren diende, maar voor de rest wil men er iets moois van maken.

Pinoké in Wagener is als een hoogmis in een moskee

door JOHAN WOLDENDORP

AMSTELVEEN – Vanaf het clubhuis van Pinoké leidt een wandelpad naar het Wagenerstadion. Daar aangekomen, ziet de argeloze passant een waarschuwingsbord aan een hek geklonken: 'Geen doorgang naar AH & BC'. Die letters staan voor Amsterdamse Hockey en Bandyclub. De mededeling duidt er op dat de 'steekneuzen' op het veld van de machtige buurman niets te zoeken hebben. Tenzij er een uitwedstrijd naar de landskampioen hockey is gepland.

Amsterdam was het niet eens met ons verzoek. We hebben toen gemeld dat we de aamraag ook bij de hockeybond zouden indienen. Die zag er met het oog op de groei van het top hockey in de breedte wel heel in. Amsterdam heeft het wat opgeklopt, maar zelf ervaar ik de oederlinge verhoudingen als prima. 'We zijn zeer open naar elkaar. Het is bovendien een tijdelijke oplossing. Over een paar jaar hopen we zelf een waterveld te hebben. En waar gaat het om? Om één wedstrijd per twee we-

De tegenvallende resultaten worden behaald met dezelfde succesvolle ploeg van het seizoen hiervoor. Maar zes wedstrijden voor het einde van de competitie besluit het bestuur toch nog tot een noodgreep door Egon Jesse uit zijn functie te ontheffen.

SCHOK ZONDER EFFECT

AMSTERDAM — Na zestien wedstrijden, waarin zijn ploeg tien punten had verzameld, werd Egon Jesse door het Pinoké-bestuur de wacht aangezegd. De Steekneuzen bungelden immers onderaan de ranglijst en onder het motto 'Wat moet je anders?' werden bestuurslid Jansen Ottevanger en trainer Pieter Offerman aangesteld als crisismanagers. Na negentien wedstrijden staat Pinoké nog steeds onderaan, met tien punten.

Ferko Spits treurt na de onderechte nederlaag tegen HDM.

In navolging van de duels tegen Den Bosch (1-2) en HDM (1-2) bleef Pinoké in de derby tegen Hurley (3-3) opnieuw met lege handen, maar anders dan in die ontmoetingen met Den Bosch en HDM was de nummer twaalf van de Rabobank Competitie in het Amsterdamse Bos redelijk kansloos. Waarschijnlijk ploeg zich kan gaan opmaken voor een vrije val naar

de overgangsklasse. 'We hebben nog een theoretisch kansje, maar dan moeten we er uiteindelijk wonderen gebeuren,' bleef ook Ottevanger realistisch.

Het beoogde shock effect blijft helaas uit. Pinoké degradeerde op doelsaldo in de laatste thuiswedstrijd in het Wagenerstadion. 2-1 winst tegen SCHC was net niet genoeg. De pers voorspelde een uittocht en een neerwaardse spiraal. Hockey Magazine bericht op 26 maart 1998:

Bloedarmoede na degradatie

PINOKE VREEST UITTOCHT VAN SPELERS

door STEVEN KOOLJMAN

AMSTERDAM — Het was een onverwachte gelegenheid om aan een afgang, degradatie naar de overgangsklasse, te ontkomen. Maar het zat Pinoké in de kraker tegen SCHC welgeteld 43 minuten mee. De Steekneuzen, die met twee doelpunten verschil moesten winnen om zich veilig te spelen, stonden met 2-0 voor en waren hard op weg zich nèt te handhaven. Een hartstochtelijke zoektocht naar nog een treffer werd de thuisclub echter fataal, toen Stichtse-middenvelder Jan-Jorn van 't Land in de 43-ste minuut een dreamcounter doeltreffend afrondde.

Joppe Hovius, de linksachter van Pinoké, zit het even niet meer samen nadat de degradatie een feit is geworden (foto Jeroen van Bergen).

De eindstand onderin was:

10. SCHC	22	16	(40-53)
11. Pinoké	22	16	(42-56)
12. Tilburg	22	13	(41-77)

Dames I handhaafde zich wel met een verdienstelijke 9e plaats.

International Danny Bree koos eieren voor zijn geld, wat gezien zijn ambities begrijpelijk was. Maar spelers zoals Joppe Hovius en Kees Jan Bordes bleven Pinoké trouw.

'Ik kan nergens spijt van hebben. We zijn dit jaar in een neerwaardse spiraal gekomen. Het was zo'n shitseizoen. Ik wil dit nooit meer meemaken. Ik wil naar een club die landskampioen kan worden. Als ik toch drie keer in de week moet trainen, dan moet het maar goed.'

Pinoké-aanvoerder Danny Bree in Het Parool.

In het seizoen 98-99 werden de heren van Pinoké in de overgangsklasse B tweede achter MEP. Coach Marc Beerendonk wist zijn successen met Heren 2 (3 landskampioenschappen (zie bladzijde 234) helaas niet voort te zetten met heren 1.

Dames 1 handhaafde zich in de hoofdklasse met wederom een negende plaats.

In het seizoen 1999-2000 slaagde heren 1 er in om onder leiding van coach Frits Sträter weer te promoveren. Met een straatlengte voorsprong (13 punten) op Hattem, werd Pinoké kampioen in de overgangsklasse B. Rotterdam promoveerde mee. In het onderlinge duel met Hattem, op 14 april 2000, werd de titel binnen gehaald. Promotie was een feit.

SPORT

Pinoké blijft zenuwen de baas in kampioensduel

S

De kampioensploeg krijgt badjassen met de kampioensboodschap uitgereikt.

**KAMPIOEN
OVERGANGSKLAS
1999 - 2000**

Effe belle met...

FERKO SPITS

Deze maandag bellen we de speler van de kersverse kampioen Pinoké, die nog even aan het 'uitbrakken' is.

Was je nog bang voor herhaling van het scenario van vorig jaar, waarbij jullie in de slotfase van de competitie de promotie verspeelden aan MEP?

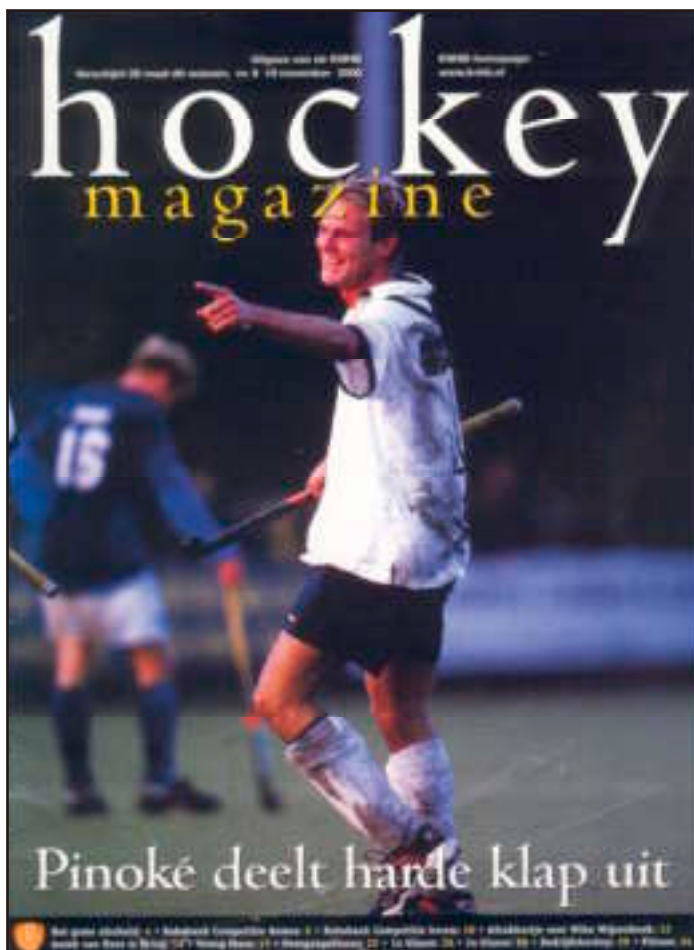
-'Nee, want dit jaar was het zo overduidelijk: we stonden negen punten en 25 doelpunten voor op Hotten. Ik vind het overigens wel knap dat we het juist deze zondag thuis hebben afgemaakt. Alles was al geregeld. Een barretje buiten, een feestje. Alleen was op een gegeven moment het bier op. Heel gênant. Stond ik een beetje mijn kampioensfeest bij de burens te vieren, want bij Amsterdam hadden ze wel genoeg bier.'

Op de foto staat v.l.n.r.: steun en toeverlaat Pieter Offerman, met de vinger omhoog Jan Stappenbelt, onder hem Bart Holla, Ferko Spits, Maarten Hoedemaker, Vincent de Braak, Jesse Mahieu, coach Frits Sträter, Michiel Franken, daarachter manager Frank Grimbrère, Piet Hein Goosen, Daan Goote en Stijn Rohof. Op het middenniveau v.l.n.r.: Murk Spits, Frank Nowee en Jan Willem Roest. Daarvoor v.l.n.r.: Stijn Bult met champagnefles, aanvoerder Kees Jan Bordes, Jan Job van Dijk, Sies Joosten, Jeroen Koops en Chris Knijf.

De emoties liepen hoog op.

De rentree in de Rabobank hoofdklasse levert in het seizoen 2000-2001 een zeer verdienstelijke zevende plaats op. Bovenaan in het rechter rijtje. 25 punten uit 22 wedstrijden en doelcijfers van 40 voor en 51 tegen. Met name de 2-1 winst thuis tegen Amsterdam, de 0-2 winst uit bij Bloemendaal en de 0-4 winst uit bij Kampong verbaasde vriend en vijand. Hockey Magazine kopte na de afstraffing met: "Pinoké deelt harde klap uit."

Helaas nam coach Frits Sträter afscheid. Zijn opvolger werd Gerold Hoeben die de goede chemie van de club met zuiderlingen bevestigde. Onder Hoeben sloeg Pinoké in 2001/2002 wederom een goed figuur in een hoofdklasse

waar betaling van spelers inmiddels had gedaan. Hoeben vertaalde dat in een doelstelling om amateur kampioen van Nederland te gaan worden. Van Amsterdam kwamen Frank Rutgers en Benjamin van Kessel. Verder kwamen Maarten Burgers en Roderick Verkleij. De gebroeders Spits gingen in het tweede spelen. Pinoké won thuis wederom van Amsterdam met 3-2. Verder waren de resultaten redelijk conform verwachting in dit tweede hoofdklasse seizoen. Pinoké werd 8e met 24 punten.

Het seizoen 2003-2004 begint veelbelovend met een trainingskamp in Barcelona. Daarover spreekt onderstaande foto boekdelen.

Staand v.l.n.r.: Roderick Verkleij, Benjamin van Kessel, Wilbert Hartman, Robert Justus, Sies Joosten, Olmer Meijer, Jeroen Koops, Rob Smelt, Mathijs van Weerd, Danny Bree, Bart Holla, Cees Jan Bordes, Paul Robbert Lankhout, Peter Jonker en Gerold Hoeben. Geknield v.l.n.r.: Diederik Evers, Daan Meurer, Stijn Rohof, Martijn Morsink, Christiaan Visser, Thomas Royé en Daan Smelt.

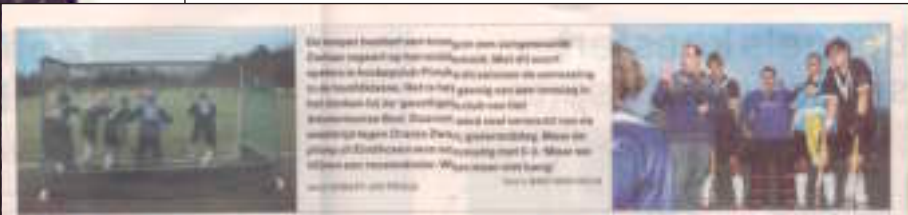
Kort daarop wordt een volwaardige shirtsponsor binnen gehaald. Digitenne zal minstens een jaar op het shirt van dames 1 en heren 1 prijken.

Pinoké haalt dit seizoen ongekend veel positieve publiciteit en het unieke karakter van onze club wordt veelvuldig in de pers beschreven.

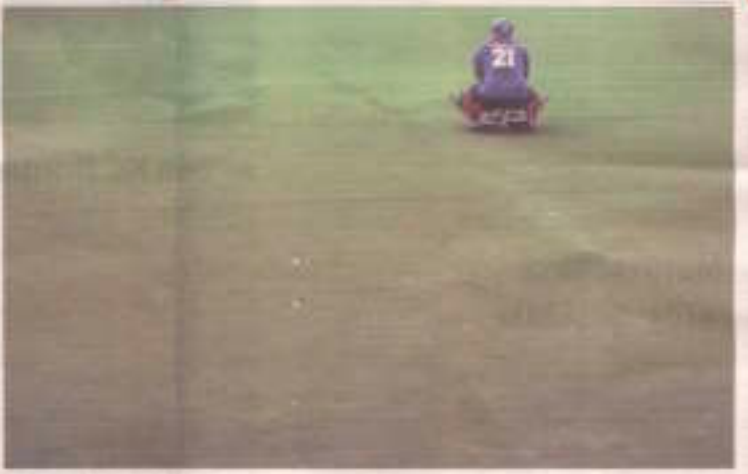

Dit verhaal uit de NRC treft u intergraal aan op de volgende pagina's

Pinoké - Bloemendaal 5-2
 ROBERT-JAN FRIELE
 10-11-03

"We wisten niet wat we moesten zeggen," aldus Bart Holla, kreeper van Pinoké. "Mochten we lachen? En wat moet er gebeuren?" Zo was de stemming in de kleedkamer van de Amsterdammers, toen na 35 minuten een 4-0 voor-sprong op het bord stond tegen kampioensclub Bloemendaal. Wat moet je dan als 'kleine club', de put dichtgooien? Gewoon doornockeren? Coach Gerold Hoeben was duidelijk: blijven hockeyen. En tien minuten na de rust viel notabene ook nog de 5-0, waarbij Bloemendaal het voor gezien hield in het Amsterdamse Bos. Alleen Teun de Nooijer liet nog wat briljante acties zien, die ruse doelganten tot gevolg hadden. Daarmee mistopt Pinoké zich dit seizoen als 'reuzendoder'. Vorige week hadden ze ook al gewonnen bij HGC. De ploeg staat nu vijfde, op twee punten afstand van Bloemendaal. En dat ondanks een voortvervald waarin Pinoké niet één wedstrijd speelde waarna de volledige basis present was. "Wij hebben veel werkende mensen die ook andere activiteiten hebben," verklaart Holla. Bij Pinoké moeten de hockeyers driehonderd euro contributie betalen, waar bij Bloemendaal het geld juist de andere kant op vloeit, naar de spelers. "Ach ja, we moeten goed in de buidel tassen, maar daarvoor is het bij ons elke week weer feest." De kreeper wil de goede relatie van Pinoké relativeren: "We moeten niet denken dat we ineens weer goed kunnen hockeyen. Het is gewoon elke week linksom of rechtsom. En gelukkig staan we nog steeds in het linkerrijtje." Bij Amsterdam werd topscoorer David Mathews (interlandverplichtingen) niet gestut. Van de tien strafcoesters glog er niet een raak en de ploeg verloor uit met 2-0 van Grande Zwart. Hurley speelde gelijk tegen IJHC: 2-1.

Studenten in Amsterdamse Bos serieus geworden.

Hockeyclub Pinoké rommelt niet langer maar wat aan.

Pinoké is dé verrassing in de hockeyhoofdklasse. Gisteren liet de studentenclub "grote broer" Amsterdam ontsnappen: 5-3. „Het licht gaat niet meer om drie uur uit.“

Door NRC redacteur Mark Hoogstad. Amstelveen 29 maart 2004. Zijn contributie moet hij nog betalen. Want ja, het kan nog anno 2004: hockey op amateurbasis. Natuurlijk doet ook Pinoké vandaag de dag „wat in de sfeer van randvoorwaarden, zoals huisvesting en zo“. Maar: „Wij hebben betalende spelers, geen betaalde“ zegt aanvoerder Benjamin van Kessel met gepaste trots.

Het is een open deur, maar bij de achtste club van Nederland (1.643 leden) staat het plezier nog altijd voorop, zoveel wil de aanvaller maar zeggen. „Ik ben nog van de oude stempel. Hockey doe je voor je lol, niet voor een paar rotcenten. En geloof mij nou: van een paar euro meer of minder gaat niemand beter presteren.“

Om die woorden te onderstrepen hoeft Van Kessel maar naar de stand op de ranglijst te wijzen. Zeven duels voor het einde van de reguliere competitie bezet Pinoké de vijfde plaats en heeft slechts vier punten minder dan Bloemendaal. Met andere woorden: Pinoké heeft de play-offs binnen handbereik. Gisteren had de studentenvereniging, die zich afficheert als "de gezelligste club van het

Amsterdamse Bos", een belangrijke stap op weg naar de nacompetitie kunnen zetten. Landskampioen en buurman Amsterdam bleek in het Wagener-stadion evenwel niet bereid het kleine broertje bij de hand te nemen: 5-3.

Die nederlaag hadden de Steekneuzen-Pinoké's bijnaam-grotendeels aan zichzelf te wijten, besefte trainer-coach Gerold Hoeben. Een geniale oprisping van goaltjesdief Marten Eikelboom, twintig seconden na Pinoké's aansluitingstreffer (3-2), bleek een klap, die de bezoekende ploeg niet meer te boven kwam.

„We hebben een enorme stap gemaakt, maar we zijn het nog net niet“, wist Van Kessel.

Van Kessel is een begaafd hockeyer, die vier jaar geleden Amsterdam verruilde voor buurman Pinoké. „Omdat ik bij Amsterdam amper aan spelen toe kwam.“ Inmiddels is de 28-jarige rechtenstudent („Geloof het of niet: ik ben bijna klaar!) het creatieve brein van de ploeg, die tot dusver de aangename verrassing is van de hoofdklasse.

Maar Pinoké heeft dan ook een uitgebalanceerde selectie, met zowel jeugdig talent afkomstig uit de eigen opleiding als routine in de personen van Van Kessel, spelverdeler Joppe Hovius, doelman (én kroegbaas) Bart Holla en middenvelder Danny Bree. Bovendien beschikt de ploeg met Jeroen Koops, zoon van Mister Pinoké Max Koops, over een laatste man met een

krachtige lange-pass en een dito strafcorner.

Dat laatste geldt ook voor Amsterdam-topschutter David Mathews. Gisteren nam de wat log ogende Engelsman vier van de vijf treffers voor zijn rekening. Wellicht dat de afzwaaiende trainer-coach Jim Irvine binnenkort eens een videocompilatie van Mathews doelpunten naar de Britse bondscoach Jason Lee kan sturen. Irvine: „David scoort als het moet met zijn ogen dicht, dus wat die Engelsen bezielt om hem niet te selecteren? You tell me.“

Zoals Mathews twee jaar geleden uit eigen beweging aanklopte bij Amsterdam, zo meldde Christian Cavallet zich afgelopen zomer bij Pinoké. Met open armen werd de bij Den Bosch uitgekeken aanvoerder van Zwitserland ontvangen. Van Kessel: „Dat zegt wel wat over de slag die we gemaakt hebben. Die jongen heeft internationale ervaring én ambitie. Die komt echt niet naar een club, alleen omdat de sfeer zo goed is.“ Pinoké heeft dan ook een keuze gemaakt. „Met alle respect voor hetgeen ze hiervoor hebben gedaan, maar Pinoké deed maar wat“, weet Hoeben. „Als het maar leuk en gezellig was. Er zat weinig beleid en nauwelijks een gedachte achter. Twee jaar terug hebben we tegen elkaar gezegd: of we blijven lekker wat aanrommelen of we kiezen echt voor de hoofdklasse.“ Want ook dat was Pinoké: een

club waar het licht na een training pas diep in de nacht werd gedooft. Hoeben, lachend: „Op vrijdagavond drinken we nog altijd een gezellige pot bier, maar neem van mij aan dat ik het licht uit doe en dat is niet om drie uur 's nachts. Mede daarom zijn zowel de hockey- als de studieresultaten hier verbeterd.”

Ook buiten het veld is de revolutie zichtbaar. Zo heeft Pinoké inmiddels een hoofdsponsor (Digitenne) en gaan de spelers gekleed in een keu-

rige trainingsoutfit. Van Kessel: „Drie jaar geleden hadden we ook een hoofdsponsor, maar die kwam z'n verplichtingen niet na en dus stonden we met lege handen. Niemand klaagde, want dat paste wel bij het studentikoze sfeertje.” Die tijd is voorbij. Werd Pinoké door de concurrentie nog niet zo lang geleden smalend Pinokkio genoemd, tegenwoordig houden ook de topclubs rekening met het taaie en grillige gezelschap in het blauw-wit. „Van onderschatting is allang geen

sprake meer” weet Hoeben. „Zelfs Amsterdam kwam vandaag met witte bekkies het veld op.” Hoeben wil zichzelf na de voortvarende eerste seizoenshelft dan ook niet langer verschuilen. „Wij hebben vandaag weliswaar verloren, maar wij gaan voor de play-offs” zegt de 42-jarige trainer-coach, bezig aan zijn derde seizoen, op strijdvaardige toon. Wie dat tot voor kort had durven beweren, was in Pinoké's karakteristieke clubhuis hardop uitgelachen.

In het seizoen 2004-2005 werden 29 punten gehaald. Hetgeen een 7e plaats opleverde. De 5-2 winst thuis tegen Bloemendaal, uitwinst bij Hurley (1-3) en HGC (0-1) zijn resultaten die nog niet vaak geboekt waren. Strafcornerkanon Jeroen Koops heeft 15 keer gescoord. Mathijs van Weerd maakte 11 veldgoals. Danny Bree scoorde 6 keer. Daan Meurer scoorde ook 6 keer (uit strafcorners). Maar er is ook publiek dat tegenwoordig speciaal komt voor de beauties van Van Kessel. Benjamin scoorde dit seizoen 7 goals. Daar waren grote schoonheden bij.

Tijdens de uitwedstrijd op EMHC ziet u op onderstaande foto v.l.n.r. op de stoel assistent Peter Jonker, Kees Jan Bordes, Gerold Hoeben, manager Rob Smelt en een ons onbekende fluitist.

In het seizoen 2004-2005 wordt Nobert Nederlof de opvolger van Gerold Hoeben die naar de dames van Oranje Zwart gaat. Joppe Hovius stopt vanwege de zware belasting van coschappen. Op het moment dat de deadline

voor dit boek sloot (februari 2005) was er nog niks te zeggen over hoe het seizoen zou gaan aflopen. Maar het zal zeker spannend gaan worden. Dankzij de play offs is Pinoké momenteel absoluut nog nergens zeker van. Nog net in 2004 deed zich wel een unicum voor. Er werden twee Pinokéspelers uitgenodigd voor de Nederlands elftal selectie. Jeroen Koops en Benjamin van Kessel worden door Roelant Oltmans meegenomen naar China voor een oefenstage. Jeroen was kort daarvoor ook al geselecteerd voor het Nederlands zaal hockeyteam.

Op de zwart wit foto uit 1989 gaf Jeroen reeds een reactie op het feit dat hij geselecteerd zou worden. Zie ook de Tijdsbalk in hoofdstuk 13 op bladzijde 343.

Danny Bree kwam de eer toe om in de kop van de officiële website van de Rabobank hoofdklasse te worden afgebeeld. De wedstrijd komt wel vreemd over. Danny speelt tegen de dames van Den Bosch.

We sluiten af met de teamfoto van het seizoen 2004-2005. Maar dit keer eens niet de obligate foto in trainingspak. Helaas was de selectie niet compleet maar de casual look is wel representatief voor de ontspannen sfeer in de selectie.

135 willekeurige kanjers uit 75 jaar topteams.

135 willekeurige kanjers uit 75 jaar topteams.

10.2. De resultaten van Pinoké Dames I in de hoofdklasse.

Om de enorme verschillen te illustreren die zich in 20 jaar tijd in het hockey voor hebben gedaan beginnen we met een foto van een succesvol Dames 1 elftal uit 1967.

Staand v.l.n.r.: Loes Ullers, Christa van der Heiden, Annemarie (Dirk) Icke, Jet Heij, Adri Beuker, Marjan Icke en Ine van Zadelhoff. Zittend v.l.n.r.: Els Arens, Carly Bolte, Fek Gipon, Henny Hendrikse en Wieke Spek.

Maar er werd toen nog op gras gespeeld. Dat veld lag op de velden van de Twentsche Bank. Geen kunstgras, geen hek, geen keeper met een masker en foam, en gewoon een team van 11 speelsters en een coach. Daar zou verandering in komen. Tot halverwege de tachtiger jaren waren de dames van Pinoké aanmerkelijk succesvoller dan de heren. De dames speelden lang voor het bestaan van de hoofdklasse reeds op het hoogste niveau in de wettelijke eerste klasse. Over de promotie naar die klasse in 1974 leest u meer in hoofdstuk 9.1 (op bladzijde 190). Over het bijna landskampioenschap heeft u reeds kunnen lezen in hoofdstuk 9.2 (op bladzijde 193).

De dames draaiden lange tijd goed mee maar eindigden in het seizoen 80-81 niet hoog genoeg (7e plaats) om in het seizoen daarop te worden ingedeeld in de nieuw ingestelde landelijke hoofdklasse. De dames speelden 4 jaar in de overgangsklasse en degradeerden in het seizoen 84-85 zelfs naar de 1e klasse. Na een 4e en 2e plaats werd in 87-88 via het kampioenschap (5 punten voorsprong op HIC)

weer gepromoveerd naar de overgangsklasse en in 1989 direct door naar de hoofdklasse.

De kampioensploeg die in 1988 promoveerde naar de overgangsklasse.

Staand v.l.n.r.: coach Arno Ramakers, Henriëtte van Oosterzee, Judith van Tijn, Prisca Ancion-Kors, Elsbeth Janmaat, Agnes Otten en Helma van Daal. Zittend v.l.n.r.: achter de bloemen vermoedelijk Ada Ottenhof, Margit van Lotringen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Myra Nods, Fransje Bijnen, Eliane Koelmans en Caro van Dijk.

De kampioensploeg die in 1989 naar de hoofdklasse promoveerde.

Arno Ramakers (trainer/coach), Tessa Walta, Judith van Tijn, Judith Kuenen, Prisca Ancion, Fransje Bijnen (aanvoerster), Viviënne van Deventer, Eveline Veraert, Helma van Daalen, Elsbeth Janmaat en Els Tau (manager). Gekniel v.l.n.r.: Myra Nods, Henriëtte van Oosterzee, Ingrid Breedveld, Eliane Koelmans, Caro van Dijk en Ada Ottenhof. De foto is gemaakt in april 1989. Op de foto ontbreekt Pascale Toutenhoofd.

Teamgeest was de motor.

Twee personen die nauw bij de resultaten betrokken waren vonden we bereid om die periode van drie jaar nog eens op papier te zetten. Manager Ids van der Schouw en aanvoerster Fransje Bijnen namen het toetsenbord ter hand en kwamen met de volgende herinnering.

Dames 1 begon het seizoen 87-88 met een nieuwe coach, Arno Ramakers, een mix van ervaren en jonge speelsters en de doelstelling terug te keren in de Overgangsklasse.

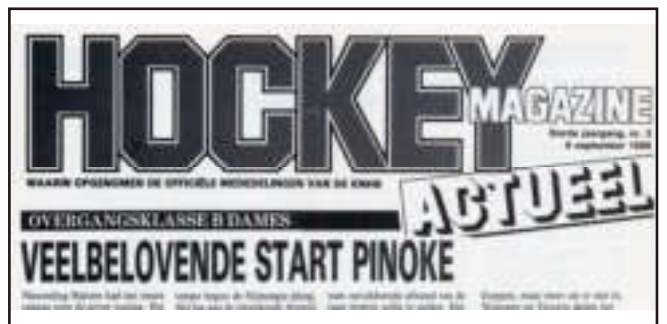

Meer dan in de jaren ervoor werd getraind met een echte wedstrijdinstelling en de resultaten bleven dan ook niet uit. Zonder veel erg grote uitslagen te boeken (wel doelpuntnrijk, zoals een 5-4 overwinning tegen Qui Vive) stonden de dames het gehele seizoen op de eerste plaats en konden na een thuis overwinning op Alkmaar de discolampen voor het eerst in jaren aan ter gelegenheid van een promotie van Dames 1.

Aanvoerster Fransje, tijdens het kampioensfeest in 1988, op de patio van Pinoké. Ze wordt gefeliciteerd door de huidige voorzitter -toen al ereid- Marjan Icke.

Zonder veel wijzigingen in de samenstelling van de groep, ook coach Ramakers bleef op en neer rijden vanuit het landelijke Ede, was de doelstelling voor het eerste jaar overgangsklasse toch proberen mee te spelen in de bovenste regionen. En wederom bleek dat haalbaar. Met dezelfde middelen als het jaar ervoor: basistaken, hard trainen en vooral bij ieder een geloof in eigen kunnen en stimulering van elkaar, kroop Pinoké vanaf ronde 1 naar de bovenste regionen van de ranglijst en was daar vanaf de achtste wedstrijd niet meer vandaan te krijgen. Mede geïnspireerd door de wekelijkse krantjes die "Pa" Thijs Ottenhoff voor het team fabriceerde.

HM Actueel 9 september 1988.

Opvallend was het "lerend vermogen" van het team in dat jaar. Zo werd in de vierde wedstrijd relatief kansloos verloren van Rotterdam (de ploeg die het jaar daarvoor was gedegradeerd uit de hoofdklasse) terwijl diezelfde ploeg enkele maanden later tamelijk kansloos op een gelijkspel werd gehouden. Ja, Arno had het team ervan weten te doordringen dat je gelijke spelen ook kon zien als winstpartij.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ ALLEEN OP KOP

Door een zeer sterke tweede helft bij Alliance vestelde Pinoké zich, na een overtuigende overwinning en door juistverlies van de concurrenten, alleen op kop.

HM Actueel 7 oktober 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

ROUTINE HOUDT PINOKÉ OVEREIND

Zwolle had zeventig procent van de wedstrijd in handen, kwam via goed spel op 2-0, maar liet de winst door twee treffers van Ingrid Breedveld toch nog door de vingers glippen.

HM Actueel 11 november 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ WEER DRIE PUNTEN LOS

Pinoké beleefde een uitermate plezierige laatste competitieronde voor de winterstop. Zelf pakte het twee punten bij Venlo, terwijl Schoerwoude in Rotterdam tenonder ging en Zwolle bij Son een punt moest laten. Door die resultaten is het gat met herfalkampioen Pinoké ineens drie punten geworden.

HM Actueel 16 december 1988.

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSER

Alles staat klaar voor de laatste wedstrijd van Pinoké in de competitie. De club heeft de laatste wedstrijd van de competitie gewonnen en staat nu op de eerste plaats. De club heeft de laatste wedstrijd van de competitie gewonnen en staat nu op de eerste plaats.

HM Actueel 28 april 1989.

Pinoké-vrouwen op rand hoofdklasse

De dames van de hoofdklasse... Pinoké... de dames van de hoofdklasse... Pinoké... de dames van de hoofdklasse... Pinoké...

Zo groot was de marge drie wedstrijden voor het einde van de competitie dat het jaar kon worden afgesloten met drie nederlagen op rij. De eerste daarvan, een 2-1 nederlaag bij Groninger Studenten, betekende zelfs de titel, die nu niet gevolgd werd door een disco, maar door een ontvangst op het clubhuis door alle hoofdklassers die de club inmiddels rijk was (zie verslag kader hiernaast).

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKÉ NA TITEL NIET MEER GEMOTIVEERD

Kampioen de Groninger na 3-2 verlies tegen de Zwolven in de laatste wedstrijd van de competitie. De club heeft de laatste wedstrijd van de competitie gewonnen en staat nu op de eerste plaats.

STELLAGE	STELLAGE
Stelling 1	Stelling 2
Stelling 3	Stelling 4
Stelling 5	Stelling 6
Stelling 7	Stelling 8
Stelling 9	Stelling 10

HM Actueel 12 mei 1989.

Het hoofdklasseschap zou slechts een jaarduren. Deels omdat dames 1 de druk van het moeten presteren in de eerste helft van de competitie beter aan leek te kunnen dan in de tweede helft. En door de onvermijdelijke wisselingen in de samenstelling van het team en de begeleiding (Arno Ramakers had gekozen voor zijn maatschappelijke carrière) leek de chemie minder dan voorheen. Ondanks dat was het voor de meeste andere teams onbegrijpelijk dat juist Pinoké samen met DKS weer naar de overgangsklasse afgleed.

Aanvoester Fransje Bijnen en manager Ids van der Schouw.

Verslag uit een Steekneus uit mei 1989:

Dames 1: Hoofdklasse.

Hoe vrolijk was de dag al niet begonnen, toen de echte die-hards zich om 08.00 uur hadden verzameld op het Stadionplein. Ze waren er allemaal, van Ere-voorzitter Toon Boveland (later meer over hem) tot 2 "B-meisjes", die met ongetwijfeld rode oortjes deelgenoot werden van de meer scabreuze sectie van het repertoire uit Myra's bundel.

Inderdaad, een vrijwel volle bus vertrok naar het Noorden om aldaar dames 1 kampioen te zien worden en zo terug te zien keren op het niveau waar ze jaren geleden triomfen vierde.

De lange tocht verliep zonder noemenswaardige incidenten, temeer daar dhr. Kors tot genoegen van de reizigers, de kronkelige autoroute door de polders meet via een sluipweg over de Afsluitdijk. Des te heviger was dan ook de afschuif die ieder bekroop bij het aanschouwen van de opstallen van de Groninger Studenten. Een schijnbaar kort geleden uitgebrande varkenskot, voorzien van degelijk traliewerk en bijkans wegzakkend in de sompige uiterwaarden van de Martinistad.

Een schrijnender getuige van het bezuinigingsbeleid van de Minister van Onderwijs lijkt nauwelijks denkbaar.

Of het de ambiance was, of misschien toch een gebrek aan concentratie is de vraag, in ieder geval lieten de dames zich, vooral in de eerste helft, afbluffen door hun tegenstander, die er op gebrand leek een stunt te verzorgen voor haar afscheid nemende aanvoerster. Met welwillende medewerking van de volstrekt falende arbitrage mochten de "Studs" ongeremd aan shirts en rokjes sjoeren, maaien naar alles dat bewoog en zich oefenen in het uitvoeren van de body-check. Desalniettemin had Pinoké de wedstrijd toch relatief eenvoudig in haar voordeel kunnen beslechten, getuige onder meer een loepzuivere Jettrick in de tweede helft. Echter, het mocht niet zo zijn, en dankzij twee doelpunten en twee gele kaarten voor Pinoké, viel er een ernstige schaduw over het verwachte plezier op de terugreis.

Bedrukt en teleurgesteld dromden de reizigers wat samen in de modder en klei rond de nasmeulende bouwval. Alleen Pa Ottenhoff was druk in de weer met zijn mobiele zendinstallatie, in een poging berichten op te vangen uit het wingewest Zwolle. Het was dan ook hij die als eerste kon melden dat de "concurrentie" de nederlaag op passende wijze had gecompenseerd en zo kon, eerst schuchter maar allengs uitbundiger, het gezang (en het drinken) een aanvang nemen. Ach, je wordt ook niet in één wedstrijd kampioen maar in 22 en je moet dus eigenlijk wel erg goed zijn, als een nederlaag (met nog twee wedstrijden voor de boeg) voldoende is voor het kampioenschap.

Gewapend met (naar bleek) te weinig bier werden de zitplaatsen in de bus weer opgezocht voor, zo bleek ras, een beduidend tumultueuzere terugrit. Niet alleen werd nu gekozen voor het draaien en keren in de polder, wat leidde tot een recordaantal sanitaire stops, tevens bestond de Ere-voorzitter het, gehuld in kamgaren mantel en de grijze lokken deze keer "windbestendig" gecoeffeerd, in het nietige plaatsje Oosterzee een eeuwenoude boerderij omver te plassen.

De inmiddels redelijk uitgelaten dames werden op de club ontvangen door het Bestuur en de twee andere Hoofdklassers die onze vereniging rijk was, Veteranen A en Heren I.

Onderbroken door een weer perfecte rijsttafel, werden talloze (minder of meer) sprankelende speeches afgestoken, waarbij geschenkjes, flessen champagne en zoenen even snel werden uitgedeeld als het rijkelijk vloeiende bier ingenomen.

Het werd kortom toch nog gezellig.

Een passagier.

Het roer werd -zoals reeds in het vorige verhaal gememoreerd- overgenomen door Huib Timmermans maar die slaagde er in 1989/90 niet in om de dames in de hoofdklasse te houden. Daar kon ook sterkeepster Det de

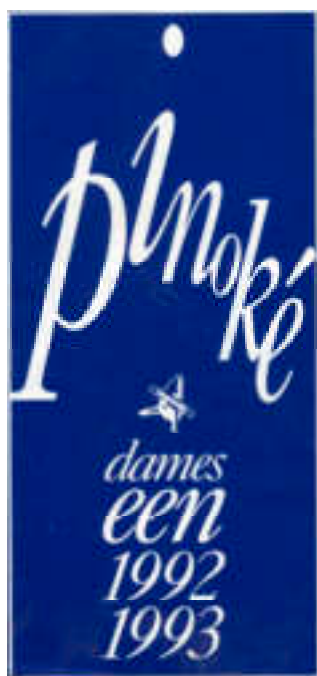
Beus geen verandering in brengen. Ondanks een veelbelovend begin rest aan het einde de elfde plaats met 12 punten. Samen met DKS degradeert Pinoké na één jaar direct weer.

Staan v.l.n.r.: coach Huib Timmermans, Helma van Daalen, Pascale Toutenhoofd, Ingrid Breedveld, Judith Kuenen, Pauline Jansen, Jessica van Thijn, Det de Beus, Maarten van Zon (fysiotherapeut) en manager Ids van der Schouw. Zittend v.l.n.r.: Henriëtte van Oosterzee, Marjolein Voslamber, Myra Nods, Prisca Ancion, Fransje Bijnen, Elsbeth Janmaat en Marije Jurriëns. Op de foto ontbreken: Eveline Veraart en Judith van Tijn.

De jaren daarop zat Pinoké keer op keer op het vinkentouw om naar de hoofdklasse terug te springen maar het was steeds net mis:
 in 90-91: 2e (achter Zwolle);
 in 91-92: 3e (ruim achter kampioen Rotterdam en Wageningen);
 in 92-93: 3e (achter kampioen Oranje Zwart en Ede);
 in 93-94: 2e (achter Groningen).

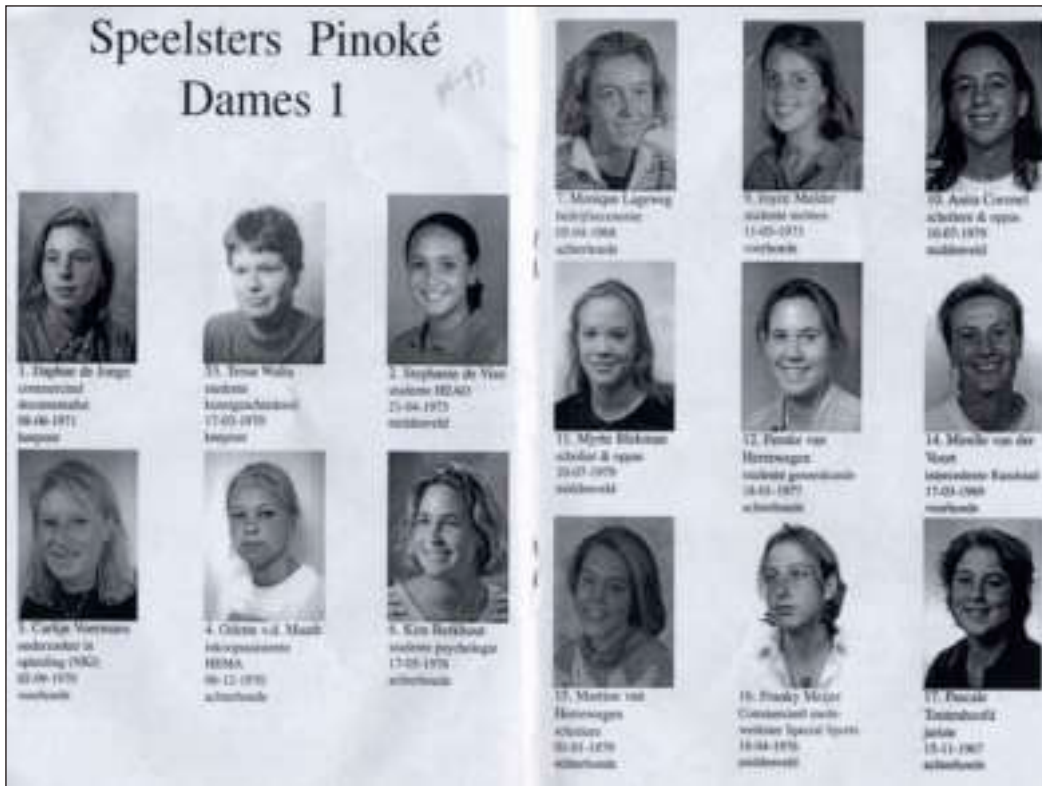
Vanaf seizoen 94-95 nam Karel Muns het roer in handen als trainer/coach. Niet zonder succes. Want de dames haalden de volgende resultaten:
 in 94-95: 2e (achter Alecto)
 in 95-96: 2e (achter Oranje Zwart).

In het seizoen 96-97 werd het kampioenschap behaald en werd er eindelijk weer gepromoveerd naar de hoofdklasse. En dit keer betekende de promotie gelukkig niet een directe degradatie. De dames wisten zich vijf seizoenen lang te handhaven.

Hieronder de ploeg die in 1997 kampioen werd en promoveerde naar de hoofdklasse. 97-98 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns. 98-99 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Karel Muns.

Karel Muns kende dus in totaal 5 succesvolle jaren als coach van Pinoké. Pinoké maakte direct indruk als debutant. In dat seizoen hadden de heren besloten om hun thuiswedstrijden op het waterveld in het Wagenerstadion te gaan spelen. Dit was niet echt een succes (zie bladzijde 232). De dames bleven op het eigen zand ingestrooide veld spelen. Dat legde ze geen windeieren.

De ploeg uit het seizoen 97-98 (de rentree in de hoofdklasse). Staand v.l.n.r.: Trainer/coach Karel Muns, Tessa Walta, Mirelle van der Voort, Carlijn Voermans, Quirine Storm van Leeuwen, Myrte Blekman, Baukje Heemskerck, Stephanie de Viso, Viviënne van Deventer, Monique Lageweg, Michelle Smulders en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Marke de Jong, Pascale Toutenhoofd, Doenja Usmany, Daphne Touw, Franky Meijer, Odette van der Maath en Femke van Herrewegen.

DEBUUT SMAAKT NAAR MEER

Pinoké strooit Kampong zand in de ogen

door JAN BALK

AMSTERDAM — De dames van het gepromoveerde Pinoké zijn dik tevreden met hun eigen zandveldje. Terwijl de heren op het waterveld van het Wagner stadion tegen Klein Zwitserland hun tweede thuisnederlaag leden, zorgde de formatie van Karel Muns voor de verrassing in de Rabobank Competitie door een punt te pakken tegen titelkandidaat Kampong (1-1). Daphne Touw kreeg voor Pinoké een geweldige wedstrijd.

Aantvoerder Pascale Tanten-hoofd (links) brengt in het duel met de van SCBC overgenomen Suzanne Boogaard de wedstrijd treft in beeld. Kampong werd vorige ge-licht door Pinoké en kwam op het zandveld niet verder dan 1-1. (foto's Roy Luyter).

Hockey Magazine 26 september 1997.

PINOKÉ KRIJGT WEER LUCHT

AMSTERDAM — Pinoké kon na de nederlagen van de afgelopen weken tegen Laren en Kampong wel weer eens een opkikker gebruiken. Een duel tegen een ploeg uit het verkeerde rijtje als HDM of MOP bijvoorbeeld. De Amsterdammers moesten het echter opnemen tegen Rotterdam, dat als zesde op de ranglijst staat en op papier een betere uitgangspositie had.

Maar daarvan trok de ploeg van Karel Muns zich weinig aan. De eerste ontmoeting tegen Rotterdam, waarin Pinoké met 3-2 de mist in ging leek helemaal vergeten. Vanaf de eerste minuut werd de aanval ingezet. En er kwamen kansen, er viel zelfs al vrij snel een doelpunt. Carlijn Voermans was nauw bij de opbouw betrokken. 'Na vijftien minuten spelen braken we

in hoog tempo uit,' aldus Voermans. 'Ik kwam over rechts, ging diep en kreeg de bal in de cirkel aangespeeld. Toen twijfelde ik of ik nu zelf zou schieten of niet. Ik besloot terug te leggen op Myrte (Blekman, OS). Een goede beslissing achteraf. Ze veegde hem er zo in.'

'Dat doelpunt zorgde voor een ontlading,' vult coach Karel Muns aan. 'Maar

Carlijn Voermans

'We raakten een beetje in paniek, omdat Monique uiteraard belangrijk is als verdediger, maar evengoed veel werk verricht bij de opbouw. Dat viel nu inoens weg. *Wat nu?* dachten we. Vijftien minuten later kon ik ook vertrekken, omdat ik in een duel met mijn rechterhand iemand in de rug geduwd zou hebben. Tja, ik heb me echt zitten verbijten op de

bet betekende tegelijk het begin van een zware periode. We kwamen, net als iedere week, met onze rug tegen de muur te staan. Rotterdams kreeg de ene na de andere strafcorner en miste zelfs een strafbal. En dan die twee gele kaarten voor ons. Bijna twintig minuten hockeyden we met tien man.' De eerste kaart was voor Monique Lage-weg. Ze ving de bal per ongeluk op met de stick, terwijl er geen speelsters bij haar in de buurt waren. De arbitrage zag het als een opzettelijke actie en stuurde de laatste man voor tien minuten het veld uit.

bank. Hoe houden die 1-0 vast als Rotterdam zo blijft aanvallen. Gelukkig verrichtte onze keeper (Daphne Touw) een aantal miraculeuze redden-gen en wist Doenja Usmany keer op keer het gevaarlijke spitsenduo te stoppen. Zij hadden echt een groot aandeel in deze overwinning. Door de acties van die twee konden vijf onze voorsprong handhaven en schoten we op de ranglijst een plaatsje omhoog. We staan nu zevende, net boven Hurley. Die ploeg komen we over twee weken tegen. Dat wordt dus een echte thriller in het bos.'

(advertentie)

**GEEN HOCKEYVELD
ZONDER**

e SPORT

HOCKEYKLEDING

De resultaten bleven hoopgevend.

De ploeg uit het seizoen 98-99. Achterste rij v.l.n.r.: Monique Lageweg, Martine van Herrewegen, Liselotte Bosch en Kim Verlegh. Middelste rij v.l.n.r. : assistent trainer Bartel Berkhout, Doenja Usmany, Carlijn Voermans, Tessa Walta, Baukje Heemskerk, Femke van Herrewegen, coach Karel Muns en manager Carolien van Rooij. Zittend v.l.n.r.: Nathalie Peleg, Quirine Storm van Leeuwen, Janneke Poerink, Lisanne de Roever, Marke de Jong, Myrte Blekman en Franky Meijer.

In 1999 neemt Karel Muns afscheid als hoofdcoach maar hij zal later in 2002 weer terug keren. Zijn assistent uit 98-99, Bartel Berkhout is dan hoofdcoach geworden en Karel wordt zijn assistent.

Uit Hockey Magazine van 27 november 1998.

1999-2000 werd Pinoké 7e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2000-2001 werd Pinoké 9e in de hoofdklasse, onder Marjolijn Bianchi.
 2001-2002 werd Pinoké 12e onder Marjolijn Bianchi. Hetgeen helaas weer degradatie tot gevolg had.

De ploeg uit het seizoen 1999-2000. Bovenop v.l.n.r.: Yves Dijkstra, Muriël van Vliet, Tessa Walta, Femke van Herrewegen, Liselotte Bosch, Sacha Bal, Myrte Blekman, Anita Coronel, Janneke Poerink, Karen Mc Neil (Canadese) en Marjolijn Bianchi. Onderop v.l.n.r.: Tara Jelly (Canadese), Jolanda Clemens, Lisanne de Roever, Nathalie Peleg, Baukje Heemskerk, Jiske van de Wijgerd, Marke de Jong, Michelle Smulders en Lorraine van Hoek.

Twee foto's van de uitwedstrijd tegen Oranje Zwart uit de Hockey Magazine van 26 november 1999.

Lisanne de Roever (Pinoké) wordt onder vuur genomen door (vlnr) Maaïke Schröeder, Simone van der Heijden (liggend) en Katja van der Weyden.

Er waren pittige duels tussen Oranje Zwart en Pinoké. Hier vechten OZ-speelster Susan van de Hurk en Janneke Poerink om de bal.

In september 2000 werd keepster Lisanne de Roever geselecteerd voor het Nederlands elftal. Daarvoor is zij anno 2004 vaste keus sinds Clarinda Sinnige is gestopt. Helaas was Lisanne in de zomer van 2001, om haar plaats in de oranje-selectie te handhaven, wel genoodzaakt om te verkassen naar hoofdklasse club Kampong. Maar ze heeft nog steeds een hechte band met onze club via (toekomstig) echtgenoot Kees Jan Bordes. Onderstaand een foto van in de wedstrijd tegen Kampong in het seizoen 1999-2000 (HM 12-11-1999).

In 2001-2002 werd onder coach Marjolijn Bianchi dus helaas gedegradeerd. Er worden slechts 4 punten gepakt in het hele seizoen. Eind oktober wordt thuis tegen Oranje Zwart de enige wedstrijd van het seizoen gewonnen. Het zijn ook de laatste punten van het seizoen.

Hierboven een beeld uit die enige winstpartij van het seizoen 2001-2002, thuis tegen Oranje Zwart (HM 2 november 2001). Myrte Blekman laat zich door drie OZ dames natuurlijk niet zo maar even klem zetten.

Onderstaand de teamfoto van het seizoen 2001-2002. Als u meer over dat seizoen wilt weten moet u het interview met Myrte Blekman uit Hockey Magazine uit juni 2002 maar eens lezen (op pagina 266).

Foto: Dirk P. H. Spits ©

De namen bij deze foto treft u aan op bladzijde 320.

Dames 1 in het seizoen 2002-2003. Staand v.l.n.r.: assistent trainer Karel Muns, keeperstrainer Herbert van Wering, assistent trainer Stijn van Rosendaal, manager Catherine Debra, Martine Holla, Emmelien Spek, Baukje Heemskerk, Myrte Blekman, Frederike Brons, Liselotte Bosch, Marrit de Jong, Marlies Mulder en trainer/coach Bartel Berkhout. Geknield v.l.n.r.: videoman Jigal Agsteribbe, Mara Sandberg, Doenja Usmany, Eline Prent, Sanne Dufrenne, Juliëtte van der Eerden, Carolien van Dijl en Anne-Claire Dijkstra.

In seizoen 2002-2003 liet Pinoké telg Bartel Berkhout zijn assistentenpositie bij heren 1 in de steek om de dames weer omhoog te brengen. Daarbij geassisteerd door zijn oude baas bij Dames 1, Karel Muns. Helaas lukte dat met

een 2e en 3e plaats, twee keer net niet. Ondanks de versterking in 2003-2004 in de persoon van oud international Margje Teeuwen. Maar zij blijft de club trouw. Bartel Berkhout vertrekt na twee seizoenen.

Dames 1 uit het seizoen 2003-2004.

Staan v.l.n.r.: keeperstrainer Herbert van Wering, coach Bartel Berkhout, Sanne Dufrenne, Martine Holla, Margje Teeuwen, Sandrien van Rossum, Debbie Bavelaar, Nicci de Haas, Doenja Usmany, Baukje Heemskerk, Noortje Hermes, Myrte Blekman en videoman Jigal Agsteribbe. Geknield v.l.n.r.: Petra Roelfsema, Marlies Mulder, Janneke Poerink, Juliëtte van der Eerden, Kim Verlegh, Frederique Frequin, en Juliëtte Plantenga.

Aan het begin van het seizoen 2004-2005 kwam Harm Schoemaker over van Nijmegen. Die club had hij twee seizoenen geleden ten koste van Pinoké naar de hoofdklasse gebracht waar zij zich vervolgens verdienstelijk handhaafde. Met het nieuwe play off systeem betekent een kampioenschap niet meer per definitie promotie maar een 2e plaats geeft ook nog kans op promotie. Gaat Harm zijn kunstje herhalen bij Pinoké?

De selectie voor het seizoen 2004-2005. Bovenaan v.l.n.r.: Wieteke van de Kamp, Kim Verlegh, Baukje Heemskerk en Nicci de Haas. Daarvoor: Karlijn Jansen (links) en Ivana Esser (rechts). Daarvoor v.l.n.r.: Emmelien Spek, Frederique Frequin, Martine Holla, Myrthe van Zwieten, Stijn van Rosendaal (assistent trainer) en Petra Roelfsema. Voor Frederique zit Marlies Mulder. Daarvoor links van de ballustrade Margje Teeuwen en dan verder rechts naar boven Nienke Beek en Sanne van Nouhuys. Voor dit tweetal zit Mirjam Flore. Helemaal vooraan zit Myrte Blekman. Rechts schuin naast haar in het rode jack Kiki Collot d'Escury. Rechts voor staat Harm Schoemaker (trainer/coach) en links van hem manager Frederike Brons. Op de foto ontbreken: Pierre Regnault (looptrainer), Herbert van Wering (keeperstrainer) en Jelle Olde Riekerink (fysiotherapeut).

De rode draad van de laatste tien jaar: Myrte Blekman.

In 1995 werd eigen kweek Myrte Blekman kampioen van Nederland met meisjes B1. Daarover leest u meer op pagina 205. Myrte kwam in 1996 op 17 jarige leeftijd in de selectie van dames 1. Als je in de programmaboekjes kijkt die sindsdien zijn uitgegeven zie je haar volwassen worden.

1996-1997

Middenvelder en daarnaast scholier en oppas.

1998-1999

Eigen kweek. Vrucht van eigen jeugdopleiding.

1999-2000

Eerst revalideren van een blessure.

2000-2001

Nog steeds met rugnummer 11.

2001-2002

Vastberaden over handhaving in de hoofdklasse.

2002-2003

Met Bartel in één keer terug promoveren.

2003-2004

Play offs zijn haalbaar.

2004-2005

Met Harm gaat het nu lukken.

Deze laatste foto is gemaakt aan het begin van seizoen 2004-2005. Myrte is (evenals Boukje Heemskerk) Pinoké altijd trouw gebleven waar anderen veel minder honkvast bleken. Ze heeft het wel eens moeilijk gehad getuige het interview in Hockey Magazine in juni 2002 dat u kunt lezen op de volgende bladzijden.

'Het is schandalig zoals het is gegaan in 't Amsterdamse Bos'

'Ik was het helemaal zat. De zomerstop kon me niet snel genoeg komen.' Myrte Blekman zesde jaar bij Pinoké verliep qua prestaties rampzalig. Degraderen met slechts vier punten: pijnlijk en frustrerend. Eén boodschap staat centraal in haar betoog: 'Nooit naar een ander wijzen. Ik heb zelf ook niet echt mijn beste seizoen gehad.'

Tekst: Philip Kooke Foto: Timme Hoyng

Myrte Blekman (23) speelt vanaf de E'tjes al voor Pinoké. Ze is verruimd met de club, die gezelligheid en topsport zo redelijk kan combineren. Tot dit seizoen. Ze verbaast zich erover dat de onderlinge sfeer ondanks alle misère niet zonnenswaardig is verslechterd. Goed, er ging nu na een training wel eens iemand vroeger weg met de pet in het lijf. Logisch. Maar we trekken elkaar niet de haren uit het hoofd, ook al vaken we sneller gelimpeerd om de kleinste dingetjes. Al die nedestagnatie op rij, ze werden er moedeloos van. Een bijna compleet nieuwe selectie had alleen Baukje Heemskerk en zijzelf als ervaren krachten. Het gros van de selectie was nog groen. Het was geen nieuwe situatie. Al jaren wisselt de selectie grotendeels, seizoen na seizoen. Goede speelsters die alleen voor top hockey kiezen verdwijnen snel van ons naar betere clubs', zegt Blekman. Ook nu is de selectie al weer in beweging. De betere speelsters worden door hoofdklassers de laatste weken op de komst genomen. Blekman: 'Het jachtseizoen is geopend. We worden als een soort vee gekruut. Niet dat dat erg is, hoor. Dat gebeurt altijd.'

Blekman is er voor zichzelf nog niet helemaal uit of ze blijft. De club waar ze haar hele leven al komt, verlaat ze niet zo snel. 'Ik heb wel een heleboel clubliefde, ben ik bang.' Maar ja, hoofdklasse blijven spelen lonkt ook. Al weet ze niet zo snel waar ze naar toe moet. Amsterdam is geen serieuze optie. 'Ooit ben ik in de E'tjes gevraagd. Het leek me niets.' Ze speelde ooit in peisjes B in een oranje shirt. De aansluiting met de besten van toen is ze kwijt, erkent de MBO-studente grafisch Intermediair ruiterslijk. 'Mijn voornaamste drijfveer om te hockeëren is omdat het leuk is. Lekker zweten. Als je op het hoogste niveau wilt meedraaien, kost dat veel meer tijd en energie. Dat heb ik er niet voor over. Maar ook als ik dat wel had, kom ik voor de echte top niet in aanmerking. Daar ben ik heel eerlijk in.'

Nu Hurley is gedegradeerd, is die mogelijkheid óók verdwenen. Blekman: 'Een paar maanden geleden pakten ze ineens punten tegen goede ploegen. Toen dachten ze dat ze er al waren en werden ze lul en lafs. Zo leek het tenminste voor de buitenwereld. Schandalig eigenlijk, hè, zoals het is gegaan met het niveau in het Amsterdamse Bos. Ik twijfel nog een beetje wat ik ga doen. Eerst wil ik nu deze zomer opnieuw opladen.'

Het is precies datgene waar Marjolijn Bianchi na drie jaar tegen aanliep. De coach vindt dat ze het contact met deze generatie heeft verloren. Maar met afflatende topsportmentaliteit hotste wel eens

er wanhopig van op den duur. Blekman roemt Bianchi dan ook. 'Omdat ze altijd enthousiast is doorgeslagen, terwijl iedereen er wel een keer volledig doorheen heeft gezeten. Ze gooide haar ziel en zieligheid erin.' Daar tegenover staat dat het communicatief nog wel eens botste. 'Haar manier van aanpakken was soms hard. De één kan daar beter tegen dan de ander.' Als Bianchi het gevoel had dat ze iemand op de training beter wilde maken, had de speelster het gevoel dat ze 'de pik op haar had'. Bianchi's andere beleving van topsport kwam na drie jaar ook aan het licht. Tussen graag willen winnen en ten koste van alles moeten winnen gaapt een kloof. Blekman: 'Ik vind echt dat iedereen doorzettingsvermogen heeft getoond. Maar de topsportmentaliteit moet uit jezelf komen. Ik denk dat dat er bij ons niet is uitgekomen, anders waren we niet gedegradeerd.' Sowieso is drie jaar natuurlijk een mooie termijn. Ze kon de 'thematische wedstrijdbesprekingen' redelijk voorspellen. 'Ze waren erg lang, dat vinden we allemaal. Maar ik hoor ze net al iets langer dan de meeste anderen.'

Bianchi's opvolger wordt de pas 24-jarige Bartel Berkhout. Met opvallend genoeg de meer ervaren Karel Muns als zijn assistent. Muns was de voorganger bij Pinoké van Bianchi. Hij maakte een bizar slot mee van zijn periode. Vijf speelsters hadden genoeg van Muns. Ze gingen buiten zijn medeweten naar het bestuur. Dat koos partij voor Muns. Doenja Usmany diende hiervoor nog haar aanvoedersband in te leveren. Blekman: 'Ik had niet verwacht dat hij terug zou keren. Nu vind ik het geestig. Ik heb er geen bezwaar tegen.' Voor Pinoké breekt een nieuw hoofdstuk aan. Snel terugkeren zal niet eenvoudig zijn. Blekman ziet een lichtpunt. 'We zijn nu hockeermoe. Het is teleurstellend, maar met de overgangsklasse is ook niets mis. Onze heren hebben ook even in die overgangsklasse gespeeld. Daar is het ook goed mee afgelopen.'

**Myrte Blekman:
'Die topsportmentaliteit moet diep vanuit jezelf komen, maar dat kwam er bij ons dus niet uit'**

met de groep. Bovendien had Bianchi gehoopt dat Heemskerk en Blekman haar rechterhand werden in het veld, hun leiderscapaciteiten lieten zien. Die heeft Blekman, ook volgens zichzelf, van nature. 'Dat is de aant van het beestje.' Blekman zegt hierop: 'Ik heb er alles aan gedaan dit seizoen. Maar Pinoké heeft het altijd moeten hebben van het collectief, niet van extreme uitblinders.'

Persoonlijk voelt Bianchi zich niet aangesproken. Het was een talentvolle groep, die te wisselvallig presteerde. 'Je moet reëel zijn. Het is niet voor niets dat we zo weinig punten hebben. Roepen dat we onrecht gedegradeerd zijn, is niet reëel. Onze groep is niet voldoende opgestaan. We kregen steeds opnieuw een teleurstelling te verwerken, zelfs als we wel aardig speelden. Dat was zo frustrerend. Je wordt

10.3. Een speciale band met sponsors.

Totdat heren 1 in 1987 naar de hoofdklasse promoveerde stelde de sponsoring van de club niet zo veel voor. In 1981 trainde heren 1 in gesponsorde trainingspakken van de NMB. Andere vormen van sponsoring werd verleend door het doneren van okergele reserveshirts door Fotostudio Heno. Er was begin jaren 80

ook sprake van sponsoring van Pinoké door de Bulldog. Maar toen het bestuur besepte in welke branche die horecagelegenheid opereerde werd vriendelijk bedankt voor het toch niet onaanzienlijke geboden sponsorbedrag. Met promotie in 1987 naar de hoofdklasse werd heren 1 een aantrekkelijk ploeg om te sponsoren. Veel leden van Pinoké werkten bij de NCM (Nederlandse Credietverzekering Maatschappij) en zo was de link snel gelegd. Onderstaand een stukje van de teamfoto van het seizoen 87-88. V.l.n.r. ziet u de heer B. Korridon (de contactpersoon sponsoring bij de NCM), coach Pieter Offerman, manager Hans Beerendonk en de algemeen directeur van de NCM Harry Groen.

Het daarop volgende seizoen werd de NCM gestrikt door buurman Amsterdam. Maar de NCM liet Pinoké niet in de kou staan en bemiddelde met dochterbedrijf Rafinex. Robin Olland, directeur van Rafinex, was zelf oud lid van Pinoké en zijn vader had ook menig voetstap op de club liggen.

RAFINEX SPONSORT HC PINOKÉ

Rafinex bv (Raadgevend bureau voor financiering en Export) te Amsterdam en de AMHC Pinoké hebben een overeenkomst getekend voor het hoofdsponsorchap van dames I voor een periode van één hockeyseizoen.

Rafinex sponsort naast de dames van Pinoké, sinds september 1988 ook heren I. Beide sponsorovereenkomsten lopen tot september 1990. Rafinex beoogt met deze overeenkomst meer bekendheid te creëren binnen en voor Rafinex interesse doelgroep.

De sponsorovereenkomst werd gesloten door R.W. Olland, directeur Rafinex, F.M. van Partholoven van Eck, voorzitter AMHC Pinoké en Drs. C.Fh. Goudswaard, penningmeester AMHC Pinoké.

Rafinex bv is een zing Maatschappij kredietverzekering

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Pinoké tekende onlangs het sponsorcontract met Rafinex, een zelfstandige dochtermaatschappij van de vorige sponsor NCM. Het contract heeft een looptijd van twee jaar. Op de foto tekent mevrouw G. Swijghuisen en F.M. van Partholoven heren van Eck namens Pinoké en R.W. Olland namens Rafinex, dat met het contract meer bekendheid hoopt

RAFINEX SPONSORT PINOKÉ

Onlangs tekende de firma Rafinex een tweejarig sponsorcontract met de hockeyvereniging Pinoké. Zoals bekend, gaat de vorige sponsor van Pinoké, NCM, baseman Amsterdam sponsoren, maar in dochteronderneming Rafinex (Raadgevend bureau voor financiering en Export) werd een prima opvolger gevonden. Op de foto tekent Pinoké-voorzitter Van Gest en de heer Olland namens Rafinex de overeenkomst.

JESSICA

Dames 1 werd in het seizoen dat ze naar de hoofdklasse promoveerde (1988-89) gesponsord door Jessica's Dream, een keten van modezaken. Nevenstaand ziet u Judith Kuenen in het opvallend gekleurde shirt met sponsornaam. Ook qua materiaal wist Pinoké een mooie sponsor binnen te halen.

Diadora ging in 1989 schoenen en shirts leveren aan de selecties van Pinoké.

In 1994 werd een contract ondertekend met Grolsch, dat al sinds 1971 bierleverancier was.

Op de foto hierboven ziet u v.l.n.r.: penningmeester Dennis den Hartog, voorzitter Frans van Panthaleon van Eck, een meneer van Grolsch en Peter Benne van Grolsch. Op de achtergrond houdt Jeroen van Heugten trots zijn lustrumlogoomhoog. De ondertekening van dit contract was een bezegeling van het historische feit dat Grolsch zijn jaarlijkse sponsoring van f 1.250 verhoogde naar f 20.000 per jaar. Deze bijzondere deal mag op het conto worden geschreven van Geert Wilmink en Ewoud Goudswaard.

In 1998 werd een contract ondertekend met SNS Bank. Op de foto ziet u op de achterste rij v.l.n.r.: Jeroen van Heugten, de heer J. Gerritse van de SNS Bank en Piet Hein Adriaanse. Voorste rij v.l.n.r.: penningmeester Hans Eric Vos, Reinier Douque (aanvoerder Heren 1), Pinoké voorzitter Bert van Haagen en een andere meneer van de SNS Bank.

Enkele jaren hierna was het moeilijk om een hoofdsponsor te vinden en er werd binnen het gouden sponsorplan geloot wie er op het shirt van de topselecties mocht staan. We zien op wedstrijdfoto's de naam van Ubica, Saab de Snelheid, Waterland etcetera. We kunnen helaas niet volledig zijn maar van Clockwork op de shirts vonden we nog wel beeldmateriaal.

De namen van de gouden sponsors prijken ook op een chic bord in het clubhuis.

Sinds het seizoen 2003-2004 sponsort DigiTenne beide topteam van Pinoké en verzorgt Dita de schoenen, sticks en shirts.

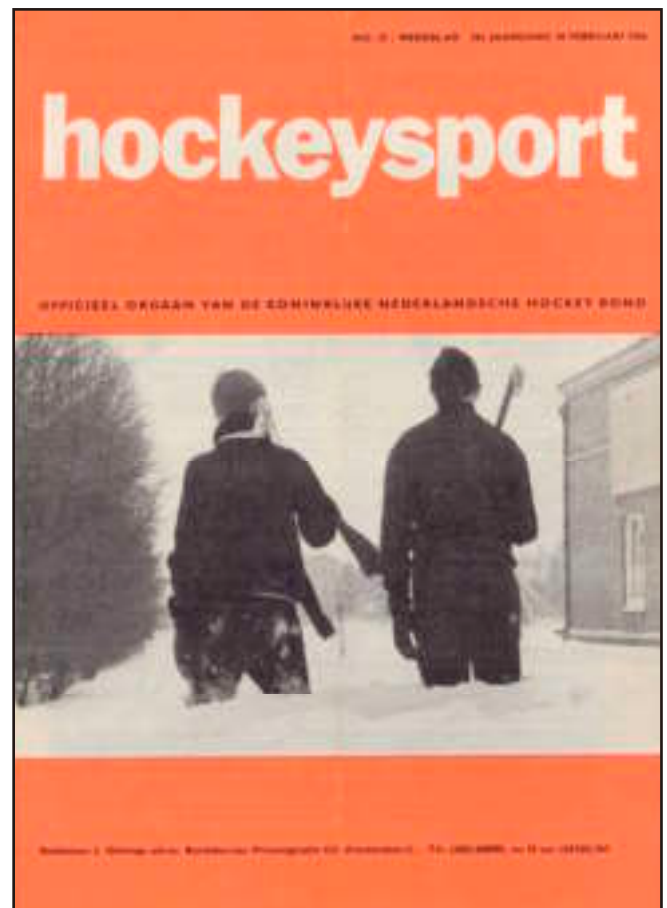

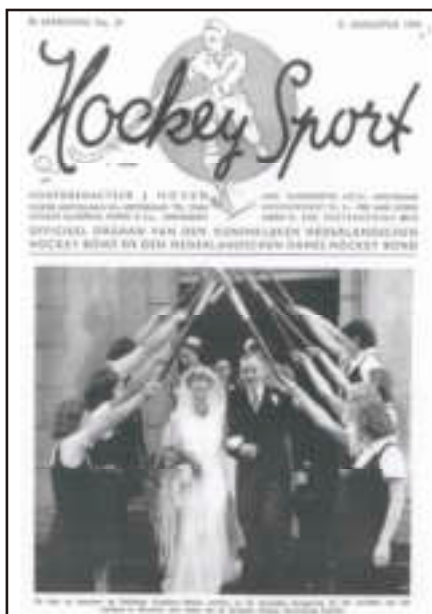
12. Op de cover van de HockeySport.

Hockeyend Nederland mag blij zijn met Hockey Magazine. Het blad begon in 1932 als HockeySport. Het vormde één van de belangrijkste informatiebronnen voor dit boek. Toen je nog de illusie had dat je ooit het Nederlands elftal zou halen was het een prachtig tussenstation als je met je foto op de cover van de HockeySport kwam te staan. Slechts voor weinigen weggelegd. We beelden alle Pinoké covers daarom af in dit hoofdstuk. De eerste tien jaar had HockeySport diverse gedaantes. We laten u wat plaatjes zien.

Van de naoorlogse cover zal de oranje kleur de ouderen onder ons goed zijn bijgebleven.

Zelfs huwelijken werden prominent via de voorkant van de HockeySport aangekondigd.

Het blad was zeer vooruitstrevend, want onderstaande advertentie uit 1940 zouden wij tegenwoordig niet snel meer in Hockey Magazine afgebeeld zien. Bij een massage van een dame met assistente hebben we tegenwoordig allerlei bijzondere bijgedachten.

Tel. 337228

massages

door gediplomeerde Dame
met assistente

OBRECHTSTRAAT 143, DEN HAAG

Persoonlijk zijn we gek op de advertenties waar je het stof figuurlijk af kunt blazen.

Er was toen nog een prachtig clichébeeld van een reporter. Zo'n man met een opschrijfboekje en een potlood achter zijn oor.

De rubrieken zoals de herenrubriek en de damesrubriek, hadden ook een prachtige eigen kop.

Uit dit artikel uit een HockeySport uit 1937 blijkt dat in de beginjaren het materiaal van de ballen van wezenlijke invloed kon zijn op het verloop van de wedstrijd. Wij zijn tegenwoordig gezegend met ballen die de hele wedstrijd smetteloos wit blijven. Ballen als deze op de foto hadden binnen de kortste keren dezelfde kleur als de blubber waarin gespeeld werd.

VOL LEEREN BALLEN.

Het is in den loop van het seizoen eenige malen voorgekomen, dat wedstrijden in de eerste klasse met z.g. compositieballen (Harlequin e.a.) zijn gespeeld.

Er wordt nogmaals op gewezen, dat zulks ongeoorloofd is en dat 1e klasse wedstrijden uitsluitend met vol leeren ballen gespeeld mogen worden.

Bezoekende vereenigingen hebben het recht te protesteeren tegen het spelen met compositieballen en het overspelen van een wedstrijd, welke met dit soort ballen is gespeeld, aan te vragen, waarbij dan de reiskosten door de ontvangende vereeniging moeten worden gedragen.

L. J. QUARLES VAN UFFORD.

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN KONINKLIJKEN NEDERLANDSCHEN HOCKEYBOND

Mej. Jurisse van Pinoké, de doelverdedigster van het Nederlandsch elftal heeft zich tegen de ferme jongensploeg van BMHC uitstekend gemaard. Zij wordt geassisteerd door mejuffrouw Hoogesteyn.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN - ZUIDER AMSTELLAAN 716 - AMSTERDAM - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR - VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 4416 - POSTGIROREK. 8126 - ABONNEMENTSPRIJS F 9.75 PER JAAR, 1.5.- PER HALFJAAR

Keepster Jo Jurissen, 22 maart 1946. Jo stond ook nog een keer met een grote cartoon op de cover van 30 maart 1950, maar toen was ze geen lid meer van Pinoké. Die cartoon kunt u zien op bladzijde 35.

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DEN KONINKLIJKEN

NEDERLANDSCHEN HOCKEYBOND

AMSTERDAMSE COMBINATIE

Van links naar rechts, bovenste rij: P. Bon (Pinoké), H. Cavalini (Pinoké), B. Schepers (FAHC), W. Dolman (THC Hurley), H. Collot d'Escurey (AH en BC), H. Meijer (FAHC); onderste rij: A. van Reede (AH en BC), P. v. d. Wilk (Pinoké), F. Boom (AH en BC), J. Zoomers (THC Hurley), H. Blokhout (FAHC)

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELTLAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUR, VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 4416 - POSTGIROREK. 8126 - ABBONEMENTSPRIJS f 8,50 PER JAAR, f 4,50 PER HALFJAAR

In 1947 werden veel talentvolle Pinoké-spelers geselecteerd voor het Amsterdamse elftal. Onder hen Paul Bon, Rob Cavalini, (1e en 2e staand van links) en P. van der Wilk (zittend tweede van links).

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE

NEDERLANDSCHE HOCKEY BOND

Aanplaat „Bosland“

Deze foto is uit een vliegtuig genomen van de fronten velden van Pinoké achter het Wageningenstadion te Amsterdam. In het midden het clubhuis. Op de achtergrond de sportbaan, daar achter de huizen langs de Postbaanweg.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELTLAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR, VAARTWEG 12a - HILVERSUM
TELEF. 400 - POSTGIROREK. 813 - ABONNEMENTSPRIJS f8,50 PER JAAR, f4,50 PER HALFJAAR

Luchtfoto op de cover van het nummer van 26 oktober 1950. Deze foto is in 1954 nogmaals gebruikt in een artikel over het 25 jarig bestaan van Pinoké. Zie ook hoofdstuk 5.1. op bladzijde 76.

NUMMER 1 / WEEKBLAD 19e JAARGANG

20 SEPTEMBER 1951

HOCKEY SPORT

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE

NEDERLANDSCHE HOCKEY BOND

Pinoké (Amsterdam) belooft het doel der Bloemendaalers. Het geëijde spel toont aan dat de promotie-klassers zich uitstekend waarden.

HOOFDREDACTEUR: J. HOVEN, ROOSEVELT-LAAN 216, AMSTERDAM-Z. - TELEFOON 27624
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DRUKKERIJ DE MERCUUR, VAARTWEG 43a - HILVERSUM
TELEF. 2044 - POSTGIROREK 8128 - ABONNEMENTSPRIJS f 8,50 PER JAAR, f 4,50 PER HALF JAAR

Pinoké tegen Bloemendaal, HockeySport 20 september 1951.

62. - 2001 Dames II.

Staannd v.l.n.r.: Stijn van Rosendaal (trainer), Michiel Hazen (trainer/coach), Sacha Bal, Anne-Claire Dijkstra (keeper), Jikke Omloo, Monique Lageweg, Quirine Bordes en Carlijn Voermans (captain).
 Gehurkt v.l.n.r.: Marijn ten Berg, Pauline Mathei, Nathalie Peleg, Kim Verlegh (vice-captain), Yannick van Balen, Tamar Gans, Sophie Flohil en Anne-Marie Remmers.
 Zittend vooraan v.l.n.r.: Nanke Ritsema van Eck, Roos Marck en Aukje van den Hoeven.

26

hockeysport

WEEKBLAD 40e JAARGANG 9 FEBRUARI 1973

OFFICIEEL ORGAAN VAN
DE KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE
HOCKEY BOND

HockeySport van 9 februari 1973. Hier is het allemaal begonnen voor ons erelid Max Koops. Hij zit tweede van rechts, achteraan. Dit betreft een cursus waar ook de latere Pinoké-coach Lex Mulder aanwezig was (links met baard).

63. - 2001 Dames I.

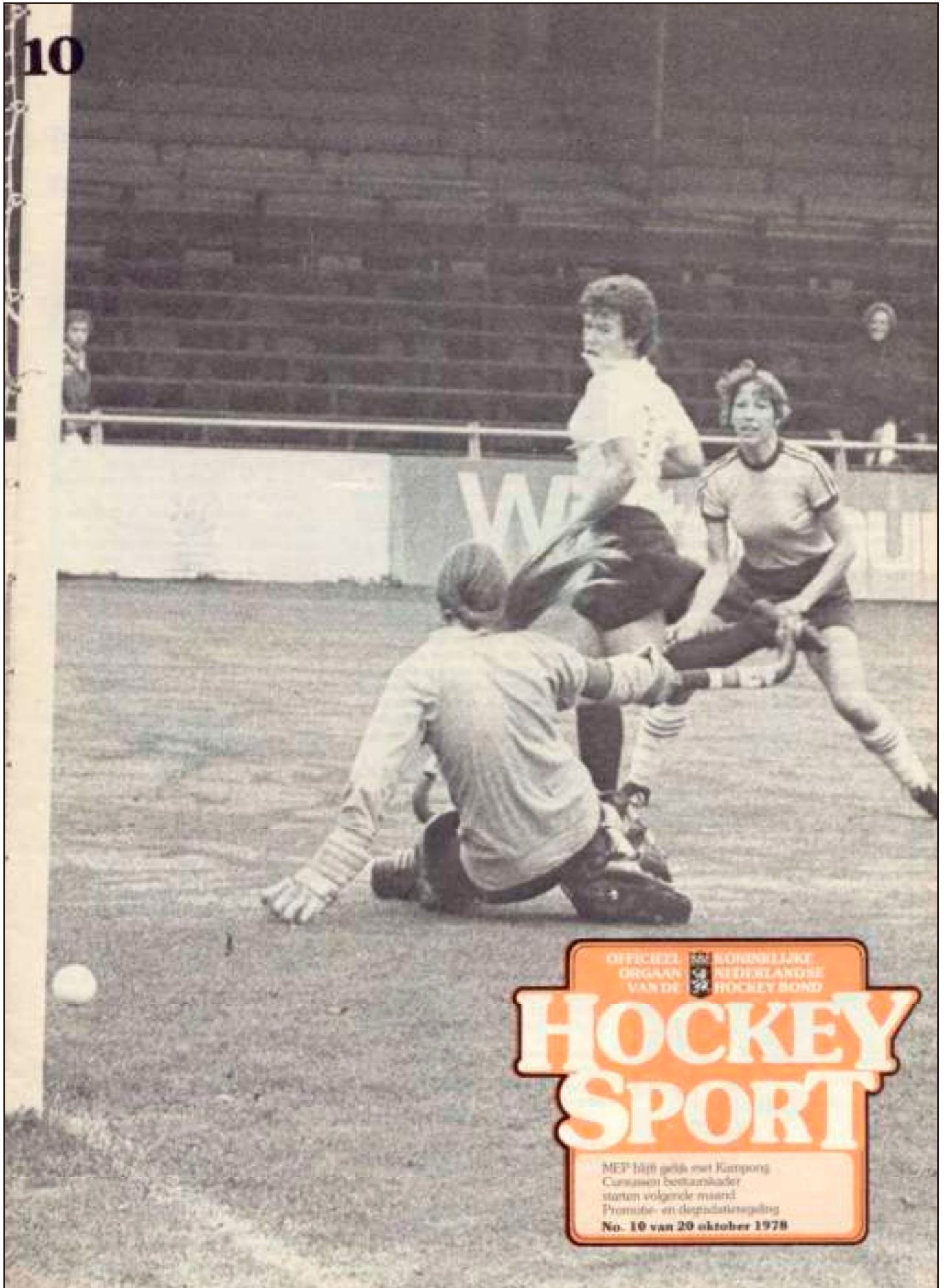

Staan v.l.n.r: Mariëtte Beukers, Joanna Immenee (fysio), Eva Weijmar Schults, Miente Gast (manager), Juliëtte Plantenga, Hans Doornekamp (looptrainer), Marjolijn Bianchi, Noortje Temmerman, Anita Coronel, Frederike Brons, Machteld de Groot, Merijn Verboom, Maarten de Gruiter (assistent trainer) en Myrte Blekman.

Gekniel v.l.n.r: Baukje Heemskerk, Marjolein van der Sommen, Juliëtte van der Eerden, Kim Verlegh, Emmelien Spek, Marlies Mulder, Charlotte ter Haar en Carien Wernsen.

Op de foto ontbreekt assistent trainer Stijn van Rosendaal.

De dames van Pinoké promoveerden eerder dan de heren naar het hoogste niveau, de westelijke eerste klasse. Dan is de kans ook groter dat je op de voorkant van de HockeySport komt. Op deze foto keepster Marlieke Oltmans en Amsterdam-speelster Marjolijn Bianchi. Zij werd later nog coach van Pinoké (blz 258).

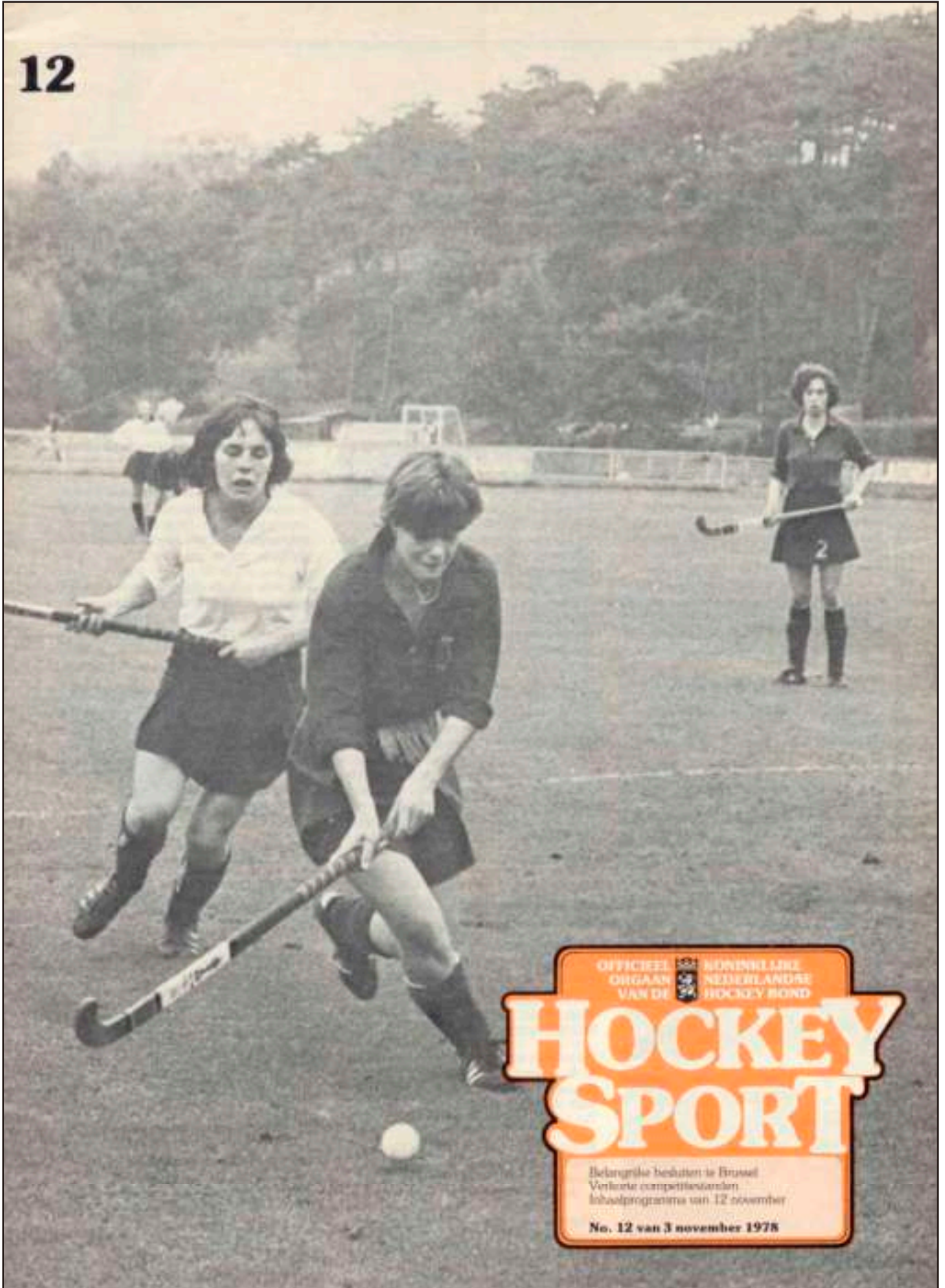
64. - 2001, Heren I bij de aanvang van het tweede hoofdklasse seizoen van deze groep.

Staan v.l.n.r.: assistent Wilbert Hartman, Danny Bree, Jasper de Gier, Wouter Damman, Stijn Rohof, Maarten Burgers, Bart Holla, Jeroen Koops, Joppe Hovius, Jan Willem Roest, Mathijs van Weerd, assistent Bartel Berkhout en trainer coach Gerold Hoeben.

Gekniel v.l.n.r.: Floris Loeff, Benjamin van Kessel, Roderick Verkleij, Kees-Jan Bordes, Frank Rutgers, Stijn Bult, Pieter Bas Bruggink en Jesse Mahieu.

12

OFFICIEEL
ORGAAN
VAN DE

KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
HOCKEY BOND

HOCKEY SPORT

Belangrijke berichten te Brussel
Verkoorte competitiestanden
Inhoudsprogramma van 12 november

No. 12 van 3 november 1978

De uitwedstrijd van dames 1 tegen H.C.K.Z.. In het witte shirt Helma van Daalen van Pinoké.

**65. - 2001, Jong Oranje met een
hoog Pinoké gehalte.**

Jong Oranje ging in het najaar van 2001 naar het WK in Hobart Australië. Coach was onze Pieter Offerman (staand derde van links) die als video assistent onze Bartel Berkhout (staand tweede van rechts) mee nam. Daarnaast gingen drie spelers van Pinoké mee: Jeroen Koops (staand 7e van links), Mathijs van Weerd (staand 8e van links) en Floris Loeff (geknield uiterst rechts).

16

MET OFFICIELE
NEDERLANDSE
VAN DE

KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
HOCKEY BOND

HOCKEY SPORT

Besluit haalt goed stem op
buitengewone ledenvergadering
Eerste nederlaag dames Amsterdam
Bondsreglement Zaal hockey
No. 16 van 9 november 1979

De HockeySport van 9 november 1979. De uitwedstrijd tegen HGC. Wij herkennen van ver naar dichtbij: Ellen Asselbergs, Annelet Langeveld en Ellen Romeijn (het gezicht rechts).

**66. - 2002/2003, Heren XX wenst iedereen
een gelukkig nieuwjaar.**

De mannen in de bovenste rij v.l.n.r.: Roderik van Asdonk, Ralph Kusters, (nauwelijks zichtbaar), Harold van Asdonk, Jan Benes en Marc van Dongen.
De mannen vooraan v.l.n.r.: Sidney Hiele, Martijn Hofste en Mark Harinck.
De namen van de dames zijn ons niet doorgegeven en er ontbreken een aantal namen als we goed tellen. Dit elftal is inmiddels heren 12 geworden, onder aanvoering van Rien van Beemen, van wie wij ook de namen doorkregen.

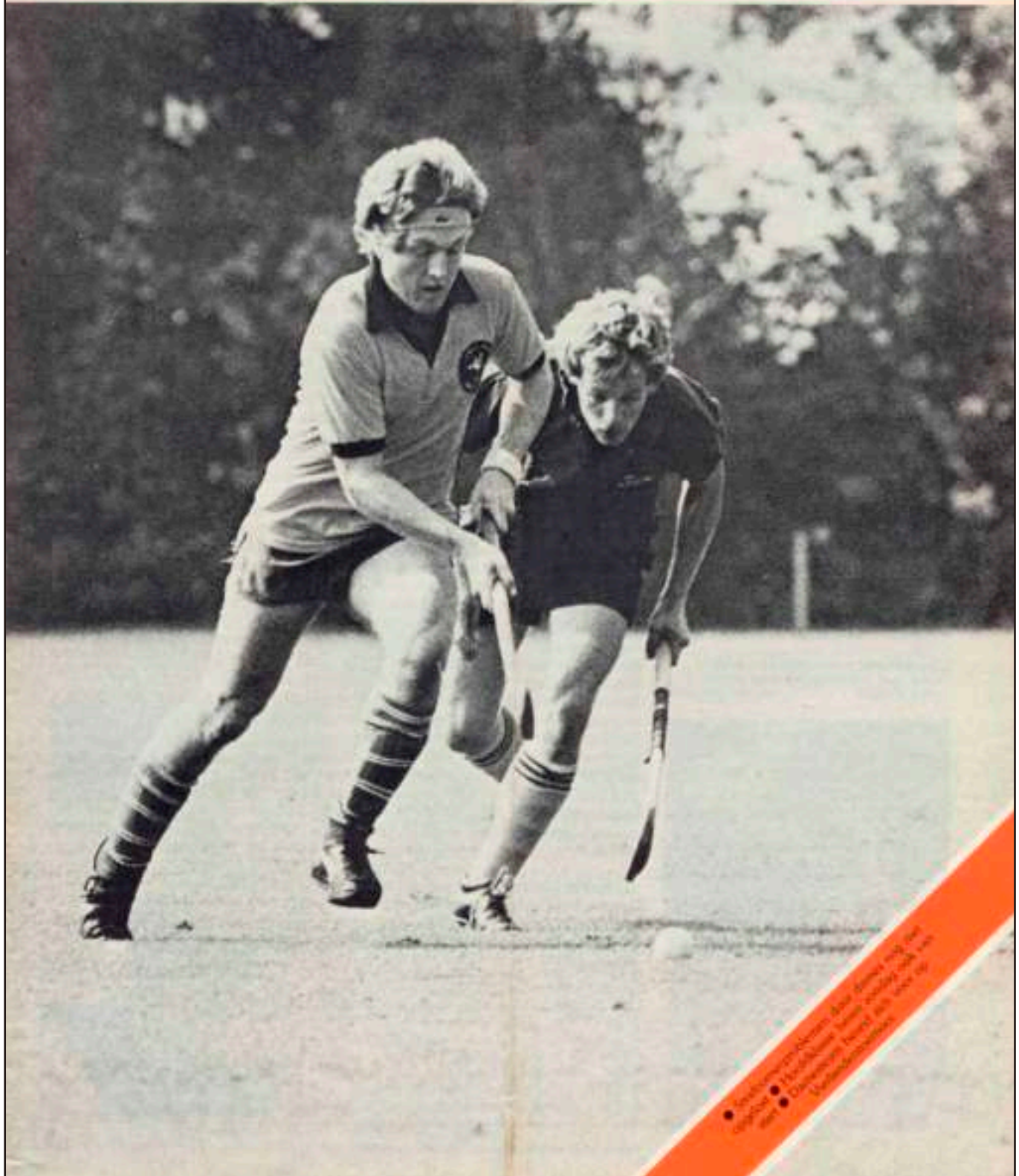
HOCKEYSPORT

5

WAARIN OPGENOMEN DE OFFICIËLE MEDEDELINGEN VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE HOCKEY BOND

10 september 1982

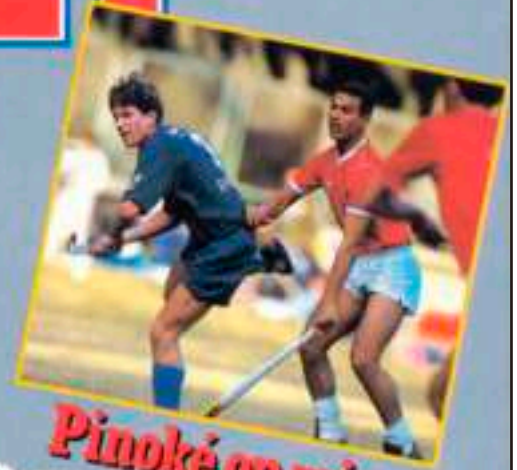
• De Nederlandse Hockey Bond heeft een
nieuwe...
• De Nederlandse Hockey Bond heeft een
nieuwe...
• De Nederlandse Hockey Bond heeft een
nieuwe...

Esso Noordhoff op de cover van de HockeySport van 10 september 1982.

HOCKEY MAGAZINE

NR. 2 FEBRUARI 1990
LOSSE NUMMERS 7,50

UITGAVE VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE HOCKEY BOND

Pinoké op reis
HOCKEY LIKE AN
EGYPTIAN

Alles over het
EK zaal hockey

Jorritsma mist spits
ORANJE GETEST OP INDIRA
GANDHI TOERNOOI

Pinoké was ook de eerste club die met een kameel op de voorkant van de Hockey Magazine kwam. Roelant Oltmans heeft later als coach van de Oranje dames ook op deze manier op de cover van Hockey Magazine gestaan.

68. - 2001, Dames II.

De twee die met hun hoofd tegen het net staan zijn v.l.n.r.: Jet Berkhout (manager) en Rosita Klaver.

Staan v.l.n.r.: Stijn van Rosendaal (trainer/coach), Emma Dekker, Aukje van den Hoeven, Wietske van Zoest, Robine Rischen, Yannick van Balen, Noortje Temmerman, Marijn ten Berg en Peike Pleijzier.

Gekniel v.l.n.r.: Carlijn Voermans, Anne Claire Dijkstra, Nathalie Peleg, Quirine Bordes en Sophie Flohil.

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 28 maal dit seizoen, nr. 7 15 oktober 1999

hockey

magazine

- **Zaterdag a.s.**
Toppers van toen
bij jarig Victoria
- **Interview**
Taeke Taekema
wacht op zijn kans
- **Nieuw spel ontdekt**
Heineken FIVE-a-SIDE

Hilversum

keihard onderuit in slotminuut

Dames 1 uit tegen Hilversum (15 oktober 1999).

hockey

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 28 maal dit seizoen, nr. 10 12 november 1999

magazine

- Zondag 14.11
Vuurproef voor Amsterdam
- Toekomst van het hockey
Overgangsklasse op zaterdag?

Kampong

glipt langs weifelend Pinoké

Dames 1 uit tegen Kampong (12 november 1999). De Canadese Tara Jelly namens Pinoké.

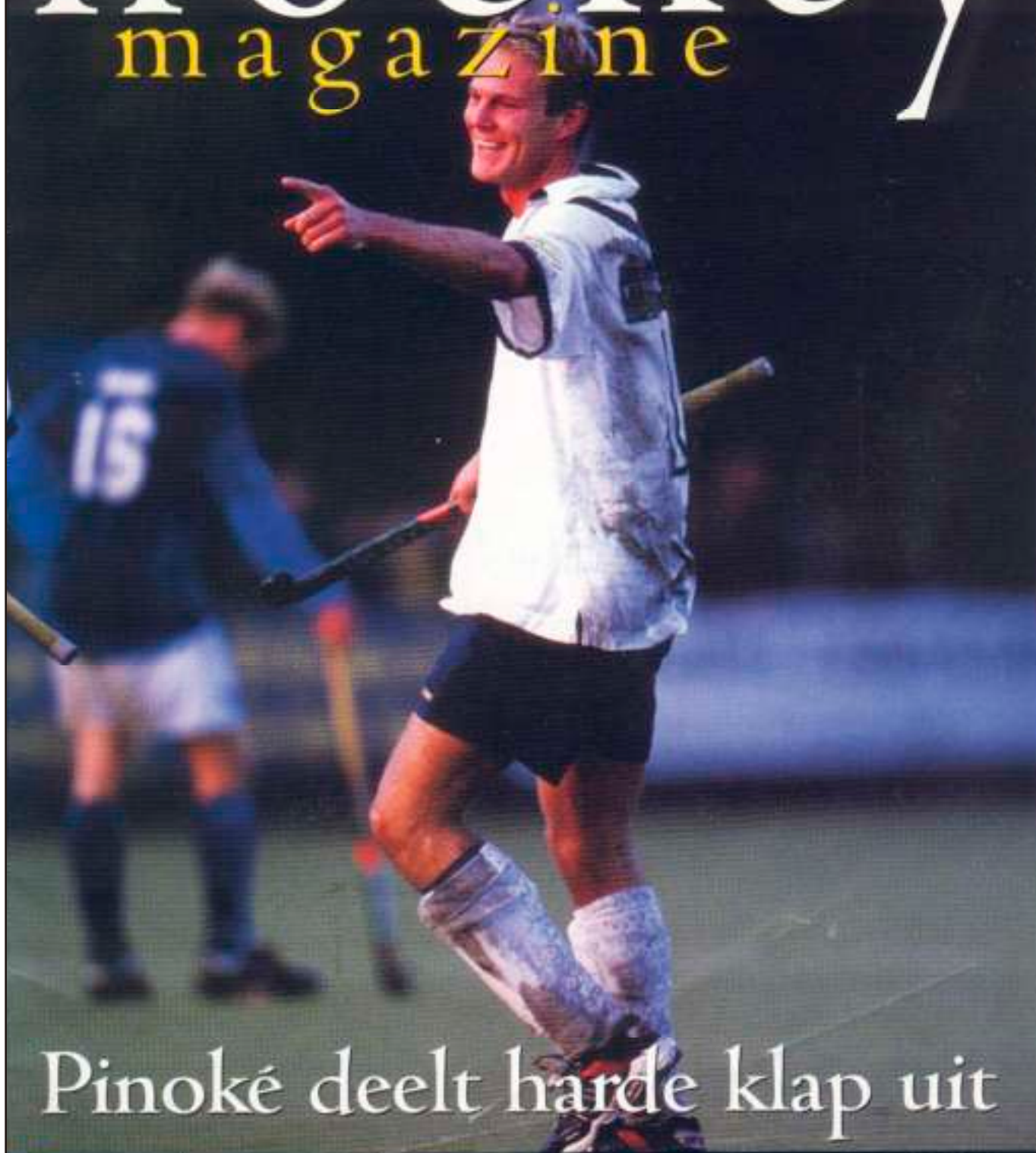

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 6 10 november 2000

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

Pinoké deelt harde klap uit

Het grote afscheid: 4 • Rabobank Competitie dames: 5 • Rabobank Competitie heren: 10 • Afzakkertje voor Wibo Wijzenbeek: 12
Aniek van Hees is Tyrug: 14 • Young Stars: 17 • Overgangsklasse: 22 • 1e klasse: 26 • 2e klasse: 28 • Bedrijfshockey: 29 • Flitsen: 34

Heren 1 uit tegen Kampong (10 november 2000).

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 15 - 9 maart 2001

KNHB-Homepage:
www.knib.nl

R'dam in degradatienudd

Zondag a.s. 4 • Rabobank Competitie Dames 6 • Uitslagen 9 • Rabobank Competitie Heren 10 • Flitsen 13 • Overgangsklasse 14
Young Stars 17 • Jong Oranje 22 • Meningen 27 • Interview Van den Heuvel 30 • Bedrijfhockey 33 • Prikbord 34

Heren 1 uit tegen Rotterdam (15 maart 2001).

hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 10 - 30 maart 2011

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

Groningens teloorgang

Zondag a.a. Veerdaan-Erffens 4 • Rabobank Competitie Dames 6 • Rabobank Competitie Heren 10 • Tien toekomstige toppers 12
Young Stars 17 • Overgangsklasse 21 • Topscorers 24 • Flitsen 25 • 1e Klasse 26 • 2e Klasse 28 • Bedrijfs hockey 31 • Prikbord 34

Baukje Heemskerk tegen Groningen, maart 2001.

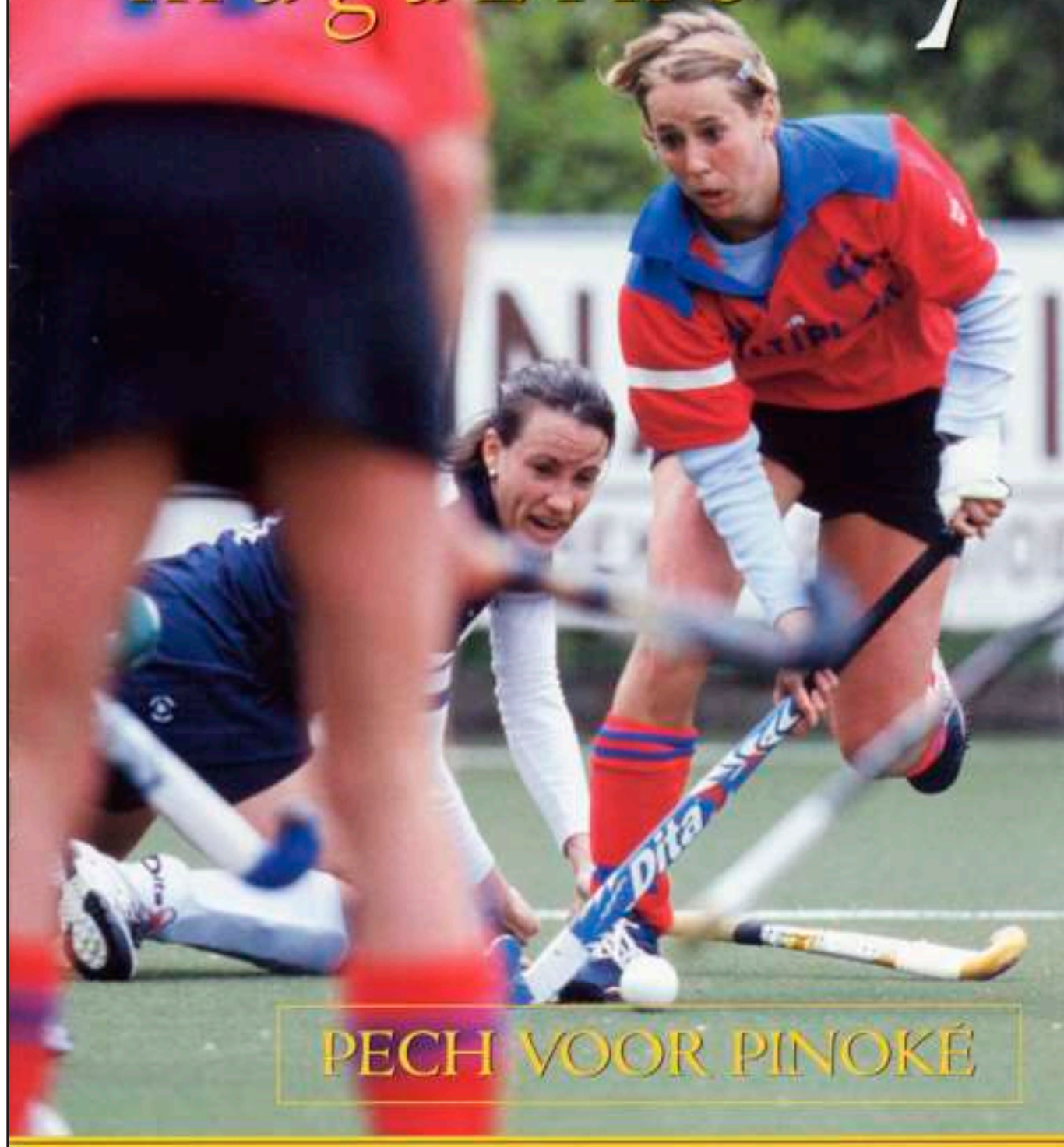
hockey

magazine

Uitgave van de KNHB
Verschijnt 26 maal dit seizoen, nr. 20, 19 april 2002

KNHB-homepage:
www.knhb.nl

PECH VOOR PINOKÉ

Thuis tegen HGC april 2002. Frederike Brons gepasseerd door haar vriendin Nicoline van der Koogh.

Weliswaar niet op de cover maar wel als hoofdartikel over twee pagina's in maart 2003.
De geest van Pinoké werd prima gevangen in tekst en beeld.

Bij een club van echte werkers blijft iedereen gewoon zichzelf

'We zijn het vuilnisvat van het Amsterdamse Bos.' Aldus Benjamin van Kessel, met een knipoog en gevoel voor realisme, na de moeizame 2-1 overwinning op het puntloze Hattem. Bij Pinoké weten de spelers wel wat hun plaats is in de Nederlandse hockeywereld. Voor de meesten zijn er veel belangrijker dingen in het leven dan tophockey.

Tekst: Jan Balk Foto's: Jeroen van Bergen

Veel spelers van Pinoké combineren tophockey met een volle baan. Keeper Bart Hölta is bedrijfsleider van Café Terbrugge, Joppe Hovius gaat door het leven als arts, Kees Jan Bordes verdient zijn geld als accountant/administratie-consulent, Frank Rutgers werkt voor de ING-bank, bij Bart van der Meer staat er Trade Marketeer op zijn kaartje en Danny Bree is van beroep accountmanager. De oudere spelers dromen niet van een mooie loopbaan in Oranje. Die tijd hebben ze gehad. Bree: 'Ik wil met leuke jongens op een plezierige manier hockeyen. Dat kan bij Pinoké. Het amateurisme heeft zijn charme. Bij Pinoké kan iedereen zichzelf zijn. Als we met een dictator als coach vier keer per week moesten trainen, zouden de oudere jongens gillend weglopen.' Bij Pinoké betalen de spelers zelf hun contributie. Dat is opvallend tegenwoordig. Aanvoerder Joppe Hovius: 'Wij vinden het geen probleem. Al hebben we twee jaar geleden wel het bestuur gevraagd om de randvoorwaarden goed te regelen. Zoals maaltijden na de training en genoeg ballen en zo. Dat is sindsdien allemaal veel beter geworden. Daar heeft Gerold Hoeben een groot aandeel in gehad.' Hoeben lijkt het nog wel naar zijn zin te hebben. 'Het is een mooie, echte club. De spelers doen veel zelf. Met de beperkte middelen die ze hebben doet Pinoké het hartstikke goed.' Maar het amateurisme heeft ook zijn mindere kanten. 'Je ziet veel clubs in de hoofdklasse grote investeringen doen om in de top mee te draaien. Pinoké doet dat niet. Ik vind dat je als club altijd naar het hoogste moet streven. Naar een landstitel.' Hoeben weet nog niet of hij volgend seizoen doorgaat bij Pinoké. Voor Pinoké is een plek bij de eerste vier niet het streven. Veel spelers hebben wel wat anders aan hun hoofd. Zo ook de binnenkort vader wordende Frank Rutgers. 'Wij zijn een werkende ploeg in plaats van een studerend team. Spelers slaan soms een

training over omdat ze moeten werken. Dat is bij ons een gegeven. Vroeger als student was een training voor mij heel belangrijk. Belangrijker dan een college bijvoorbeeld. Nu liggen de prioriteiten anders.' Vooral nog lijkt Pinoké zich ondanks de beperkte middelen te handhaven op het hoogste niveau. Maar de marge met de gevarenzone is slechts zes punten. En het puntloze Hattem deed afgelopen zondag niet onder voor Pinoké. De ploeg van André Geers, die het aan het eind van het seizoen voor gezien houdt, zit in de bekende hoek waar de klappen vallen en hielp de meest simpele kansen om zeep. Tot overmaat van

**Danny Bree:
'Pinoké is een grote club
en het eerste team is
niet het belangrijkste
deel van de vereniging'**

ramp werd er ook nog een goal van Erik Damman afgekeurd omdat hij de verdiger zou hebben gehinderd. Geers: 'Op cruciale momenten lieten we het afweten. Het gebrek aan zelfvertrouwen is enorm. Bart de Vries laat op de training de keeper alle hoeken van de goal zien. Maar in de wedstrijd gaat het mis.' Routinier Fokke-Jan Middendorp heeft in de winterstop een punt achter zijn sportloopbaan gezet. De 38-jarige zit tegenwoordig als assistent-coach langs de lijn. 'Door mijn leeftijd moest ik er steeds meer voor laten. Dat was niet meer op te brengen. En je moet eerlijk naar jezelf zijn. Ik kan niet meer zo veel brengen als ik zou willen.' De één jaar oudere Peter Kooke houdt dapper vol en stond tegen Pinoké weer als laatste man in de basis. Al met al is Hattem ook een club die wel-

lig middelen heeft. De hekkensluiter lijkt het niet te gaan redden op het hoogste niveau. Pinoké dus vooralsnog wel. Maar een kandidaat voor de play-offs zullen de Amsterdammers niet worden. Van Kessel: 'Het is een kwaliteitsverhaal. Als je in de top wilt meedraaien, heb je een paar echte topspelers nodig en dus geld. Dan zou er binnen de vereniging iets structureel moeten veranderen.' 'Ik denk dat het niet de ambitie is van de club om kampioen te worden', vult Bree aan. 'Pinoké is een grote club en het eerste team is niet het belangrijkste van de vereniging.' Naast de werkende kern van het elftal, beschikt Pinoké ook over een paar studenten. Het zeventienjarige talent Oliver Meijer is zelfs nog maar scholier en doet binnenkort eindexamen. Ook de linksachter kan zich vinden in de topsportbenadering van zijn club. 'Ik heb er zelf nog niet zo veel last van dat ik contributie moet betalen. Mijn moeder geeft training op de club en mijn contributie wordt van haar salaris afgetrokken. Maar ook als een andere club mij zou willen betalen om te komen spelen, zou ik daar vriendelijk voor bedanken. Ik ben op mijn achtste begonnen op Pinoké, mijn ouders hebben er gespeeld. Dat clubgevoel is speciaal. Ik heb hier alles meegemaakt en wil graag wat teruggeven. En dat de oudere spelers soms een training overslaan, vind ik geen probleem. Door hun ervaring leer ik juist heel veel van ze.' Zo heeft Pinoké een mooie mix tussen routine en jeugd. En coach Hoeben kan daar tot nu toe een aardig geheel van maken. 'Het is een fantastische groep met verschillende culturen. De spelers komen uit 't Gooi, Brabant, het Oosten en Amsterdam.' Ook al is de formatie van Hoeben nog lang niet veilig, het staat buiten kijf dat ze het gezien de beperkte middelen aardig doen. Maar landskampioen zal Pinoké nooit worden. En dat vinden ze helemaal niet erg in het Amsterdamse Bos.

75. - 2003 september, Heren I klaar voor het seizoen 2003/2004.

Pinoké Heren 1 Centerfold 2003-2004

En een speciale voorbereiding in Barcelona.

Colofon

Verantwoordelijke bestuursleden: Marjan Icke en
Arnaud Schulte Fishedick

Samenstelling en teksten: Dolf van den Bos

Fotografie: Dolf van den Bos

Divers beeldmateriaal: Jeroen van Bergen Fotografie
(HockeySport en Hockey Magazine),
het Amsterdams Gemeentearchief en
foto's van vele leden van Pinoke.

Correctoren: Mark Wilmink,
Claudine van den Bos en
Bonno Mijnlief.

Art direction: Adriaan van Stek

DTP en beeldbewerking: RG DTP
(Rene Goudswaard en Wim Huls)

Drukwerkadvies: Alain Geerling

Digitaal drukwerk 1e druk: PPG Amstelveen

Drukwerk 2e druk (dit boek):

de Bussy Ellerman Harms, Amsterdam

Distributie: Boekhandel Blankevoort, Amstelveen.

Neuzen in 75 jaar O.K., Pinokkio en Pinoké

Op 23 januari 1929 werd in Amsterdam de Rooms Katholieke hockeyclub O.K. opgericht. Op 29 april 1932 werd in Amsterdam de A.H.C. Pinokkio opgericht. Op 1 september 1945 fuseerden deze clubs tot de A.M.H.C. Pinoké. Nu in 2004 kijken we completer terug dan we ooit tevoren gedaan hebben, op een verleden van veel prestaties binnen en buiten het veld. Alle gegevens werden verzameld en opgeschreven door Dolf van den Bos. Zelf lid sinds 1964.